

Neitseestä syntyminen: tarua vai totta?

Ovatko neitseestä syntymisestä kertovat kohdat katolisten isien tekemä myöhempi lisäys ja väärennös alkuperäiseen Raamattuun? On hyvin perusteltua pitää niitä väärennöksinä tai virhetulkintoina, koska neitseestä syntymistä ei kerrota Apostolien teoissa tai opetuskirjeissä. Sen asian totena pitäminen ei ole ollut apostolien aikana pelastumisen ehto ja vaikuttaa siltä, että he eivät tienneet koko asiasta yhtään mitään. Kun he julistivat evankeliumia, niin he eivät maininneet sanallakaan Jeesuksen olemista isän tykönä ennen ihmiseksi syntymistään eivätkä he sanoneen Jeesuksen syntyneen neitseestä. Mariaa ei korotettu evankeliumeissa eikä opetuskirjeissä: häntä ei edes mainittu evankeliumin julistuksessa ja rukouksessa!

Apt 2:14-41; 3:12-26; 4:8-31; 5:29-32; 7:2-60; 8:12, 26-40; 10:34-48; 13:14-52; 14:5-19; 17:2-3, 16-32; 18:5; 22:1-22; 26:1-32.

Apostolit julistivat evankeliumia siten, että alkoivat sen suoraan Johannes kastajan toiminnasta ja siirtyivät sen jälkeen kertomaan Jeesuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta, jonka todistajia he olivat. (Apt 10:34-48) Toinen tapa oli puhua isästä kaiken luojana ja siirtyä sen jälkeen todistamaan Jeesuksesta. (Apt 17:22-31) Juutalaisille oli tärkeää pystyä osoittamaan kirjoituksista toteen se, että Jeesus on se kristus, jota nämä odottivat. (Apt 2:12-42; 7:20-59; 13:26-41; 17:2-3; 18:1-5; 28:14-31) Parannuksen saarna oli aina mukana julistuksessa, herran käskyn mukaan. (Apt 3:19; 26:15-20; Luuk 24:44-48) Jeesuksen syntymisellä Marian kohdusta ja hänen lapsuusvuosillaan ei ollut mitään sijaa evankeliumin julistuksessa.

Jos neitseestä syntyminen olisi historiallinen totuus ja sen totena pitäminen olisi pelastumisen ehto, niin omituista on se, että apostolit eivät puhuneet sitä mitään julistaessaan evankeliumia, rukoillessaan (Apt 4:24-31) ja kirjeissään. Voimme päätellä tästä vähintään sen, että neitseestä syntymisen totena pitäminen ei ole pelastumisen ehto. Sieluja pelastui sellaisen saarnan kautta, jossa ei puhuta mitään neitseestä syntymisestä ja Jeesuksen olemisesta isän tykönä ennen maailman luomista. (Apt 10:34-48; 11:11-18; 2:12-42)

Joku voi sanoa, että Apostolien teoissa ei ole mainittu kaikkia sanoja, joita apostolit ja opetuslapset saarnoissaan sanoivat. Tämä on totta, mutta jos neitseestä syntymisen totena pitäminen olisi sielujen pelastumisen ehto, niin siitä olisi varmasti kirjoitettu Apostolien teoissa ja opetuskirjeissä! Miksi pelastuksen kannalta tärkein asia olisi jätetty kokonaan mainitsematta? Miksi olisi kirjoitettu ylös vain toisarvoisia asioita, mutta ei sitä tärkeintä?

Joku voi sanoa, että tuohon aikaan oli itsestään selvää, että Jeesus on syntynyt neitseestä ja on lihaksi tullut Jumala tai taivaallinen henki (esimerkiksi enkeli). Sitä asiaa ei tarvinnut erikseen mainita. On typerää väittää tuollaista, sillä erityisesti pakanat, joille evankeliumia julistettiin, eivät tienneet mitään Jeesuksesta ennen totuuden sanan kuulemista. Sitäkään ei ole selvästi evankeliumeissa sanottu, että juutalaisilla olisi ollut tiedossaan väitteet neitsyestä syntymisestä.

On sanottu, että katoliset isät lisäsivät kertomuksen neitseestä syntymisestä evankeliumiin sen vuoksi, että heidän oli vaikea saada pakanoita uskomaan evankeliumia siinä muodossa kuin apostolit olivat sen esittäneet. Oli helpompaa saada pakanat uskomaan jumalaan, joka on syntynyt neitsyestä, kuin ihmiseen, joka kuoli ristillä ja jonka Jumala herätti ylös kuolleista, minkä jälkeen tämä herraksi ja kuninkaaksi korotettu mies ei enää koskaan kuole.

Pakanat uskoivat jo valmiiksi jumaliin, jotka syntyivät neitsyestä ja ilmestyivät ihmisen muotoisina. Tekivätkö katoliset isät opetuksessaan Jeesuksesta samanlaisen jumal-olennon kuin tarujen sankarit ja jumalat, joihin pakanat uskoivat? Sellaiseen "jumalaan" oli helpompi uskoa kuin vanhurskaaseen mieheen, jonka Jumala on herättänyt kuolleista ja korottanut enkeleitä korkeammaksi "jumalaksi", koko maailman hallitsijaksi ja tuomariksi.

Jos kertomus neitseestä syntymisestä on myöhempi lisäys evankeliumiin, niin onko se tarkoituksella lisätty valhe vai uskoivatko sen lisäyksen tehneet katoliset isät todella siihen, että Jeesus on neitseestä syntynyt? He uskoivat luultavasti itsekin siihen, että Jeesus on syntynyt neitseestä, mutta se tieto ei ole peräisin Jeesukselta itseltään, ei hänen perheeltään, eikä apostoleilta. Katoliset isät ovat yhdistäneet Jeesukseen sen uskomuksen, joka oli tunnettua pakanoiden keskuudessa koskien heidän jumaltarujensa sankareita.

On mahdollista, että Jeesuksen neitseestä syntymisestä on ollut kertomuksia jo hyvin varhain, kenties apostolien ajalta, mutta luultavammin vasta sen jälkeen toisella vuosisadalla. Apostolit eivät opettaneet neitseestä syntymistä kirjeissään, joten sen asia totena pitäminen ei voi olla sielujen pelastumisen ehto muiden kuin katolisessa uskossa olevien omassa mielessä. Katolisessa uskossa ovat kaikki ne, jotka tunnustavat uskoaan kolmiyhdyntäiseen jumalaan tavalla tai toisella.

Vanhin apostolien ajan jälkeinen viittaus neitseestä syntymiseen on vuodelta 153. Justinos Marttyyri kirjoitti näin:

"Ja kun me sanomme, että Sana, joka on ensimmäinen Jumalasta syntyneiden joukossa, sai alkunsa ilman sukupuolista yhteyttä, ja että meidän opettajamme Jeesus Kristus naulittiin ristille ja kuoli, ja heräsi kuolleista ja nousi ylös taivaaseen, niin me emme esitä mitään muuta kuin mitä te uskotte niistä, joita kutsutte Jupiterin pojiksi." (Justin Martyr, First Apology, Chapter XXI, Analogies To The History Of Christ)

Tämän jälkeen varhaiset kirkkoisät puhuvat neitseestä syntymisestä 150-luvun loppupuolelta lähtien alkaen Irenauksesta. Catholic Answers sivusto puolustaa neitseestä syntymisen opetusta alkuperäisenä evankeliumin osana sivulla

<http://www.catholic.com/encyclopedia/virgin-birth-of-christ>

Jokainen voi miettiä tahollaan sitä, mistä lähteestä Luukas olisi saanut tietoonsa kertomuksen neitseestä syntymisestä. Hän kuului apostoli Paavalin matkaseurueeseen vuodesta 50 lähtien, mutta emme tiedä, onko hän ollut suoraan tekemisissä muiden apostolien kanssa. Hänen kirjoitustensa tiedot ovat peräisin hänen mukaansa niiltä, jotka ovat alusta asti olleet "sanan palvelijoita": toisin sanoen hän viittaa tässä herran Jeesuksen valitsemiin apostoleihin. (Luuk 1:1-4) Sitä emme kuitenkaan tiedä, tapasiko Luukas apostoleja henkilökohtaisesti, vai perustiko hän tietonsa kuulopuheisiin, apostoliseen perimätietoon.

Paavali oli henkilökohtaisesti tekemisissä ainakin Pietarin, Johanneksen ja herran veljen Jaakobin kanssa (Gal 2:9), joten on hyvin mahdollista, että myös Luukas olisi tavannut heidät tai jonkun heistä. Se, että kukaan näistä "pylväistä" ei mainitse neitseestä syntymistä kirjeissään, eikä Luukas puhu siitä mitään Apostolien teoissa, tekee kyseenalaiseksi sen, onko sitä kertomusta alun perin ollut ollenkaan hänen evankeliumissaan. Jos on, niin apostolit eivät pitäneet sitä niin merkittävänä osana evankeliumia, että olisivat sitä lähetystyössä julistaneet (Apostolien teoissa ei mainita sitä) tai opettaneet sitä kirjeissään.

Kleemensin (Klemensin) ensimmäinen kirje on ajoitettu lähelle 90-luvun loppua. Siinä ei puhuta mitään neitseestä syntymisestä, Mariasta eikä Jeesuksen olemisesta isän tykönä ennen ihmiseksi syntymistään ja maailman luomista. Klemens sanoo Jeesuksen ja apostolien tavoin, että isä on yksin ainoa Jumala ja Jeesus kristus on hänen poikansa. ([Luku 59](#) Translated by J.B. Lightfoot, [suomennos](#) Tuomas Levänen.) Tämä jako Jumalan ja kristuksen välillä on hyvin selvä kirjeen loppuun saakka.

[Polykarpoksen kirje filippiläisille](#) on ajoitettu vuosien 110 ja 140 väliin ([suomennos](#)). Siinä ei mainita Mariaa, neitseestä syntymistä eikä Jeesuksen olemista isän tykönä taivaassa ennen maailman luomista tai ihmiseksi syntymistä. Polykarpos erottaa toisistaan isän Jumalan ja herran Jeesuksen kristuksen samalla tavalla kuin apostolit tekivät kirjeissään (esim. luku 6). Polykarpos varoittaa harhaoppisista, joita sanoo antikristuksiksi: he eivät tunnustaneet sitä, että Jumalan poika kristus Jeesus on lihassa tullut (so. ihminen liharuumiiltaan ja sielultaan). (luku 7) Luvussa 12 on ainoa kohta, jossa hän sanoo Jeesusta "meidän herraksemme ja jumalaksi", mutta lisää heti perään, että hänen isänsä herätti hänet ylös kuolleista: se isä, jota Polykarpos sanoo kaikkien Jumalaksi (myös poikansa Jumala).

Apostolit, Klemens ja Polykarpos puhuivat samalla tavalla Jumalasta ja hänen pojastaan kristuksesta Jeesuksesta, niin että korottavat vain isää luojaan ja kaikkivaltiaana Jumalana, Jeesuksen kristuksen Jumalana ja isänä. He eivät tunteneet kolmiyhteistä jumalaa, joka on Isä ja Poika ja Pyhä Henki. He eivät puhuneet mitään Mariasta, neitseestä syntymisestä tai siitä, että Jeesus kristus olisi ollut isän tykönä ennen kuin syntyi ihmiseksi. He todistivat yhtä pitävästi Raamatun sanojen kanssa, että isä on luonut yksin taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on, ja on tehnyt sen voimansa ja ymmärryksensä kautta (Raamatun mukaan sanallaan ja viisaudellaan ja henkensä voimalla, vrt. [Kleemensin 1. kirje](#), 33:2, [suomennos](#)).

Apostolien ajan jälkeen julkaistua opetuskirjoitusta nimeltään Didakhe on pidetty virheellisesti vanhempana kuin mitä se todellisuudessa on. Se ei ole vanhempi kuin nuo edellä mainitut varhaisimmat apostolien jälkeiset nimeltään kristityt kirjeet ja kirjoitukset. Sen vanhin säilynyt käsikirjoitus on vuodelta 1056, mutta se on ollut löydettävissä jo 300-luvulta peräisin olevasta kirjasta (Book VII of the 4th Century Egyptian Constitutions). Siinäkään ei ole mainintaa Mariasta, neitseestä syntymisestä tai Jeesuksen olemisesta isän tykönä ennen ihmiseksi syntymistään. Didakhessa on silti paljon muuta katolista harhaa, joten siihen tulee suhtautua varauksella. ([The Didache: Its Origin And Significance](#) by Chris Thomas)

Meidän tulee suhtautua varauksella myös niihin kirjoituksiin, jotka on hyväksytty meidän Raamattuihimme. Jumala kehottaa meitä tutkimaan ja koettelemaan kaikki kirjoitukset, ovatko ne Jumalasta vai eivät. Raamattu ei tee tässä poikkeusta. Olisi tyhmää luottaa sokeasti siihen, että kaikki, mitä Raamattuun on kirjoitettu, on erehtymätöntä Jumalan sanaa ilman yhtään virhettä. Jumala ei ole kirjoittanut Raamattua eikä hän ole ohjannut kirjoittajien kynää ja ajatuksia niin, että jokainen sana ja kirjain olisi hänen vaikuttamaansa.

[Raamattu ei ole kokonaan erehtymätöntä Jumalan sanaa](#) ilman yhtäkään virhettä. Raamattu on ihmisten kirjoittama ja kuvastaa aikakautensa ihmisten ajatuksia, uskomuksia ja maailman kuvaa. Se sisältää ihmisten tekemiä virheitä, joista Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien sisältämät Jeesuksen kristuksen sukuluettelot ovat yksi hyvä esimerkki. Ne ovat puutteellisia ja osittain virheellisiä tulkittiinpa niitä miten tahansa. Matteuksen ja Luukkaan kertomukset Jeesuksen syntymästä ovat lisäksi ristiriidassa keskenään.

Vaikka kertomuksia yhdistämällä voidaan selittää monia eroja pois, niin sellainen selitys on tarkoitushakuista ja perustuu vain siihen oletukseen, että ristiriitoja ei voi olla, koska evankeliumit ovat erehtymätöntä Jumalan sanaa. Evankeliumeja ei ole kuitenkaan kirjoitettu sillä tavalla, että niiden olisi tarkoitus olla virheettömiä. Ne on kirjoitettu muistin varassa vuosikymmeniä itse tapahtumien jälkeen ja sen vuoksi kertomukset eroavat toisistaan niin, että niitä ei voida sovittaa yhteen ristiriidattomaksi kuvaukseksi Jeesuksen elämästä ja kuolemasta sekä ylösnousemuksesta.

Evankeliumeissa on eroja mm. ajoissa, tapahtumajärjestyksessä, lukumäärissä, sukuluetteloidessa, nimissä ja sanoissa, jotka Jeesus on kussakin tilanteessa sanonut. Jeesuksen sanoja ei ole talletettu sanatarkasti vaan muistin varassa, mistä syystä ne poikkeavat toisistaan eri kertojan kertomana. Ne on sijoitettu joskus myös eri tapahtuman yhteyteen. Voimme pitää tästä huolimatta totena Jeesuksen sanojen sisällön eli sanoman, mikä on tärkeintä. Totta on myös se, mitä Jeesukselle tapahtui: hänet naulittiin ristille, hän kuoli ja Jumala herätti hänet ylös kuolleista. Se, että kertojien todistukset poikkeavat vähämerkityksisissä yksityiskohdissa jonkin verran toisistaan, ei tee tyhjäksi itse tapahtumaa. Se on totta "niin ja aamen".

Raamattu ei ole siltäkään osin erehtymätöntä Jumalan sanaa, että kaikki sen kirjoitukset olisivat sisältyneet alkuperäiseen tekstiin. Meillä ei ole käytössämme yhtään meille asti säilynyttä alkuperäistä kirjoitusta. Kaikki ovat kopioiden kopioita. Kopioijat ovat tehneet joitakin virheitä, jotka ovat päätyneet meidän Raamattuumme. Tästä johtuen on olemassa erilaisia meille asti säilyneitä käsikirjoitusten segmenttejä (osia), joiden sisältämät tekstit poikkeavat toisistaan. Erot ovat useimmiten pieniä, mutta voivat muuttaa kokonaan sanan alkuperäisen merkityksen. Katoliset isät ovat esimerkiksi vaihtaneet joihinkin käsikirjoituksiin sanan "Jumala" sanan "herra" paikalle, niin että vaikuttaisi siltä kuin Jumala olisi uhrannut oman verensä ja ansainnut itselleen seurakunnan. (Apt 20:28) Tällaiset virheet ovat tarkoitushakuisia ja niitä on paljon.

Yksi merkittävä väärennös alkuperäiseen Raamattuun on Matteuksen evankeliumin lähetyskäsky. Alkuperäiseen tekstiin ei ole sisältynyt lainkaan kastekäskyä eikä sanoja "Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen". (Matt 28:19) Niitä sanoja ei esiinny missään muualla Raamatussa, mutta niitä käytetään kirkoissa jatkuvasti ja mitä lähempänä katolisten isien opetuksia ollaan, sitä useammin ne sanat kuullaan. Apostolit eivät kastaneet ketään "Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen". He kastivat vedellä sekä pakanoita että juutalaisia "herran Jeesuksen" tai "Jeesuksen kristuksen nimeen". (Apt 8:35-40; 10:47-48; 18:8; 1Kor 1:13-18)

Matteuksen evankeliumin lopun lähetyskäsky esiintyy Eusebiuksen kirkkohistoriassa muodossa: "Tehkää kaikista kansoista minulle opetuslapsia minun nimeeni ja opettakaa heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää..." (Matt 28:19-20..) Tämä alkuperäinen muoto ei ole säilynyt yhdessäkään käsikirjoituksessa, joista meidän Raamattumme on käännetty. Näemme tästä, että Raamattuun ei pidä luottaa sokeasti ikään kuin jokainen sen sana olisi Jumalan suusta tullut. Raamatussa on ihmisten tekemiä virheitä, joista käännösvirheet eivät ole ainoat. Raamatun käsikirjoituksista voi puuttua joitakin kohtia, jotka ovat olleet alkuperäisessä tekstissä tai sitten sinne on voitu lisätä kohtia, joita siellä ei ole alun perin ollut.

Markuksen evankeliumin jakeita 16:9-20 ei ole vanhimmissa säilyneissä käsikirjoituksissa, mutta ne ovat luultavasti sisältyneet alkuperäiseen tekstiin. Johanneksen evankeliumin jakeet 8:1-11 eivät sisältyneet alkuperäiseen evankeliumiin, mutta ne on lisätty siihen myöhemmin. Joistakin käsikirjoituksista puuttuu jae Apt 8:37, mutta se on ollut mukana alkuperäisessä Luukkaan tekstissä. Johanneksen ensimmäiseen kirjeeseen jakeisiin 5:7-8 on lisätty myöhemmin sanoja, joilla on tuettu kolmiyhteisen jumalan oppia. Raamatun tutkijat ovat jokseenkin yhtä mieltä näistä asioista, joten

miten voimme olla täysin varmoja siitä, että nämä tunnetut virheet olisivat ainoat, jotka sisältyvät meidän Raamattuihimme?

Olisi tyhmää pitää totena jotakin asiaa vain sen vuoksi, että se on sanottu Raamatussa. Ateistit sanovat uskovaisia syystäkin tyhmiksi, kun he sanovat "Raamattu on totta, koska Raamattu sanoo, että Raamattu on totta." Tällaisilla kehäpäätelmillä ei ole mitään arvoa. Sen sijaan, että pitäisimme sokeasti totena kaiken sen, mitä Raamattuun on kirjoitettu, neuvoo pyhä henki meitä koettelemaan kaikki Raamatun kirjoitukset ja arvioimaan, ovatko ne Jumalasta vai eivät.

Raamatun kirjoitukset sisältävät ihmisten tekemiä virheitä, joten ne eivät ole kokonaan totta. Jumala ei ole myöskään varjellut kirjoituksia väärennöksiltä, joten sieltä löytyy myöhempiä lisäyksiä ja muutoksia, joita katoliset isät ovat sinne tehneet. Esimerkiksi Jakeisiin Matt 28:19-20 ja 1Joh 5:7-8 on tehty muutoksia kolmiyhteisen jumalan opin tueksi, joten miten voisimme tietää, mitä muita muutoksia Raamattuun on tehty?

Raamattu ei ole väärentämätöntä ja puhdasta Jumalan sanaa. Vain se sana on väärentämätöntä ja puhdasta, joka pysyy vahvana taivaissa, koska ihmiset eivät ole sitä sanaa voineet väärentää. (Psa 119:89) Olkaamme sen tähden niin kuin viisaat neitsyet, niin että tutkimme hengellisesti hengen opettamalla tavalla Raamatun kirjoituksia, jolloin käänkösvirheet ja väärennökset paljastuvat meille.

Pohdin tässä sitä näkemystä, jonka mukaan kertomukset neitseestä syntymisestä eivät olisi olleet mukana alkuperäisissä Matteuksen ja Luukkaan evankeliumeissa. Silloin niissä evankeliumeissa ei olisi ollut välttämättä mainintaa enkeli Gabrielin ilmestymisestä Marialle ja Joosefin näkyä, jossa Herran enkeli puhuu hänelle unessa. Enkelien sanat olisivat nekin tarua eivätkä todellista historiaa, ainakin niiltä osin, joissa hän puhuu neitseestä syntymisestä.

Jotkut ovat tulkinneet Luukkaan evankeliumissa olevia enkeli Gabrielin sanoja siten, että ne eivät tue neitseestä syntymistä. (Luuk 1:26-37) On varmaa, että Maria ei kysynyt enkeliltä, miten hän voi tulla raskaaksi. (jj.33-34) Hänet oli kihlattu neitsyenä Joosefille, joka oli kuninkaallista sukua, Daavidin huonetta. Maria tiesi ihan varmasti sen, miten naiset tulevat raskaaksi. Sen vuoksi hän ei kysynyt sitä asiaa, eikä Gabriel myöskään vastannut siihen asiaan.

Se, mitä Maria ajatteli ja kysyi, voidaan nähdä asiayhteydestä. Voimme kuvitella hänen päässään pyöriä ajatuksia ja kysymyksiä: "Miten tämä voi tapahtua juuri minulle? Miksi Jumala on valinnut juuri minut? Minä olen liian alhainen olemaan Israelille luvattun kuninkaan ja vapahtajan synnyttäjäksi!" Nämä ajatukset ja kysymykset kumpusivat sitten ulos hänen suustaan muodossa, joka on tulkittu virheellisesti kysymykseksi koskien sitä tapaa, jolla hän tulisi raskaaksi. Sitä hän ei aivan varmasti kuitenkaan kysynyt. Maria tiesi, miten naiset tulevat raskaaksi ja kysyi ihan toista asiaa.

Sen sijaan, että Gabriel olisi kertonut Marialle, miten tämä tulee raskaaksi, vahvisti hän Marian uskoa ja sanoi, että pyhä henki olisi tuleva hänen päälleen ja korkeimman voima olisi verhoava hänet. Tämä olisi hänelle itselleen merkinä siitä, että tuleva lapsi olisi Israelin kuningas ja häntä kutsuttaisiin Jumalan pojaksi ja korkeimman pojaksi. (Luuk 1:32-35) Israelin kuningasta piti kutsuttaman Jumalan pojaksi ja korkeimman pojaksi, koska niin oli ennustettu. Ne arvonimet eivät johtuneet sitä, että poika olisi syntynyt neitsyestä. Ne johtuivat siitä, että poika olisi se luvattu kuningas ja kristus, josta profeetat ovat ennustaneet.

Psalmissa numero kaksi sanotaan Jumalan kutsuvan tulevaa kuningasta omaksi pojakseen. (Psa 2:7) Kuningas Salomosta, Daavidin pojasta, on ennustettu toistuvasti, että hän olisi Jumalan poika ja

Jumala olisi hänen isänsä. (2Sam 7:8-16; 1Aik 22:10; 28:6) Juutalaiset tiesivät, että ne ennustukset eivät toteutuneet täydellisesti kuningas Salomon elämässä, joten he odottivat uutta kuningasta hänen sukulinjastaan, joka täyttäisi ennustukset: sen kuninkaan valtakunnalla ei pitäisi oleman loppua ja häntä kutsuttaisiin Jumalan pojaksi. (Psa 89:20-38; Jes 9:5-6; Dan 7:13-14) Ne profetiat täyttyivät ja täyttyvät Jeesuksessa, kun hän tulee toisen kerran maailmaan. (Ilm 19:11-21)

Gabriel ei siis ennustanut Jeesuksen sikiävän pyhästä hengestä ja syntyvän neitsyestä. Sen sijaan hän ilmoitti etukäteen Marian tulevan raskaaksi luonnollisen sukupuoliyhteyden kautta ja hän olisi synnyttävä pojan, josta tulisi Israelin kuningas ja vapahtaja. Sen sanan vakuudeksi pyhä henki tulisi Marian päälle ja korkeimman voima verhoaisi hänet. (Luuk 1:32-35)

Luukkaan kertomuksesta käy ilmi, että Maria ei tullut raskaaksi sillä hetkellä, kun Gabriel puhui hänelle. Luukas ei kerro, milloin Maria tuli raskaaksi, mutta monet ovat tulkinneet sen tapahtuneen ennen kuin Maria vieraili Elisabetin luona tai viimeistään sillä hetkellä, jos on uskottu neitseelliseen sikiämiseen. (Luuk 1:42, 48) Jos Joosef on lapsen biologinen isä, niin silloin Maria on tullut raskaaksi ennen kuin hän tapasi Elisabetin. (Luuk 1:39-56)

Kun Gabriel sanoi, että Jumalalle ei mikään ole mahdotonta (Luuk 1:37), niin hän viittasi näillä sanoilla Elisabetin raskaaksi tulemiseen ja siihen, että Mariasta syntyvä lapsi olisi Israelin kuningas ja vapahtaja: Gabriel ei viitannut sanoillaan Jeesuksen sikiämiseen Marian kohdussa (jj. 32-37). Elisabet oli jo hedelmätön, mutta tuli raskaaksi enkelin lupauksen mukaan. Jumala vaikutti yliluonnollisella tavalla sen, että Johannes kastaja sikisi Elisabetin kohdussa, mutta se tapahtui luonnollisen sukupuoliyhteyden kautta.

Raamatussa on muitakin tapauksia, joissa Jumala on vaikuttanut ihmeen kautta vaimon raskaaksi tulemiseen. Saara synnytti Aabrahamille Jumalan hänelle lupaaman pojan, Iisakin, vaikka Saara oli jo iällinen ja hedelmätön. Tässäkin tapauksessa sikiäminen sai alkunsa luonnollisen sukupuoliyhteyden kautta eikä siten, että syntyvä lapsi olisi tullut alas taivaasta äitinsä kohtuun. (1Moos 21)

Kun Maria tapasi Elisabetin, niin Elisabet täytettiin pyhällä hengellä ja Johannes kastaja hypähti hänen kohdussaan. (Luuk 1:38-56) Gabriel oli ennustanut, että Johannes olisi täytetty pyhällä hengellä äitinsä kohdusta asti ja tässä kuvattiin sen lupauksen täyttymys. (Luuk 1:15-17) Johannes sai oman osansa pyhästä hengestä, jolla hänen äitinsä täytettiin. Elisabet profetoi tämän jälkeen herrasta kristuksesta. Kertomuksesta käy melko hyvin ilmi, että Maria oli tuolloin jo raskaana tai tuli raskaaksi siinä hetkessä, jos uskotaan neitseestä syntymiseen. (Luuk 1:41-56)

Jos Maria oli tullut raskaaksi ennen kuin hän tapasi Elisabetin, niin me emme tiedä, milloin tai millä tavalla se tapahtui. Yhden tulkinnan mukaan se olisi tapahtunut Joosefin ja Marian yhdynnän kautta ennen kuin Maria meni Elisabetin luo vierailulle. Pyhä henki olisi tullut Marian päälle sen jälkeen ja hän olisi saanut siten vahvistuksen siitä, että hänessä alkunsa saanut lapsi olisi todellakin Israelin tuleva kuningas ja kristus, jota myös Jumalan ja korkeimman pojaksi pitäisi kutsuttaman, hänestä annettujen ennustusten mukaan. (Psa 2:7; 89:20-38; 2Sam 7:8-16; 1Aik 22:10; 28:6; Jes 9:5-6; Dan 7:13-14)

Gabriel sanoi, että pyhä henki oli tuleva Marian päälle ja verhoava hänet voimallaan. (Luuk 1:35) Sanat "korkeimman voima verhoaa sinut" voivat tarkoittaa kirkkaan pilven sisään jäämistä ja sillä pilvellä peitetyn tulemistä niin kuin valituille opetuslapsille tapahtui myöhemmin. (Matt 17:1-8) Tämä olisi tapahtunut merkinä Marialle itselleen siitä, että hänessä alkunsa saanut lapsi olisi tuleva Israelin kuningas ja vapahtaja, kristus. (vrt. Matt 1:18-25)

Luukkaan mukaan Joosef ja Maria eivät olleet naimisissa ennen kuin Jeesus syntyi. (Luuk 2:1ss.) He olivat vasta kihlapari. Matteuksen versiossa Joosef otti Marian tykönsä ennen kuin Jeesus syntyi, mutta ei yhtynyt häneen raskaaksi tulemisen jälkeen ennen pojan syntymää. (Matt 1:18-25) Tämän perusteella Joosef ja Maria olisivat menneet naimisiin ennen Jeesuksen syntymää, sillä tuohon aikaan ei ollut tapana, että kihlapari asuu yhdessä ennen avioliittoa. Minulla ei ainakaan ole todisteita sellaisesta tavasta, vaikka olen siitä arveluja lukenut.

Matteuksen ja Luukkaan kertomuksissa on selvästi eroja, joten miten luotettavina niitä voidaan pitää? Molempien esittämät sukuluettelot ovat osittain virheellisiä ja puutteellisia, joten mikä osa heidän evankeliumiensa alusta on totuuden sanaa ja mikä ei?

Jotkut tulkitsevat siten, että Matteuksen jakeet 1:18-25 ja mahdollisesti myös Luukkaan jakeet 1:34-37 olisivat myöhempi lisäys, mutta muilta osin evankeliumit olisivat alkuperäisessä muodossaan. Toiset sanovat, että molempien evankeliumien kaksi ensimmäistä lukua ovat kokonaan tai osittain jäljestäpäin lisätyt ja alkuperäiset tekstit ovat alkaneet Johannes kastajan toiminnasta niin kuin Markuksenkin evankeliumi. Siitä voimme olla ainakin varmoja, että Jeesuksen syntymisellä ja lapsuudella ei ole mitään merkitystä sielujen pelastumisen kannalta, koska niitä asioita ei ole mainittu Apostolien teoissa ja Uuden testamentin kirjeissä. Niitä ei ole mainittu myöskään Kleemensin ja Polykarpoksen kirjeissä, jotka ovat seuraavat apostolien ajan jälkeen meille asti säilyneet varhaisen seurakunnan kirjoitukset.

Vaikka kertomus neitseestä syntymisestä olisi lisätty jäljestäpäin, niin osa Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien aluista (kaksi ensimmäistä lukua) voisi olla alkuperäistä kerrontaa, mutta sitähan me emme tiedä, jos pidämme mahdollisena sen, että tekstejä on peukaloitu näin suuressa mittakaavassa jäljestä päin. Pienempiä muutoksia on selvästi tehty ja sen vuoksi monet käsikirjoitukset eroavat toisistaan merkittävästi (esim. Apt 20:28 katoliset isät ovat käyttäneet sanaa "Jumala" sanan "herra" sijasta, niin että näyttäisi siltä kuin "Jumala" olisi uhrannut oman verensä ja ansainnut sen kautta itselleen seurakunnan).

En pidä täysin mahdottomana ajatusta, jonka mukaan Matteus ja Luukas olisivat alkaneet kertomuksensa Markuksen tavoin suoraan Johannes kastajan toiminnasta ja sitä seuranneesta Jeesuksen kasteesta, minkä jälkeen hän sai pyhän hengen olemaan kanssaan pysyvästi. (Joh 1:32-34) Jos Jeesus olisi iankaikkinen pyhä henki ihmisen liharuumiissa, niin miksi isä antoi hänelle pyhän hengen? Isä tunnusti siinä hetkessä Jeesuksen pojakseen, kun tämä sai pyhän hengen olemaan kanssaan. (Matt 3:17) Yhden teorian mukaan Jeesuksesta tuli sillä hetkellä ensimmäinen hengestä syntynyt Jumalan lapsi, hänen poikansa (adoptio-teoria), niin kuin muistakin kutsutuista ja valituista on tullut Jumalan lapsia pyhän hengen saamisen kautta sen jälkeen, kun Jeesus oli mennyt ylös taivaaseen.

Jeesus eroaa muista kuitenkin siten, että hän ei tehnyt koskaan syntiä ja hänen kuolemansa (ruumiin ja veren uhri) luetaan sovitukseksi synneistä ja lunastukseksi sieluistamme. Jeesus on myös ensimmäinen kuolleista herätetty ihminen, joka ei kuole enää koskaan. Hän on sen vuoksi ainosyntyinen, koska vain (ruumiillisesti) kuolleista herätettyä poikaa sanotaan "ainosyntyiseksi" (monogenes) Jumalan pojaksi, mutta muita Jumalan pojaksi niin kuin Jeesustakin ennen kuolleista herätetyksi tulemistaan. Joh 1:14 näyttäisi viittaavan biologiseen syntymään, mutta siinä ei puhuta mitään Mariasta eikä neitseestä syntymisestä. Jakeesta 12 lähtien puhutaan uudestisyntymisestä, joten jakeet 12-14 ovat viittausta Apostolien tekojen 2. luvun jälkeiseen aikakauteen, kun apostolit saivat ensimmäisinä valittuina Jumalan lapsina pyhän hengen olemaan kanssaan pysyvästi.

Jumalan lapset ovat uudestisyntyneitä jo nyt, mutta vasta toivossa pelastettuja. Meidät on synnytetty uudesti hengestä Jumalan sanan kautta elävään toivoon. (Joh 3:1-12; 1Piet 1:3, 21-25) Jeesus on mennyt jo edeltä isän tykö taivaaseen, niin että hän on ainoa laatuaan Jumalasta syntyneiden joukossa, koska on jo saanut kuolemattoman ja katoamattoman kirkastetun ruumiin. (Hebr 6:17-20; 1Kor 15) Me odotamme vielä ruumiin lunastusta ja meillä on ylösnousemuksen toivo, mutta emme ole kokeneet sitä vielä niin kauan kuin tässä kuoleman ruumiissa olemme. (1Tess 4:13-18; 2Kor 4:13-5:17)

Toinen kerta, kun Jumala tunnusti poikansa, tapahtui kirkastusvuorella, jossa kolmelle opetuslapselle näytettiin jo edeltä herra kirkastettuna. (Matt 17:1-8) Kirkastaminen tapahtui kuitenkin lopullisesti vasta silloin, kun Jeesus otettiin ylös taivaaseen isän tykö ja sen jälkeen opetuslapset saivat luvattua pyhän hengen. (Joh 7:37-39; Apt 1:4-8; 2:1ss.) Jeesuksen kirkastuminen vuorella oli esikuvallinen tapahtuma ja ilmestys: Mooses ja Elias eivät tulleet alas taivaasta henkinä opetuslasten tykö. Opetuslasten näkemä ilmestys kertoi etukäteen siitä, miten Jumala olisi kirkastava poikansa sen jälkeen, kun olisi herättänyt hänet ylös kuolleista ja ottanut tykönsä taivaaseen.

Jumala sanoi jo edeltä pojalleen Jeesukselle, että hän oli herättävä hänet ylös kuolleista ja korottava hänet sen jälkeen iankaikkiseksi kuninkaaksi. Jeesus osasi yhdistää oikealla tavalla toisiinsa Raamatun häntä koskevat profetiat, koska isä oli opettanut häntä pyhän hengen kautta niin kuin opettaa muitakin lapsiaan. Jeesus joutui luottamaan ihmisenä täysin siihen ymmärrykseen ja tietoon, joka hänellä Raamatusta pyhän hengen opetuksen kautta oli ja jonka hän oli saanut rukoillessaan isäänsä. Jeesuksella oli oma tahto, niin että hän olisi voinut kieltäytyä isän tahdosta ja jatkaa elämäänsä kuninkaana maan päällä sen sijaan, että antoi itsensä uhriksi syntien sovituksena meidän puolestamme. (Matt 26:39-44; Hebr 5:4-11; Fil 2:5-7)

Jumala on sanonut Psalmissa kaksi näin:

2:5 Kerran hän on puhuva heille vihassansa, pelästyttävä heitä hirmuisuudessaan:

2:6 "Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni."

2:7 Minä ilmoitan, mitä Herra on säätänyt. Hän lausui minulle: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin."

2:8 Ano minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnökseksi ja maan ääret sinun omiksesi.

2:9 Rautaisella valtikalla sinä heidät muserrat, niin kuin saviastian sinä särjet heidät."

Jumala lupasi näillä sanoilla herättää poikansa ylös kuolleista ja antaa hänelle iankaikkisen kuninkuuden (vrt. 2Sam 7:8-16; Psa 89:20-38; Jes 9:5-6; 53; Dan 7:13-14) Paavali ja heprealaiskirjeen kirjoittaja ymmärsivät oikein sanat "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä synnytin". Jumala viittasi näillä sanoilla poikansa herättämiseen ylös kuolleista. (Hebr 1:4-9; 5:4-11; Apt 13:20-41). Poika syntyi siis sinä päivänä, jona Jumala herätti hänet ylös kuolleista, ei sitä ennen. Nämä sanat eivät viittaa siihen, kun Jeesus syntyi äidistään Mariasta eivätkä ne puhu ajasta ennen maailman luomista.

Jeesuksen asema Jumalan "ainosyntyisenä" poikana ei perustu Apostolien tekojen ja kirjeiden mukaan siihen, että hän olisi ollut isän tykönä Jumalan Poikana ennen maailman luomista ja syntynyt neitseestä vaan se perustuu siihen, että Jumala on herättänyt poikansa ylös kuolleista kirjoitusten mukaan. Jeesus oli silti jo ennen kuolemaansa "Jumalan poika", sillä apostolit tunnustivat hänet "elävän Jumalan pojaksi" ja "kristukseksi". (Matt 16:16) Jopa riivaajat tunnustivat sen, että Jeesus on korkeimman Jumalan poika ja Jumalan pyhä. (Mark 1:24; Matt 8:29)

Jeesus oli ennen ristinkuolemaa tullut Jumalan pojaksi silloin, kun hän sai pyhän hengen kasteensa jälkeen. Jumala tunnusti hänet tuolloin ensimmäistä kertaa julkisesti omaksi pojakseen. Taivaasta kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas poikani, johon minä olen mielistynyt!" (Matt 3:17) Pyhä henki tuli tuolloin pysyvästi Jeesuksen päälle ja asettui asumaan hänen sydämeensä. Isä asui pojassaan pyhän hengen kautta niin kuin asuu nyt meissä, jotka kristuksen omia ja Jumalan lapsia olemme. (1Joh 4:1-16; Room 8:9-16)

Jeesusta kutsuttiin Jumalan pojaksi jo ennen hänen kuolemaansa myös sen vuoksi, että häntä pidettiin Jumalan lupaamana kuninkaana ja vapahtajana. Profeetat ovat ennustaneet, että sitä luvattua Daavidin poikaa pitää kutsuttaman Jumalan pojaksi ja hän olisi oleva kristus, vapahtaja. (2Sam 7:8-16; 1Aik 17:11-14; 22:10; 28:6; Psa 2; 45; 89:20-38; Jes 9:5-6; Dan 7:13-14)

Tällä tavalla uskovia on verrattu milloin Jehovan todistajiin, milloin muslimeihin ja milloin keneenkään. Jehovan todistajia he eivät ole, sillä he eivät usko, että Jeesus kristus on sama kuin ylienkeleli Mikael. He eivät usko, että Jeesus kristus on ikivanha enkeli, joka olisi tullut taivaasta ja asettunut asumaan Mariasta syntyneen poikalapsen ruumiiseen. He uskovat Raamatun selvän sanan, jonka mukaan Jeesus kristus on ihminen, välimies Jumalan ja ihmisten välillä. (1Tim 2:3-7; Room 5:10-21; 1Kor 15:1-47)

Muslimit eivät usko apostolien julistamaa evankeliumia. Apostolit olivat Jeesuksen kuolleista nousemisen silminnäkijöitä ja todistajia. He julistivat ilosanomaa siitä, että Jumala on herättänyt poikansa Jeesuksen ylös kuolleista. Kuolema oli lopullisesti voitettu. Evankeliumi toi valoon ikuisen elämän Jeesuksen ruumiin ylösnousemuksen kautta. Muslimit eivät usko, että Jeesus on Jumalan poika ja kuollut ristillä. Islamin mukaan Jumalalla ei ole poikaa. He eivät usko evankeliumia. Heidän mielestään Jeesus ei kuollut ristillä, joten Jumala ei ole herättänyt häntä ylös kuolleista. (Koraani 4:157–158)

Muslimit uskovat kuitenkin neitseestä syntymiseen: siihen, että Jeesus on syntynyt neitsyt Mariasta. Tämä katolinen uskomus siirtyi Muhammadin sanojen kautta Koraaniin ja islamiin. (Marian suura, [Koraani 19](#):16-40) Eikö olekin mielenkiintoista, että muslimit uskovat saman pakanoilta peräisin olevan tarun kuin nimeltään kristityt ihmiset, mutta eivät sitä, että ihminen kristus Jeesus on kuollut ristillä ja Jumala on herättänyt tämän ihmisen ylös kuolleista?

Monet katolisissa uskossa olevat eivät usko siihen, että Jeesus on kuollut ristillä ja Jumala on herättänyt hänet kuolleista, pelastanut oman poikansa kuolemasta. (Hebr 5:4-11; 13:20-21) He uskovat sen sijaan katolisia taruja, joiden mukaan Jeesus on Jumalana iankaikkinen henki, joka ei kuollut koskaan eikä tarvinnut ketään pelastamaan itseään kuolemasta, koska hän ei voi Jumalana kuolla. Siihen minäkin tavallani uskoin, kunnes Jumala avasi silmäni ja vapauduin väkevästä eksytyksestä, joka pitää lähes koko nimeltään kristittyä maailmaa otteessaan, sokeana.

Perisyntistä

Jeesuksen neitseestä syntymistä on perusteltu perisyntiopiilla, jota sitäkään ei löydy sellaisena Raamatusta kuin miten sitä eri tunnustuksissa on opetettu (opetus poikkeaa hieman eri tunnustusten välillä tässä asiassa). On sanottu, että jos Jeesus olisi ollut Joosefin ja Marian poika, niin hän olisi tehnyt syntiä, koska on perisyntinen, eikä hän perisyntisenä kelpaisi muutenkaan Jumalalle, koska olisi luonnoltaan läpeensä synnin turmelema jo sikiämisestään asti (yksi tulkinta perisyntiopiasta sanoo näin).

Raamatussa ei puhuta perisyntistä sillä tavalla kuin perinteisesti on kirkoissa opetettu. Aatamin synnin vuoksi tule kuolema ja kadotus eli ruumiin katoaminen kaikkien osaksi, mutta kaikista ei tullut syntisiä sen vuoksi, että Aatami teki syntiä. (Room 5:12-21) Monesta on tullut syntisiä sitä kautta, että he ovat tehneet syntejä ja rikkoneet siten Jumalaa vastaan.

Kaikki eivät ole kuitenkaan syntiä tehneet, sillä jotta syntiä voitaisiin tehdä, tulee kyetä erottamaan se, mikä on luvallista ja mikä ei ole luvallista. (Jes 7:14-16) Esimerkiksi sikiöt ja vauvat eivät erota sitä asiaa, joten he eivät ole tehneet vielä hyvää eivätkä pahaa: eivät syntiä eivätkä vanhurskautta. Tämä sana "kaikki ovat syntiä tehneet" ei siis koske sikiöitä ja vauvoja.

Sanaa "kaikki" on käytetty Raamatussa usein rajallisessa merkityksessä, ei absoluuttisessa merkityksessä. Johannes sanoi kirjaimellisesti oikein käännettynä, että "teillä on kaikki tieto", mutta lienee selvää, että ihmiset eivät tiedä kaikkea niin kuin Jumala. (1Joh 2:20) Luukas kirjoitti, että kaikki maailma oli verolle pantava, mutta vain Rooman valtakunnan alaiset maat oli verolle pantava. (Luuk 2:1) Demetrius sanoi, että "koko Aasia ja koko maanpiiri" palveli Dianaa, mutta eivät kaikki ihmiset edes Aasiassa puhumattakaan koko maanpiiristä häntä palvelleet. (Apt 19:27) Johannes sanoo, että kaikki ottavat pedon merkin, mutta sitten hän sanoo myös, että on niitä, jotka eivät ole sitä ottaneet. (Ilm 13:16; 20:4) Samuelin kirjassa sanotaan, että "kaikki Israel" yhtyi Absalomon neuvon kuningas Daavidia vastaan, mutta kaikki eivät olleet edes paikalla ja osa israelilaisista oli uskollisia Daavidille. (2Sam 17:14)

Näemme, että sanoja "kaikki, koko, jokainen" jne. on käytetty Raamatussa rajallisessa merkityksessä, niin että sillä ei tarkoiteta absoluuttisesti "kaikkia" maailman eläviä olentoja tai asioita. Esimerkiksi Jahven uskolliset enkelit eivät ole tehneet syntiä niin kuin eivät vauvatkaan, joten sana "kaikki" ei tarkoita kirjaimellisesti kaikkia Paavalin kirjeessä roomalaisille. Paavali on jakanut ihmiset kahteen ryhmään: juutalaiset ja kreikkalaiset. Hän puhuu siitä, miten juutalaisilla ei ole mitään etua pakanoihin nähden siitä, että heillä on kirjoitettu laki, mutta näillä ei ole: kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat Jumalan kirkkautta vailla. (Room 3:23) Siis: juutalaiset ovat tehneet syntiä siinä kuin pakanatkin ja molemmat ryhmät tarvitsevat syntien sovitusta ja anteeksiantoa uskon kautta tullakseen vanhurskaiksi Jumalan edessä.

Paavali puhuu myöhemmin siitä, miten kaikki ovat kollektiivisesti sovitetut ja vanhurskaiksi tehdyt, vaikka "kaikki" ovat syntiä tehneet, mutta aivan niin kuin kaikki ihmiset eivät tuon kohdan perusteella pelastu, vaikka kirjaimellisesti niin voitaisiin tulkita, niin eivät myöskään kaikki ole syntiä tehneet, vaikka kaikki saavatkin pelastuksen yksin armosta kristuksen vanhurskauden teon vuoksi (kuitenkin vain valitut pelastuvat ja jos vauvat kuuluvat heihin, niin se on yksin Jumalan päätettävissä, ei ihmisten, jotka tulkitsevat Raamattua ja saattavat tuomita poisnukkuneita vauvoja sanoillaan kadotukseen, koska vauvat ovat "perisyntisiä"). (Room 5:10-21)

Paavali sanoi aivan oikein sen, että kaikki ihmiset mukaan luettuna vauvat syntyvät kuolevaisina ja katoavaisina Aatamin tekemän synnin vuoksi, mutta vauvat eivät ole rikkoneet Jumalaa vastaan samalla tavalla kuin Aatami, koska eivät ole vielä syntiä tehneet, eivätkä vanhurskauttakaan. Aatamin osaksi tuli kuolema yhdestä synnistä, mutta meidän osaksemme se tulee monista synneistä, niin kuin Paavali kirjoittaa. Yksi ainoa tehty synti ei aiheudu meille hengelliseksi kuolemaksi, niin kuin aiheutui Aatamille, eikä yksi ainoa synti vielä kadota, mutta jos joku paatuu ja kuolee synteihin ja rikoksiin, niin hän kuolee synteihinsä ja on tuleva tuomituksi tekojensa mukaan. (Efe 2:1ss.; Joh 5:29-30; Ilm 20:10-15) Se, miten niiden pois nukkuneiden vauvojen käy, jotka eivät ole ehtineet syntiä tai vanhurskautta tehdä, on yksin Jumalan päätettävissä ja tiedossa, joten en käy sitä asiaa tässä yhteydessä enemmän pohtimaan.

Perisyntioppi on sellaisenaan vieras Raamatulle, sillä ihmisestä tulee Raamatun mukaan syntien turmelema ja ylen synnillinen ihminen vasta itse tekemiensä syntien seurauksena sen sijaan, että syntyisi sellaisen luonnon omaavana, mieleltään turmeltuneena synnin orjana ja hengellisesti kuolleena.

On sanottu, että jos Jeesus ei olisi syntynyt neitsyestä ja jos hän ei olisi pyhä Jumala, niin hän tekisi syntiä tulevassa maailmassa ja iankaikkisuudessa, jos vaikka ei sitä olisi ennen kuolemaansa vielä tehnyt. Tätä on perusteltu perisyntillä. On ajateltu, että ihmisen on pakko tehdä syntiä, koska me olemme perisyntisinä Aatamin kuvia (1Moos 5:3): meillä on syntinen luonto, joka periytyy isältä pojalle. Me teemme syntiä sen vuoksi, että olemme perineet syntisen luonnon ja olemme syntisiä syntymästä asti. Meistä ei tule syntisiä synnin tekemisen kautta vaan me synnymme syntisinä.

Jos Jeesus olisi Joosefin poika ja Joosef olisi hänen isänsä, niin kuin joistakin kohdista voitaisiin päätellä (Joh 1:45; 6:42; Luuk 2:33, 40, 48; 2Sam 7:8-16; Room 1:1-4; Ilm 22:15-16), niin silloin myös Jeesus olisi syntymästään asti syntinen ja olisi tehnyt syntiä. Jeesus ei tehnyt perisyntiopin mukaan syntiä sen vuoksi, että hän on Jumala sen lisäksi että on ihminen (kolmiyhteisen jumalan opin mukaan). Kristuksen kaksiluonto-opin mukaan Jeesuksen jumalallinen luonto esti hänen inhimillistä luontoa syntiä tekemästä ja estää sitä vielä tulevassa maailmassa ja ikuisesti. Jos Jeesus olisi Joosefin poika ja pelkästään ihminen, niin hän ei voisi elää ikuisesti lankeamatta syntiin.

Aatami eli kuitenkin lankeamatta syntiin jonkin aikaa luomakunnan alussa. On siis mahdollista, että ihminen elää ainakin vähän aikaa tekemättä syntiä. Sitten ovat vielä Jahven enkelit, jotka eivät ole tehneet koskaan syntiä eivätkä Raamatun mukaan lankea koskaan syntiä tekemään – niin voidaan päätellä, vaikka sitä ei sanota suoraan. Jos kerran Jahven enkelit eivät lankea, mutta saatana ja hänen enkelinsä ovat langenneet syntiä tekemään, niin eikö se todista sitä, että rajoitetulla tavalla vapaaksi luodut olennot voivat elää ikuisesti tekemättä koskaan syntiä?

Meistä tulee Jeesuksen sanojen mukaan enkelten kaltaisia ylösnousemuksessa. (Matt 22:29-33) Vaikka meidän herramme puhui siitä, että ylösnousemuksessa ei mennä naimisiin, niin on tämä sana soveltuva myös synnin tekemiseen. Meistä tulee täydellisesti kristuksen kaltaisia, kun näemme hänet sellaisena kuin hän on. (1Joh 3:2) Me emme tee silloin enää syntiä, niin kuin kristuskaan ei syntiä ole tehnyt eikä koskaan tee. Ihmisen ei tarvitse olla Jumala, jotta hän ei tekisi syntiä. Enkelin ei tarvitse olla Jumala, jotta hän ei tekisi syntiä. Jeesuksen ei tarvitse olla Jumala, jotta hän ei tekisi syntiä.

Perisyntiopin kannattajat ovat käytännössä sitä mieltä, että meistä täytyisi tulla Jeesuksen kristuksen isän kaltainen Jumala, jotta me emme lankeaisi ylösnousemuksen jälkeen syntiä tekemään. Toinen vaihtoehto olisi se, että me lakkaisimme olemasta rajoitetusti vapaita olentoja. Me emme voisi tehdä enää yhtään omaa valintaa. Meillä ei olisi käytännössä enää lainkaan omaa tahtoa, ajatuksia, mieltä, tunteita, tietoa tai muistia, sillä ne kaikki ovat osa rajoitetusti vapaata olentoa, joka voi tehdä omia valintoja ja päätöksiä. Meistä tulisi käytännössä kuin elottomia kanavia ja robotteja, joita pitkin Jumala ajattelisi, puhuisi, tahtois ja tekisi asioita meidän kauttamme ja täysin meistä riippumattomalla tavalla. Ihminen katoaisi ja lakkaisi olemasta. Jäljelle jäisi vain Jumala.

Tuollaisen kuvan saa siitä "taivaasta", jossa perisyntiin uskovat aikovat elää. He ovat kuin äärilaidan kalvinisteja ja vielä enemmän: fatalisteja, joiden mielestä Jumala vaikuttaa maailmassa kaiken, jopa synnin, joka koituu lopulta hänen kunniaukseen ja kirkkaudekseen. Tällä tavalla ajattelevia ihmisiä elää keskuudessamme ja aina välillä saa lukea heidän kirjoituksiaan.

Raamatun mukaan Jeesus Kristus on ihminen, joka ei langennut ihmisenä syntiin, vaikka oli kiusattu pahan maailman keskellä niin kuin muut ihmiset hänen aikanaan ja vielä enemmän, koska hänen ei olisi ollut pakko alistua kärsimyksiin ja kuolemaan ristillä. Jeesus olisi voinut pyytää isäänsä lähettämään enkeleitä vapauttamaan hänet vangitsijoidensa kynsistä ja tulla kuninkaaksi Israelille jo silloin, sen sijaan, että antoi itsensä synti- ja vikauhriksi syntiemme sovituksen ja iankaikkisen lunastuksen vuoksi. Jeesuksen voitto kiusauksista ja synnittömyys ihmisenä antaa meille uskoa ja toivoa siihen, että mekin voimme elää vapaina synneistä jo tässä elämässä ja vielä enemmän tulevassa, kun tulemme täyteen kaikkea Jumalan täyteyttä niin kuin Jeesus.

Kaksiluonto-opista

Jeesus oli kuuliainen isälleen, mutta oli kiusattu hamaan ristinkuolemaan saakka. Matteus kertoo Jeesuksen rukoustaistelusta Getsemanessa näin:

Ja hän meni vähän edemmäksi, lankesi kasvoilleen ja rukoili sanoen: "Isäni, jos mahdollista on, niin menköön minulta pois tämä malja; ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä." (Matt 26:39)

Jeesuksella kristuksella on oma tahto, joka on eri kuin hänen isällään.

Jeesus Nasaretilainen syntyi poikalapseksi, joka oppi puhumaan ja kirjoittamaan niin kuin muutkin lapset. Jeesuksen tietomäärä ja viisaus lisääntyivät iän karttuessa. (Luuk 2) Jeesus kasvoi aikuiseksi mieheksi eikä tiennyt vielä silloinkaan kaikkea sitä, mitä isä yksin tietää. (Matt 24:36)

On selvää, että ihminen Kristus Jeesus on ihmisenä eri olevainen kuin Jumala, hänen isänsä. Jeesus on ihmisenä luotu olento niin kuin muutkin ihmiset. Kyse on kokonaan kahdesta eri olevaisesta: ei yhden ja saman olevaisen kahdesta eri muodosta tai "luonnosta".

Katoliset isät keksivät Kristuksen kaksiluonto-opin selittämään sitä mysteeriä, miten Jeesus voi olla ihminen ja Jumala yhtä aikaa olematta ihmisenä eri olento kuin Jumala. He yrittivät peittää sen opin avulla ilmiselvää totuutta, jonka mukaan ihminen Kristus Jeesus on eri olento kuin hänen isänsä, joka on yksin ainoa Jumala. He käyttivät sanaa "luonto" samassa merkityksessä kuin sanaa "persoonaa" tai "olevainen" tai "olento". Jos olet rehellinen, niin huomaat tämän selityksen todeksi.

He jakoivat kristuksen kahteen osaan: inhimillinen luonto ja jumalallinen luonto. He selittivät kaiken inhimillisen Jeesuksen inhimillisellä luonnolla ja kaiken yliluonnollisen hänen jumalallisella luonnollaan. He sanoivat, että Jeesus Kristus on yksi ainoa persoona, jolla on kaksi eri luontoa, joiden luontojen kautta he jakoivat Jeesuksen kahteen eri osaan, täysin vastoin Raamatun kirjoituksia. Kristus ei ole jaettu Jumalaksi ja ihmiseksi luontojensa mukaan vaan hän on yksi ainoa ihminen Kristus Jeesus, jonka hänen isänsä on korottanut kaiken pääksi seurakunnalle ja kaikkien luotujen herraksi sen jälkeen, kun oli pelastanut hänet kuolemasta herättämällä hänet kuolleista. (1Tim 2:3-7; Hebr 5:7; 13:20-21; Apt 2:36; Room 1:1-4; Efe 1:20-23; 1Piet 3:18-22)

Ihmisellä kristuksella Jeesuksella on oma tahto, mieli, ajatukset, tunteet, tieto ja muistot, jotka ovat eri kuin kuvitteellisella "jumalallisella luonnolla", joka hänellä kaksiluonto-opin mukaan on ja joka "jumalallinen luonto" vastaa täysin yksin isästä käytettyä sanaa Jumala: kaikkivaltias ja kaikkietävä luoja. Jeesuksen tahto, mieli, ajatukset, tunteet, tieto ja muistot ovat eri kuin yhdelläkään häntä ennen luodulla enkelillä tai hänen isällään Jumalalla ja "jumalallisella luonnolla".

Jos Jeesus olisi jaettu kahtia, niin hän voisi keskustella itsensä kanssa: inhimillinen luonto keskustelisi hänen jumalallisen luontonsa kanssa samalla tavalla kuin poika keskustelee isänsä kanssa. Jeesuksella olisi siten kaksi eri tietoisuutta, mikä tekisi hänestä kaksi eri olentoa. Inhimillinen luonto sanoisi "minä olen" ja jumalallinen luonto sanoisi "minä olen" ja niin ne kaksi olisivat kaksi eri olevaista ja kaksi eri olentoa. Sanalla "luonto" on siis pimitetty se, että ihminen kristus Jeesus on vain yksi ainoa persoona ja olento, jota ei ole jaettu kahtia ja hänen isänsä on yksin ainoa Jumala.

Miltä kaksiluonto-oppi sinusta kuulostaa? Kuulostaako se hyvältä ja todentuntuiselta? Onko se järkevä ja ristiriidaton johdonmukainen opetus? Opetetaanko sitä Raamatussa?

Vanhan testamentin profetiat

Jos Jeesus olisi syntynyt neitsyestä, niin siitä olisi ennustettu joko Vanhassa testamentissa tai sitten muualla Jumalan profeettojen kautta. Matteuksen evankeliumin mukaan Jesaja on ennustanut jo noin 730 vuotta ennen Jeesuksen syntymää, että hän on syntyvä neitsyestä. Näin on kirjoitettu:

Jesaja:

7:14 Sentähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.

7:15 Voita ja hunajaa hän syö siinä iässä, jolloin hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän;

7:16 sillä ennen kuin poika on oppinut hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, tulee autioksi maa, jonka kahta kuningasta sinä kauhistut.

Matteuksen evankeliumissa on lainattu Vanhan testamentin kreikankielistä käännöstä Septuagintaa. Sen perusteella on sanottu, että Jesaja ennusti kristuksesta ja hän oli syntyvä neitsyestä. On sanottu, että kristusta koskeva profetia alkoi tästä kohdasta ja jatkui siitä eteenpäin yhtäjaksoisesti kuningaslapsen syntymistä koskevaan profetiaan. (Jes 9:5-6) On totta, että tässä jaksossa on paljon kristusta koskevia profetioita jakeiden Jes 8:13 ja 9:6 välissä ja vielä siitä eteenpäin, mutta on hyvin kyseenalaista, että myös jakeiden 7:14-16 profetia olisi kristusta ja hänen syntymäänsä koskeva. Se profetia on toteutunut jo Jesajan oman elämän aikana.

Jesaja profetoi Juudan kuninkaalle, Aahaalle, ja sanoi, että Juudaa piirittäneet ja sitä vastaan sotineet kaksi valtakuntaa, Israel ja Aram (Syyria), olivat joutuva pakkosiirtolaisuuteen ennen kuin poika erottaisi hyvän ja pahan. On historiallinen totuus, että Assyria valtasi tämän jälkeen Israelin ja Samarian, joiden pääkaupungit olivat Samaria ja Damaskos. Näiden kahden kuningaskunnan alueet tulivat autioiksi, koska sotilaat surmattiin ja eloon jääneet lähetettiin pakkosiirtolaisuuteen Assyriaan. Tämä tapahtui Jesajan vielä eläessä. Hän antoi tämän profetian arviolta vuonna 734 eKr ja Samaria kukistui sen jälkeen, yleisen historian mukaan vuonna 723 tai 722 eKr, Damaskos jo ennen sitä.

Jesaja antoi Aahaalle merkin siitä, että hän oli puhunut Jumalan sanaa ja ennustus olisi toteutuva hänen elinaikanaan. Se merkki oli nuoresta vaimosta syntyvä poikalapsi, joka ei olisi vielä oppinut erottamaan hyvää pahasta ennen kuin Juudan kuningaskunnan viholliset olisi kukistettu. Jesaja valitsi kaksi luotettavaa miestä ennusmerkin todistajaksi: pappi Uurian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan. (Jes 8:2) Näiden todistajien on täytynyt olla elossa vielä silloin, kun merkiksi asetettu poika olisi syntynyt ja Juudan viholliset, Israel ja Aram, olisi molemmat kukistettu. Tämä merkki toteutui

siten silloin, kun Damaskos ja Samaria ryöstettiin ja Aramin sekä Israelin kansa vietiin pakkosiirtolaisuuteen.

Vaikka Jesajan kirjasta ei käy suoraan ilmi, kuka se lapsi on, jonka hän pani ennusmerkiksi Israelin ja Aramin kukistumiselle sekä Juudan kuningaskunnan pelastumiselle heidän käsistään ja myöhemmin myös Assyrian käsistä (Jes 8:6-10), niin on varmaa, että se lapsi ei ole syntynyt neitsyestä vaan hän on syntynyt nuoresta naisesta, joka on tullut raskaaksi luonnollisen sukupuoliyhteyden kautta. Tämän myös kolmiyhteiseen jumalaan uskovat joutuvat tunnustamaan, sillä muutoinhan kristus olisi syntynyt jo Jesajan aikana ensimmäisen kerran ja sitten toistamiseen vielä 730 vuotta myöhemmin! Niin järjettömiä hekään eivät ole, että sanoisivat jotakin tuollaista. He väittävät silti, että tämä profetia on saanut täyttymyksen kaksi kertaa, niin kuin jotkut muutkin Raamatun profetiat.

Ensimmäisellä kerralla syntyi se ennusmerkin lapsi, jonka aikana Israel ja Aram kukistuivat. Tämä lapsi ei saanut alkuaan pyhästä hengestä eikä syntynyt neitsyestä, mutta kristus sitä vastoin sikisi pyhästä hengestä ja syntyi neitsyestä Matteuksen evankeliumin mukaan. Tuntuuko uskottavalta, että sama hepreankielen sana "[almah](#)" merkitsisi ensimmäisellä kerralla nuorta naimaikäistä naista, joka ei ole neitsyt tullessaan raskaaksi ja synnyttäessään ennusmerkin lapsen, mutta toisella kertaa hän on neitsyt vielä synnyttäessään pojan, joka on pakanoiden jumaltarujakin mahtavampi sankari jo ennen kuin meni pyhänä henkenä äitinsä kohtuun? Pakanat uskoivat nimittäin jo valmiiksi niin, että jumalat voivat syntyä neitsyestä, käydä elävinä tuonelassa henkien tykönä ja nousta sieltä takaisin maan päälle sekä lopulta jumalten tykö taivaaseen.

Merkit kertovat pikemmin siitä, että katoliset isät ovat lisänneet neitsyestä syntymisestä kertovat kohdat tai tulkinnat evankeliumeihin oman oppinsa ja Marian palvonnan tueksi. He palvovat "neitsyt Mariaa" Jumalan äitinä samalla tavalla kuin muinaisessa Babylonissa palvottiin kuningatar Semiramista Taivaan kuningattarena. Jotkut sanovat, että Semiramis olisi väittänyt olevansa neitsyt, kun synnytti aviorikoksesta siinneen poikansa Tammuksen. Tammusta palvottiin äitinsä ohella jumalana, sillä hänen sanottiin olevan jälleen syntynyt Nimrod, auringonjumala, joka oli Semiramiksen mies ja Babylonin kuningas, mutta kuoli ennen pojan syntymistä. Jos katolinen kirkko ei olisi lisännyt neitseestä syntymisestä kertovia kohtia Raamattuun tai tulkinnut niitä väärin, niin he eivät olisi voineet perustella Mariansa palvontaa taivaan kuningatarta vastaavalla tavalla. (ks. Ilm 18:7; Jes 47)

Vanhassa testamentissa on sanalla "[ooth](#)" ('owth) merkki, (Jes 7:14) tarkoitettu sellaista merkkiä, joka toteutui niiden vielä eläessä, joille se merkki annettiin. Jumala pani sateenkaaren merkiksi pilviin liitostaan Nooan kanssa. Aabrahamille hän antoi ympärileikkauksen merkiksi liitosta hänen kanssaan. Jumala antoi Moosekselle merkin, että hän oli lähettänyt hänet ja oli hänen kanssaan: se merkki toteutui hänen palvellessaan Jahvea myöhemmin sillä samalla vuorella, jolla merkki asetettiin. Myös Mooseksen tekemät ihmeet olivat merkki Jumalalta, joka toteutui hänen elinaikanaan. (1Moos 9:12; 17:11; 2Moos 3:12; 4:8, 9, 17, 28, 30; jne.) Kaikki merkit olivat sellaisia, jotka toteutuivat niiden elinaikana, joille merkki annettiin. Niin myös Jesajan kautta tullut merkki poikalapsen syntymästä kuningas Aahaan ja Jesajan elinaikana.

Jeesus sanoi, että sille avioliiton rikkoneelle sukupolvelle ei annettaisi muuta merkkiä kuin Joonaan merkki, kun häneltä pyydettiin merkkiä siitä, että hän on se kristus, josta profeetat olivat ennustaneet ja joka hänen sanottiin olevan.

Matteuksen evankeliumi:

12:39 Mutta hän vastasi heille ja sanoi: "Tämä paha ja avionrikkvoja sukupolvi

tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonaan merkki.

12:40 Sillä niin kuin Joonas oli meripeden vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin on myös Ihmisen Poika oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä. (Matt 12:39-40)

Vaikka Jeesus teki monta voimallista tekoa ja ihmeitä, niin että oli ajanut ulos riivaajia Jumalan hengen voimalla (Matt 12:28), asettanut myrskyn järvellä, muuttanut veden viiniksi, parantanut sairaita ja herättänyt jopa kuolleita, niin ne eivät olleet "merkki", koska merkki on Raamatussa sellainen, jonka kautta todistetaan jokin ennustus todeksi ja Jumalalta tulleeeksi. Kun Jeesus teki ihmeitä, niin hän ei ennustanut niistä etukäteen vaan ne tapahtuivat spontaanisti ilman profetiaa. Raamatullinen "merkki" on siis sellainen, josta on ennustettu etukäteen ja se toteutuu niiden elinaikana, joille se merkki on annettu.

Ainoa merkki, jonka Jeesus antoi juutalaisille ja opetuslapsilleen, oli se, että hän nousi ylös kuolleista oman ennustuksensa mukaan. (Matt 12:40; 17:9; 20:18) Kun Jeesus oli herännyt kuolleista ja ilmestyi opetuslapsille, niin hän paljasti opetuslapsilleen sen, että juuri tästä asiasta oli kirjoitettu profeteoissa ja laissa. Kristuksen piti kärsimän ja nouseman ylös kolmantena päivänä kirjoitusten mukaan ja parannusta hänen nimessään oli saarnattava kaikille kansoille alkaen Jerusalemissa. (Luuk 24:44-50)

Evankeliumeissa, Apostolien teoissa ja Uuden testamentin kirjeissä ei puhuta mistään muusta merkistä kuin siitä, että Jumala herätti poikansa ylös kuolleista ennustusten mukaan. Opetuslapset olivat Jeesuksen kristuksen ylösnousemuksen todistajia. Evankeliumin sanoma ei sisältänyt lainkaan mainintoja Mariasta ja neitseestä syntymisestä eikä edes siitä, että Jeesus olisi ollut Jumalan Poikana isänsä tykönä ennen maailman luomista. Sen sijaan apostolit todistivat yhtäpitävästi profettojen kanssa siitä kunniaista, joka kristukselle oli tuleva sen jälkeen, kun Jumala oli herättänyt hänet ylös kuolleista ja korottanut kaikkien luotujen herraksi. Kristuksen herääminen kuolleista on se merkki, joka on meille annettu, mutta neitseestä syntymistä ei edes mainita muualla kuin kahden evankeliumin alussa ja nekin kohdat on voitu lisätä sinne jäljestäpäin, katolisen opin tueksi.

Jumalan poika, mutta mistä syystä?

Raamatun kirjoitusten mukaan Jeesus Kristus on Jumalan poika, mutta mistä syystä? Katolisen opetuksen mukaan hän on Jumalan poika sen vuoksi, että sikisi pyhästä hengestä ja syntyi neitsyt Mariasta: siksi, että hän on ollut isän tykönä Jumalan Poikana ennen maailman luomista ja on isän vertainen Jumala, joka tuli henkenä alas taivaasta Marian kohtuun ja syntyi ihmiseksi eli asui ihmisen ruumiissa, vaikka on Jumala.

Jeesusta kutsutaan Jumalan pojaksi ja korkeimman pojaksi sen vuoksi, että Daavidin pojasta Salomosta oli ennustettu niin. (Psa 2:7; 89:20-38; 2Sam 7:8-16; 1Aik 22:10; 28:6; Jes 9:5-6; Dan 7:13-14) Juutalaiset ymmärsivät sen, että Salomo ei täyttänyt näitä profetioita kaikilta osin. He odottivat sen vuoksi toista kuningasta, jonka piti tulla Salomon sukulinjasta ja syntyä Daavidin jälkeläiseksi. Vanhurskaiden kuninkaiden isää on kutsuttu Daavidiksi, mutta hekään eivät täyttäneet Daavidin poikaa koskevia ennustuksia kaikilta osin. (1Aik 15:11, 24; 22:51; 2kun 18:3; 2Aik 28:1; 29:2) Vain Jeesus täyttää kaikki Daavidin poikaa koskevat ennustukset ja häntä kutsutaan sen vuoksi myös Jumalan pojaksi ja korkeimman pojaksi. (Luuk 1:32-35; 18:38-39; 20:41)

Raamatun selvän ilmoituksen mukaan Jumala tunnusti Jeesuksen pojakseen ensimmäisen kerran silloin, kun hän lähetti pyhän hengen olemaan hänen kanssaan pysyvästi. (Joh 1:19-34) Jeesuksesta tuli hengestä syntynyt Jumalan lapsi, elävän Jumalan poika, joka on se profeettojen ennustama kristus, jota Israel odotti vapahtajakseen. (Matt 16:16) Jos Jeesus olisi iankaikkinen pyhä henki ihmisen liharuumiissa niin kuin jotkut ajattelevat hänen olevan, niin miksi Jumala lähetti pyhän hengen olemaan hänen kanssaan pysyvästi, jos se pyhä henki asui jo hänessä ja hän on itse iankaikkinen pyhä henki ihmisen ruumiissa?

He uskovat sillä tavalla, että Jeesuksen liharuumiissa on ""pyhästä hengestä sikiämisestä" asti asunut isä Jumala eikä vain Pyhä Henki, koska pyhässä hengessä on aina läsnä Jumalan kaikki kolme eri persoonaa: Isä ja Poika ja Pyhä Henki. Jumala lähetti heidän mielestään pyhän hengen näkyvässä muodossa Jeesuksen päälle vain sen vuoksi, että opetuslapset olisivat saaneet sitä kautta todistuksen siitä, että Jeesus todellakin on Jumalan poika jo iankaikkisuudesta asti. Mutta mitä sanoo Raamattu ja Jumala pyhien kirjoitusten kautta?

Jumala sanoi:

"Tämä on minun rakas poikani, johon minä olen mielistynyt." (Matt 3:17)

Jumala toisti tämän tunnustuksen myöhemmin ilmestyksessä, jonka Johannes, Jaakob ja Pietari näkivät ennen kristuksen kärsimystä ja kuolemaa ristillä. (Matt 17:1-8) Markus, Luukas ja Pietari vahvistavat Matteuksen evankeliumin nämä kohdat ja tämän tunnustuksen todeksi, mutta neitseestä syntymistä ei kukaan vahvista sen jälkeen, kun siitä on katolisen tulkinnan mukaan mainittu Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien alussa. (Mark 9:7; Luuk 3:22; 9:35; 2Piet 1:17) Luukas kirjoittaa:

Luukkaan evankeliumi:

3:21 Kun siis kaikkea kansaa kastettiin ja myöskin Jeesus oli saanut kasteen ja rukoili, niin tapahtui, että taivas aukeni

3:22 ja pyhä henki laskeutui hänen päällensä ruumiillisessa muodossa, niin kuin kyyhkynen, ja taivaasta tuli ääni: "Sinä olet minun rakas poikani; sinuun minä olen mielistynyt."

3:23 Ja hän, Jeesus, oli aloittaessaan vaikutuksensa noin kolmenkymmenen vuoden vanha, ja oli, niin kuin luultiin, Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika,

Jos Jeesus ei ole syntynyt neitsyestä, niin miksi Luukas sanoi, että Jeesuksen luultiin olevan Joosefin poika? Näitä sanoja on tulkittu perinteisesti siten, että Jeesus ei olisi ollut Luukkaan mielestä Joosefin poika, vaikka juutalaiset luulivat niin (Joh 6:42). Asia voi olla kuitenkin päinvastoin!

Jeesus oli Joosefin poika niin kuin arveltiin, mutta se herätti kansassa ihmetystä, koska Jeesus teki niin paljon ihmeitä ja voimallisia tekoja sekä puhui niin kuin hän, jolla valta on, eikä niin kuin kirjanoppineet. Jeesus ymmärsi kirjoituksia paremmin kuin kirjanoppineet, vaikka ei ollut saanut opetusta saman koulutuksen kautta kuin he. (Matt 6:2-6; 7:21-29; Joh 7:15) Opetuslapsista Filippus sanoi Jeesusta Joosefin pojaksi, Nasaretin kaupungista. (Joh 1:45-50) Kukaan ei korjannut hänen sanojaan. Myös Luukas sanoi Jeesusta kiertoilmausten kautta Joosefin pojaksi, kun puhui hänen vanhemmistaan ja sanoi Joosefia hänen isäkseen. (Luuk 2:33, 41, 48)

Jeesus oli siis Joosefin poika eikä hän ollut aviorikoksesta syntynyt. (Joh 8:12-58) Jumala oli hänen hengellinen isänsä, mistä syystä Jeesus-poika sanoi puuhastelevansa Jumalalle kuuluvien asioiden

ja henkilöiden kanssa. (Luuk 2:48-56) Jeesuksen äiti ja isä eivät ymmärtäneet Jeesuksen sanoja, joten he eivät tieneet sitä, että poika olisi siinnyt pyhästä hengestä ja syntynyt neitsyestä. Tuskinpa Jeesuksen isä ja äiti olisivat ihmetelleet näitä poikansa sanoja, jos olisivat pitäneet häntä iankaikkisena pyhänä henkenä, joka asui ihmisen ruumiissa? Monet katolisessa uskossa olevat luulevat Jeesuksen olevan iankaikkinen henki ihmisen ruumiissa, joten he eivät usko, että Jeesus kristus on ihminen, vaikka häntä joskus myös ihmiseksi kutsuvat! Eikö olekin uskomatonta, että jotkut nimeltään kristityt ihmiset eivät usko, että Jeesus kristus on ihminen! He luulevat sitä vastoin, että Jeesus kristus on "Jumala ihmisen ruumiissa"! Vain ruumis on ihmisen, mutta henki ja sielu ovat Jumalan, jos he nyt uskovat Jeesuksella edes sielua olevan.

Luukas puhuu Jeesuksen hengestä syntymisestä juuri ennen kuin alkaa sukuluettelon. (Luuk 3:21-23) Siinä voisi olla toinen syy sille, miksi hän sanoi juutalaisten luulle, että Jeesus on Joosefin poika, vaikka hän oli myös Jumalan poika sen lisäksi, että oli Joosefin poika. Jumala tunnusti Jeesuksen pojaksi heti sen jälkeen, kun oli antanut pyhän hengen olemaan hänen kanssaan pysyvästi. (Joh 1:32-34; Matt 3:17) Isä tuli asumaan poikaansa pyhän hengen kautta, joten Jeesus on hengestä syntynyt "Jumalan poika". (Joh 14:9-11; 3:1-12; 1:12-14) Hän ei ole hengestä syntyneiden joukossa ainoa, mutta on ensimmäinen ja alkuisin samasta isästä kuin opetuslapset. (Hebr 2:5-11)

Jeesus on hengestä Jumalan "ainoa" poika sen vuoksi, että vain hän on se luvattu kristus ja ikuinen kuningas, josta on ennustettu. Jumalan ainoa poika hän on myös sen vuoksi, että Jumala on herättänyt vain hänet ylös kuolleista muiden valittujen odottaessa vielä ruumiin ylösnousemusta. (1 Tess 4:13-18) Jeesus sanoi ruumiin ylösnousemusta "uudestisyntymiseksi", joten tälle tulkinnalle löytyy itsensä herran sanat perusteluksi. (Matt 19:28) Jeesus puhui hengestä syntymisestä Nikodeemukselle (Joh 3:1-12), mutta Johannes puhui sen jälkeen kristuksen ylösnousemuksesta. (Joh 3:13-17) Jumala "antoi ainoan poikansa" vasta silloin, kun tämä kuoli ristillä: ei silloin, kun Jeesus syntyi äitinsä kohdusta. Sana "[monogenes](#)" ei viittaa siten neitsyestä syntymiseen vaan kuolleista heräämiseen ja kristuksen ainutlaatuisuuteen. (Joh 1:14; 3:16)

Sana "[monogenes](#)" on suomeksi "ainoa" tai "ainoa laatuaan". Sitä käytetään vanhempiensa ainoasta lapsesta olipa tämä sitten tytär tai poika. Sitä käytetään myös merkityksessä "ainoa laatuaan" ja juuri se merkitys sopii Jeesukseen. Hän on ainoa laatuaan, koska kenestäkään muusta ei ole ennustettu etukäteen, että hänestä tulee kristus ja ikuinen kuningas. Jeesus on ainoa laatuaan myös sen vuoksi, että Jumala on herättänyt hänet ruumiillisesti ylös kuolleista ensimmäisenä ihmisten joukossa ja on vanhurskauttanut sekä pelastanut meidät herramme Jeesuksen kuolleista herättämisen kautta, synnyttämällä meidät elävään toivoon hengestä sanan kautta. (Room 4:25; 1 Piet 1:3, 21-25; Joh 3:1-12; Tiit 3:5)

Jeesuksesta tuli "ainoa" synnytetty (monogenes) Jumalan poika silloin, kun isä herätti hänet kuolleista. Tämän vahvistavat hänestä kertova profetia Psalmissa 2 ja sen selitys Paavalin saarnassa sekä heprealaiskirjeessä. (Psa 2:5-9; Apt 13:26-41; Hebr 1:4-9; 5:4-11)

Psalmit:

2:5 Kerran hän on puhuva heille vihassansa, pelästyttävä heitä hirmuisuudessaan:

2:6 "Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni."

2:7 Minä ilmoitan, mitä Herra on säättänyt. Hän lausui minulle: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin."

2:8 Ano minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnöksesi ja maan ääret sinun omiksesi.

2:9 Rautaisella valtikalla sinä heidät muserrat, niin kuin saviastian sinä särjet heidät."

Tässä Psalmassa on ennustus siitä, kun Jumala herättää poikansa ylös kuolleista ja korottaa hänet kaikkien pakanakansojen kuninkaaksi vasta sen jälkeen. Tätä kuolleista herättämistä Jumala kuvaa sanoilla: "Tänä päivänä minä sinut synnytin." Tässä ei ole mitään viittausta neitseestä syntymiseen eikä siihen, että kristus olisi syntynyt ennen maailman luomista muinaisina aikoina iankaikkisuudessa.

Jeesuksella oli kirkkaus isältä jo ennen maailman luomista isän ajatuksissa ja suunnitelmissa, koska isä oli päättänyt jo edeltä korottaa poikansa kuninkaaksi, jonka valtakunnalla ei pidä loppua oleman. (Mka 5.1-2; Psa 89:20-38; 2Sam 7:8-16; Jes 9:5-6; Dan 7:13-14; Joh 17:5; 2Tim 1:8-11; Efe 1) Tämä korotus tapahtui käytännössä kuitenkin vasta silloin, kun Jumala herätti Jeesuksen ylös kuolleista (Matt 28:18; Apt 2:36; Efe 1:20-23; 1Piet 3:18-22) ja lopullisesti näemme kaiken pojan valtaan alistetuksi sen jälkeen, kun hän saapuu toistamiseen maailmaan. (Hebr 1-2; Ilm 19:11-20:9)

Jeesusta ei sanota ainoaksi Jumalan pojaksi sen vuoksi, että hän olisi sinnyt pyhästä hengestä ja syntynyt "neitsyt Mariasta" vaan siksi, että hän on ainoa laatuaan ja ainoa kuolleista herätetty mies, joka ei kuole enää koskaan. Muut Jumalan lapset odottavat vielä ruumiin ylösnousemusta toivossa, johon ovat uudestisyntyneet hengestä Jumalan pysyvän ja elävän sanan kautta, mutta Jeesus on mennyt jo edeltä isän tykö valmistamaan meille sijaa. (1Piet 1:3-25; Hebr 6:17-20; Room 8:9-34; 1Tess 4:13-18; 1Kor 15; Apt 24:14-16; 26:6-8; Joh 14:1)

Paavali kirjoittaa roomalaiskirjeen alussa yhtäpitävästi muun Raamatun kanssa ja sen kanssa, mitä hän itse on aiemmin saarnannut. (Apt 13:23; 17:22-31) Hän sanoo Jeesuksen olleen lihan puolesta Daavidin siementä ja ilmoitettu jo edeltä Jumalan pojaksi kuolleista herättämisen kautta.

Roomalaiskirje:

1:1 Paavali, Jeesuksen kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia,

1:2 jonka Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä kirjoituksissa,

1:3 hänen pojastansa – joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä

1:4 ja määrätty Jumalan pojaksi pyhyiden hengen mukaan kuolleista herättämisen kautta

Jumala on luvannut evankeliumin jo edeltä profeettojen kautta pyhissä kirjoituksissa, joiden synnyn Jumala on vaikuttanut pyhän hengen kautta. (2Tim 3:14-17; 2Piet 1:20-21) Evankeliumia julistetaan Jumalan pojasta, joka on lihan puolesta Daavidin jälkeläinen ja kuolleista herättämisen kautta Jumalan pojaksi syntynyt. (Room 1:1-4; Psa 2:7; Hebr 1:5; 5:5; Apt 13:33, 22-23; 2:30) Sanalla "syntynyt" viitataan täten kuolleista heräämiseen. Jeesus on ainoa ihminen, joka on herännyt ylös kuolleista, eikä kuole enää koskaan. Häntä sanotaan myös siitä syystä "ainosyntyiseksi" Jumalan pojaksi. Sana "monogenes" viittaa Jeesuksen ylösnousemukseen ja sen kautta uudestisyntyneisiin Jumalan lapsiin Johanneksen evankeliumissa. (Joh 1:12-14; 3:13-17; 1Piet 1:3, 21-25)

"Mutta kaikille, jotka ottivat sen vastaan, [se] antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä; jotka eivät ole sinneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta vaan Jumalasta. Ja sana tuli lihaksi ja teki majan keskellemme. Ja me katselimme hänen kirkkauttaan; sen kaltaista kirkkautta kuin ainosyntyisellä on isältä täynnä armoa ja totuutta." (Joh 1:12-14)

Johannes on puhunut evankeliumin alussa sanasta, jonka kautta Jumala on luonut tämän maailman. Sitten hän kertoo Johannes kastajasta, joka todisti Jumalan sanan lupauksen toteutumisesta

kristuksen Jeesuksen persoonassa. Apostoli Johannes sanoo yhtäpitävästi Paavalin ja Pietarin kanssa, että Jumalan sanassa on voima, joka synnyttää valittuja sanan kuulijoita uudesti elävään toivon pyhän hengen voiman kautta. (1Tess 1:5-6; 2:13; 1Piet 1:3, 21-25)

Nämä uudestisyntyneet Jumalan lapset eivät ole siinneet luonnollisen sukupuoliyhteyden kautta äitinsä kohdussa vaan he ovat siinneet Jumalasta hänen sanansa kautta ja ovat syntyneet Jumalan hengestä, eivät lihasta. (Matt 13:1-23 vrt. Joh 3:1-12) Johannes puhuu siis uudestisyntymisestä jakeesta 12 lähtien, joten jakeet 12-14 eivät kelpaa todistukseksi neitseestä syntymisestä. Johannes ei puhu mitään neitsyestä tässä kohdassa eikä muuallakaan kirjoituksissaan. Vaikka Johannes olisi tarkoittanut "sanan lihaksi tulemisella" Jeesuksen syntymistä äitinsä kohdusta, niin sana "monogenes" ei sittenkään viittaisi neitseestä syntymiseen vaan kristuksen ainutlaatuisuuteen ja kuolleista heräämiseen, koska hänellä on ollut kirkkaus vasta sen jälkeen. (Joh 7:37-39; Hebr 2:8-9)

Johanneksen evankeliumin alun demonstratiivipronominit "autos" ja "houtos" tulee suomentaa sanalla "se" ja "tämä" (j. 2), koska ne viittaavat Jumalan sanaan ja viisauteen, jotka Jumala omisti alussa tykönään ja joiden kautta hän on luonut tämän maailman. (Joh 1:1-9; Snl 8:22-31; 3:19; Jer 10:12; 51:15) "Jumala oli sana" (j. 1), koska Jumalan sana oli auktoriteetti, jota kukaan tai mikään ei voinut vastustaa. Kun Jumala sanoi jotakin, niin se tapahtui. (1Moos 1-2; Psa 104:5-10; vrt. Jes 55:11; Hes 12:28) Jumalan poikaa Jeesusta ei mainita luomisen yhteydessä aktiivisena luojana yhdessä isänsä kanssa.

Apostoli Johannes kertoo Jumalan sanan valosta, jossa on elämä ja joka loistaa pimeydessä, mutta ihmiset eivät ottaneet Jumalan sanan kautta tulevaa elämää ja valoa vastaan. (Jj. 4-11; Psa 109:105; 5Moos 11:18; Jes 59:21; Joh 5:24; 8:51; 12:44-50; 14:9-11, 23-24; Apt 5:20; Fil 2:16; 1Joh 1:1-7) Kun Vanhassa testamentissa puhutaan sanasta ja viisaudesta luomisen yhteydessä, niin ne sanat eivät tarkoita henkilöä, mutta Johannes ennustaa näitä sanoja kristuksen esikuvana käyttäen henkilöstä, Jeesuksesta. (1Moos 1-2; Psa 33:6-9; Snl 3:19; 8:22-31; Jer 10:12; 51:15; Joh 1:1-14) Sen vuoksi vaikuttaa siltä, että "alussa Jumalan tykönä ollut sana" olisi henkilö, vaikka se ei sitä ole.

Johannes puhuu "sanasta" ([logos](#)) "sanomana" tai "sanoina" kirjeessään ja evankeliumissaan, eikä tarkoita sillä henkilöä, Jumalan poikaa Jeesusta. Se sana, jonka Jeesus puhui, ei ollut edes hänen omaa sanaansa vaan hän sai sen sanan isältään Jumalalta. (1Joh 2:7, 14; Joh 5:24, 38; 8:41, 51-52, 55; 10:35; 14:23-24; 17:6, 14) Sana "[logos](#)" tarkoittaa kaikissa muissa Raamatun kohdissa "sanoja" tai "sanomaa", mutta jostakin kumman syystä katoliset isät tulkitsivat sen tarkoittavan henkilöä Johanneksen kirjeen alussa. Miten siis olisi perusteltua väittää, että Jeesus on itse se "sana" (logos), joka oli alussa isän tykönä?

Jakeessa 1:12 apostoli Johannes sanoo, että Jumala antoi kaikille sanan vastaan ottaneille voiman tai oikeuden tai vallan ([eksousia](#)) tulla Jumalan lapsiksi: niille, jotka uskovat "hänen" (Jumalan) nimeensä. Nämä Jumalan lapset eivät siis ole saaneet alkuaan luonnollisen sukupuoliyhteyden kautta vaan ovat siinneet Jumalan sanasta ja syntyneet sanan kautta Jumalan hengestä niin kuin herra opetti. (Matt 13:1-23; Joh 3:1-12) Sana jäi myös pysyvästi heihin asumaan, toisin kuin fariseuksiin ja muihin sanan hylänneisiin uskonnollisiin ihmisiin. (Joh 5:38; 1Joh 2:7, 14) Sana oli näiden huulilla, mutta ei sydämässä.

Jakeessa 1:14 Johannes sanoo, että "sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme". Hän ei sano, että "Jumalan Poika tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme". Hän ei sano, että "Jumalan Poika, joka on Jumala, tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme." Hän ei sano, että "Jumalan Poika, joka on Jumala, tuli iankaikkisena henkenä alas taivaasta neitsyt Marian kohtuun ja tuli lihaksi siten että syntyi

ihmislapsiksi neitsyestä ja asui liharuumiissa meidän keskellämme." Tuolla tavalla jotkut silti Johanneksen sanoja ymmärtävät ja antavat niille merkityksen, jota niissä ei alun perin ole ollut.

Sanonta "sana tuli lihaksi ja teki majan keskelle" (asui meidän keskellämme)" voi tarkoittaa monia asioita. Se voi tarkoittaa Jeesuksen syntymistä äidistään Mariasta. Jeesus kärsi ja kuoli ihmisenä liharuumiissa, jonka hänen isänsä teki jälleen eläväksi, kun herätti poikansa ylös kuolleista. Joka ei usko tätä evankeliumin sanomaa, jonka apostolit alusta asti kuulivat ja joka pysyi heissä, on Johanneksen mukaan antikristus ja villitsijä. (1Joh 2:18-28; 4:1-5:13; 2Joh 1:7-11) Ei ole siis epäilystäkään siitä, että Jeesus Kristus on lihassa tullut Jumalan poika, jonka Jumala on lähettänyt maailman vapahtajaksi ja pelastanut kuolemasta herättämällä hänet ylös kuolleista. (Hebr 5:4-11; 13:20-21) Tämä on evankeliumin perussanoma, johon uskomalla pelastutaan. (1Kor 15; Apt 2:12-42; 10:34-48; 11:11-18)

"Sana tuli lihaksi" tarkoittaa mm. sitä, että Jumalan sanan suunnitelma toteutui Jeesuksen kristuksen syntymisessä ja elämässä. Jeesus syntyi liharuumiissa ja asui kirjaimellisesti Israelin kansan eli juutalaisten keskellä. Jeesus Kristus on täydellisen synnittömänä ihmisenä Jumalan sanan ja viisauden ruumiillistuma: Jumalan kaikki täyteys asuu hänessä ruumiillisesti ja kaikki tiedon ja viisauden aarteet ovat kätkeytyt hänessä. (Kol 1:19-2:9) Tällä ei viitata kuitenkaan vain herran syntymiseen äitinsä kohdusta vaan myös siihen, että Jeesus syntyi Jumalan hengestä saatuaan pyhän hengen olemaan pysyvästi kanssaan kasteen jälkeen. (Joh 1:32-34) Isä tunnusti Jeesuksen vasta silloin omaksi pojakseen, koska tuli asumaan hänessä henkensä kautta. (Joh 10:34-38; 14:9-11) Jumala asuu henkensä kautta myös muissa valituissaan, mutta Jeesuksessa aivan erityisellä tavalla ja ensimmäisenä veljien joukossa, jotka ovat alkuisin samasta isästä kuin hän. (Apt 10:48; Hebr 1:9; 2:5-11)

Kristus on uuden ihmistyyppin esikoinen ja meistä kaikista tulee täydellisesti hänen kaltaisiaan ylösnousemuksen jälkeen. (1Joh 3:2) Me saamme jo tämän elämän aikana esimakua tulevasta syntymällä uudesti elävään toivoon, jossa toivossa Jumalan henki vaikuttaa meihin ja meidän kauttamme, niin että me muutomme kristuksen kaltaiseksi eli täydellisen Jumalan kuvan kaltaisuutta kohti. (1Piet 1:3, 21-25; 2Kor 3:15-18) "Sana tuli lihaksi ja teki majan keskelle" tarkoittaa näin tulkittuna myös sitä, että Kristus on tullut asumaan opetuslasten sydämiin sanan kautta hengestä syntymisen hetkellä. Jumalan sana synnyttää lapsia Jumalalle evankeliumin julistamisen kautta. (Room 10:7; 1Tess 1:5-6; 2:13; Gal 4:19; 1Kor 4:15) Kristus asuu omiensa sydämissä hengen yhteyden kautta, joka yhteys meillä on isään ja hänen poikaansa taivaissa. (Efe 3:14-21; 1Joh 1:1-7; Joh 14:14-24; 17:11, 20-23; 1Kor 6:17)

"Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme (teki majan meidän keskelle)" viittaa perinteisen tulkinnan mukaan Jeesuksen kristuksen syntymiseen Marian kohdusta, mutta se voi kirjaimellisen käännöksen mukaan viitata myös siihen, miten Jumalan sana on tullut lihaksi apostolien ja muiden Jumalan lasten sydämissä. (vrt. Hebr 2:2) Kristus on syntynyt uskon kautta sydämissämme, kun olemme ottaneet uskossa vastaan Jumalan sanan ja saaneet pyhän hengen olemaan kanssamme ikuisesti. (vrt. Efe 3:14-21; Joh 14:14-24) Paavali puhui galatalaisille juuri sillä tavalla, että hän synnyttäisi heidät kivulla, kunnes Kristus saisi muodon heissä (Kristus syntyisi heidän sydämissään Jumalan sanan eli evankeliumin kautta). (Gal 4:19; vrt. 1Kor 4:15)

Vaikka Johannes olisi tarkoittanut "sanon lihaksi tulemisella" sitä, miten Jeesus syntyi ihmiseksi äitinsä kohdusta, niin hän ei puhunut mitään iankaikkisen hengen ja Jumalan Pojan tulemisesta alas taivaasta Marian kohtuun. Johannes ei mainitse Mariaa eikä neitseestä syntymistä lainkaan tässä kohdassa eikä muuallakaan kirjoituksissaan.

Kun Johannes sanoo "heidän" katselleen sitä kirkkautta, joka ainosyntyisellä Jumalan pojalla on isältä, niin hän viittaa sillä kirkkaudella siihen ilmestykseen, jonka hän ja hänen veljensä Jaakob näkivät Pietarin kanssa vuorella ollessaan Jeesuksen kanssa. (Matt 17:1-8) Se ilmestyksessä näkynyt kirkkaus oli esikuvaa siitä tulevasta kirkkaudesta, jolla Kristus oli seppelöitävä kuolleista herätetyksi tulemisen jälkeen isän tykönä taivaassa. (Hebr 2:5-11; Joh 7:37-39) Niinpä sana "ainosyntyinen" tai "ainoa" ([monogenes](#)) viittaa tässä siihen, kun Jumala synnytti poikansa herättämällä hänet ylös kuolleista, eikä siihen, kun Jeesus syntyi äitinsä Marian kohdusta! (Psa 2:7; Hebr 1:5; 5:5; Apt 13:33)

Jeesuksen sanat uudestisyntymisestä ja hengestä syntymisestä juutalaisten hallitusmiehelle Nikodeemukselle ovat olleet apostolien ajan jälkeen kovan väittelyn aihe. (Joh 3:1ss.) Erilaiset tulkinnat ovat johtaneet nimeltään kristittyjen ihmisten jakaantumiseen eri tunnustuksiin ja kirkkokuntiin, lahkoihin ja puolueisiin. Toiset näkevät tässä puheen vedellä kastamisesta uudestisyntymisenä sakramenttina, toiset kuvauksen hengestä syntymisestä, toiset puhuvat sanan ja hengen kautta uudestisyntymisestä ja onpa vielä niitäkin, jotka uskovat Jeesuksen puhuneen kuolleista heräämisestä tässä yhteydessä! (Joh 3:1-21 vrt. Matt 19:28)

Nikodeemus ei ymmärtänyt sitä, mitä uudestisyntyminen on. Hän kysyi herralta: "Miten voi ihminen vanhana syntyä? Eihän hän voi mennä äitinsä kohtuun ja syntyä?" (Joh 3:4) Nikodeemuksen kysymys kuulostaa meistä typerältä, mutta Jeesus vastasi: "jos joku ei synny vedestä ja hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan." (j. 5) Vedestä syntyminen tarkoittaa "[luonnollista syntymistä äidin kohdusta](#)" niin kuin "verestä ja lihan tahdosta syntyminen" jakeessa Joh 1:13. Jeesuksen sanojen mukaan juutalaisille ei riittänyt iankaikkiseen elämään se, että he olivat syntyneet Israelin kansan jäseniksi ja olivat Aabrahamin lapsia, niin kuin he itse luulivat (myös lain tarkka noudattaminen oli heille ehtona messiaan hallitsemaan "tulevaan maailmaan" pääsulle). Kaikkien tulee syntyä uudesti hengestä, jos he mielivät nähdä Jumalan valtakunnan.

Jumalan lapset ovat uudestisyntyneet elävään toivoon Jumalan sanan kautta ja Jumalan hengestä, pyhän hengen uudistuksen ja uudestisyntymisen pesun kautta, kristuksen ympärileikkauksen kautta, joka on sydämen ympärileikkaus hengessä ja kaste pyhässä hengessä kristuksen ruumiiseen. (1Piet 1:3, 21-25; Tiit 3:5; Kol 2:12-13; Room 2:28-29; 1Kor 12-13, 1Joh 5:1) Kaikki nämä sanat tarkoittavat samaa asiaa: Jumalan lapseksi syntymistä tämän elämän aikana. Ne ovat syntyneet Jumalan lapseksi, jotka ovat ottaneet uskossa vastaan kuulemansa Jumalan sanan, Jeesuksen kristuksen evankeliumin. (Joh 1:12-14; 1Tess 1:5-6; 2:13; Room 10:17; Gal 1:1-12; 4:19; 1Kor 4:15; 1Joh 5:1)

Jumalan lapseksi syntynyt on osallinen pyhästä hengestä ja pukeutut päälleen kristuksen: upotettu pyhässä hengessä kristukseen. Kristus on meissä ja me olemme kristuksessa, Jumala on meissä ja me olemme Jumalassa. (1Joh 4:9-16; Efe 3:14-21) Tämä sanonta kuvaa hengen yhteyttä kristukseen ja hänen isäänsä Jumalaan. (Joh 15:1-16; Room 11:11-24; 1Kor 12:12-27; Efe 4:1-24; 2:10-22; Kol 3:1-11; 2Kor 5:17) Se sanonta ei kuvaa sitä, miten pienempi on suuremmassa ja suurempi on pienemmässä, sillä miten Jumala voisi olla ihmisessä muuten kuin henkensä välityksellä? Kristuksen asuminen meissä tarkoittaa siis hengen yhteyttä häneen ja meidän on tarkoitus tulla täyteen kaikkea Jumalan täyteyttä pyhän hengen kautta, joka yhdistää meidät kristukseen ja Jumalaan, meidän isäämme. (Efe 3:14-21)

Hengestä ja evankeliumin totuuden sanan kautta Jumalan lapseksi syntynyt uusi luomus (Gal 6:15; 2Kor 5:17) ja uusi ihminen (Efe 4:24; Kol 1:10-11) on vasta toivossa pelastettu. (1Piet 1:3; Room 8:9-33; Hebr 6:17-20) Me saavutamme lopullisesti voiton kuolemasta vasta ruumiin

ylösnousemuksessa, joka on meille annettu toivo, josta apostolit saarnasivat ja opettivat. (Apt 24:14-16; 26:6-8; 1Kor 15; 1Tess 4:13-18; 1Kor 9:23-27; 2Tim 4:6-18) Jeesus kutsui ruumiin ylösnousemusta "uudestisyntymiseksi" (Matt 19:28), joten uudestisyntyminen on kaksivaiheinen prosessi. Me synnymme ensin uudesti elävään toivoon tämän elämän aikana (1Piet 1:3) ja sitten ikuiseen elämään kirkastettuina Jumalan lapsina ruumiin ylösnousemuksen jälkeen. (Room 8:9-33)

Se ei riitä sielujemme pelastukseen, että olemme saaneet esimaksun tulevasta perinnöstä pyhän hengen kautta, jolla meidät on sinetöity kristuksen omiksi ja annettu se henki vakuudeksi tulevasta perinnöstä Jumalan valtakunnassa. (Efe 1:13-14; 2Kor 1:21-24) Me pelastumme lopullisesti vasta siinä uudestisyntymisessä, jolla tarkoitetaan ruumiin ylösnousemusta. (Matt 19:28) Jeesus Kristus on ainoa kuolleista herätetty ihminen ja sen vuoksi häntä sanotaan "ainosyntyiseksi" Jumalan pojaksi ([monogenes](#)). Kun Jumala sanoi "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin", niin sillä viitataan kristuksen heräämiseen kuolleista. (Psa 2:7; Hebr 1:5; 5:5; Apt 13:33)

Jeesus on "Jumalan poika" sen vuoksi, että on saanut pyhän hengen olemaan kanssaan pysyvästi. Tämä tapahtui silloin, kun hänet oli kastettu. (Joh 1:32-34) Taivaasta kuului silloin ääni: "Tämä on minun poikani, johon minä olen mielistynyt." (Matt 3:11) Jumala tunnusti silloin ensimmäisen kerran poikansa julkisesti omakseen. Siinä on syy, miksi Jeesusta sanotaan Jumalan pojaksi evankeliumin teksteissä jo ennen hänen kuolemaansa ja heräämistään ylös kuolleista. (Luuk 3:21-23; Matt 16:16; Matt 8:29) Jeesus on "ainosyntyinen" Jumalan poika kuitenkin vain siitä syystä, että Jumala on herättänyt hänet ylös kuolleista.

Johannes kertoo jakeesta Joh 3:13 lähtien siitä, että Jeesus on herätetty ylös kuolleista. (Jj. 13-18) Jeesuksen puhe Nikodeemukselle loppuu jakeessa 12. Jeesus ei ollut noussut vielä taivaaseen silloin, kun hän puhui Nikodeemukselle, joten kyse on Johanneksen kerronnasta, ei herran omista sanoista. Johannes sanoo, että Jeesus on tullut taivaasta, mikä on viittaus siihen, että Jumala on lähettänyt poikansa maailmaan ja hengestä syntynyt Jeesus on taivaasta tullut uusi ihminen, niin kuin hänen opetuslapsensakin, jotka eivät ole tästä maailmasta: he ovat Jumalasta ja isästä niin kuin Jeesus oli ennen heitä ja he molemmat ovat Jumalan lähettämiä tähän maailmaan. (Joh 17:14-19; 16:26-28)

Kun Jumalan henki yhtyy valitun Jumalan lapsen hengen kanssa, tulee hänestä "uusi ihminen" ja "uusi luomus", jonka sanotaan olevan "taivaasta" sen sijaan, että hän on "tästä maailmasta". (1Kor 6:17-20; 3:11-17; 2Kor 5:17; Efe 2:10-22; 4:24; Kol 3:0-11; Joh 17:14-19) Näin selittyvät kaikki ne kohdat, joissa sanotaan Jeesuksen tulleen taivaasta ja lähteneen isästä. (Joh 3:16; 6:20-69; 7:28-29; 8:23-29; 13:3; 16:26-27) Jumala asui pojassaan pyhän hengen kautta, jonka hengen hän antoi olemaan pysyvästi pojassaan vasta sen jälkeen, kun tämä oli saanut kasteen Johannekselta. (Matt 3:17; Joh 1:32-34; 10:34-38; 14:9-11) Jos Jeesus olisi iankaikkinen pyhä henki eli ikivanha Jumalan Poika ihmisen liharuumiissa, niin miksi Jumala lähetti pyhän hengen hänelle ja häneen?

Isän asuminen pojassaan ja pojan asuminen isässä ovat puhetta pyhän hengen asumisesta Jeesuksen sydämessä, niin kuin Jumala myös meissä henkensä kautta asuu ja meillä on sen hengen kautta yhteys myös Jeesukseen, joka on isän tykönä taivaassa. (Joh 14:14-24; 17:11, 20-23; 1Kor 6:17; Room 8:9-16; 1Joh 1:1-7; 3:24; 4:9-5:13) Koska me olemme hengestä syntymisen kautta Jeesuksen veljiä, niin hän ei häpeä kutsua meitä veljikseen. (Hebr 2:9-18) Jumala teki hänelle samanlaisen lihaa ja verta olevan ruumiin kuin meillekin, mutta vain hengestä syntyneet Jumalan lapset ovat hänen veljiään. Paholaisen lapset eivät ole Jeesuksen veljiä. (1Joh 3:1-24)

Kun Johannes puhuu Jeesuksen ylentämisestä jakeessa Joh 3:14, niin hän tarkoittaa sillä Jeesuksen nousemista ylös taivaaseen isän tykö. Jos joku uskoo Jumalan herättäneen poikansa Jeesuksen

kristuksen ylös kuolleista ja ottaneen hänet tykönsä taivaaseen, niin hän omistaa ruumiin ylösnousemuksen toivossa iankaikkisen elämän hänen nimessään. (Joh 3:15; 20:31; Room 8:9-33) Johanneksen sanat jakeesta 3:13 lähtien puhuvat siis kuolleista herätetystä Jeesuksesta, joka oli silloin jo isän tykönä taivaassa, kun Johannes kirjoitti evankeliuminsa tai kun joku hänen oppilaansa kirjoitti sen hänen nimessään.

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi **ainokaisen** poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma hänen kauttansa pelastuisi." (Joh 3:16-17)

Nämä Johanneksen sanat kertovat "ainosyntyisestä" ([monogenes](#)) Jumalan pojasta ("ainokainen poika"), joka on ainoa kuolleista herätetty ihminen evankeliumien ja apostolien opetuksen mukaan. Syy, miksi Jeesusta sanotaan "ainosyntyiseksi" Jumalan pojaksi, ei ole siten se, että hän olisi syntynyt neitsyestä. Syy on se, että Jumala on herättänyt hänet ylös kuolleista ja kirkastanut hänet tykönsä sillä kirkkaudella, joka pojalla oli isältä jo ennen kuin isä loi tämän maailman. (Joh 17:5; Psa 2:7, Hebr 1:5; 2:5-11; 5:5; Apt 13:33; Joh 7.37-39) Se kirkkaus oli pojalla isän ajatuksissa ja suunnitelmissa, kun hän näki mielessään kristuksen iankaikkisen valtakuntansa kuninkaana. (Mka 5:1-2; Efe 1:1-23; 2Tim 1:8-11; Room 8:24-33; 1Piet 1:1-11)

Näin on osoitettu kirjoitusten kautta se, että "ainosyntyinen" ([monogenes](#)) tarkoittaa kuolleista herättämistä, ei neitseestä syntymistä, kun sillä puhutaan Jumalan pojan Jeesuksen kristuksen kirkkaudesta, joka on isästä lähtöisin. (Joh 1:12-14; 3:16) Jumalan lapset odottavat ruumiin ylösnousemusta haudoissaan tai sitten kuolevaisissa ruumiissaan, mutta Jeesus on mennyt jo edeltä isän tykö valmistamaan meille sijaa, niin että mekin saisimme olla siellä hänen kanssaan. (1Tess 4:13-18; 1Kor 15:12-58; Joh 14:1; Hebr 6:17-20)

Jos joku opettaa, että ylösnousemus on jo tapahtunut tai sitä ei tapahdu, niin hän on harhaoppinen Paavalin sanojen mukaan. (2Tim 2:16-18; 1Kor 15:12-24) Jos kuolleita ei herätetä, niin silloin Jumala on valehtelija eikä ole herättänyt kristusta ja pois nukkuneet pyhät olisivat kadotetut. (1Kor 15:12-18) Jumala puhuu kuitenkin totta ja me odotamme kärsivällisesti ruumiin ylösnousemusta toivossa, jonka Jumala meissä henkensä kautta vaikuttaa.

"Kristus teissä, kirkkauden toivo" saa täyttymyksensä kristuksen ilmestymisessä, kun hän tulee ja kostaa Jumalan lasten vihollisille heidän pahuutensa. (Kol 1:27-29; 2Tess 1:5-12) Väärä profeetta ja laittomuuden ihminen tuhotaan silloin. (2Tess 2; Ilm 19:19-21) Toinen Jeesus saa ansionsa mukaan, kun korotti itsensä isän vertaiseksi Jumalaksi ja vaati seuraajiaan palvomaan häntä jumalanaan. (2Kor 11:4; 2Tess; Jes 14:1-27; Hes 28:1-19) Jumala on oleva silloin kaikki kaikissa hänen valituissaan, joista on tullut kristuksen kaltaisia täydellisiä Jumalan kuvia ja Jumala kirkastuu heissä. (2Kor 3:16-18; 4:4; Hebr 1:3; 1Joh 3:2; Kol 1:24-29; Fil 1.6-11; 2:5-11)

Heprealaiskirjeessä sanaa "[monogenes](#)" on käytetty kristuksen esikuvasta Iisakista, jota sanotaan Aabrahamin "ainoaksi pojaksi". (Hebr 11:17) Aabrahamilla oli kuitenkin sitä ennen jo orjavaimosta Haagarista syntynyt poika nimeltä Ismael (1Moos 16:15), joten Iisak ei ollut hänen ainoa poikansa Iisakin syntyessä. Iisak oli kuitenkin ainoa lupauksen voimasta syntynyt poika, jolla oli erityinen tarkoitus Jumalan suunnitelmassa. Iisak syntyi 13–14 vuotta Ismaelin syntymisen jälkeen Saarasta, vaikka tämä oli jo vanha ja hedelmätön siihen asti. Jumalan suunnitelma oli tehdä Iisakista suuri kansa ja hänen sukulinjastaan oli määrä syntyä Kristus, kun aika olisi kypsä.

1Moos 22:2, 12 kertoo, että Iisak oli ainoa Aabrahamin poika, vaikka hänellä oli siihen mennessä jo Ismael poikana. Sana "ainoa" tarkoittaa siten kreikan kielessä "ainoa laatuaan", ei pelkästään "ainoa syntynyt". Sanakirjat antavat juuri tämän merkityksen sanalle "[monogenes](#)". Sitä sanaa on käytetty myös Iisakista siinä merkityksessä, että hän on ainoa laatuaan Jumalan suunnitelmissa. (Hebr 11:17) Jumalan suunnitelma oli tehdä Iisakista suuri kansa ja vapahtajan tuli syntyä hänen jälkeläisistään. Iisak on siten esikuva kristuksesta, joka on myös ainoa laatuaan ja se luvattu Aabrahamin siemen (jälkeläinen), jota Israel odotti ja jonka Jumala oli antava maailman vapahtajaksi ristin kuoleman kautta. (1Moos 22:12, 15-18; Hebr 12:17-19; Joh 3:16-17; Gal 3-4)

Neitseestä syntymiseen uskovat näkevät Iisakin esikuvan kautta lupauksen siitä, että Maria oli synnyttävä neitsyenä pyhästä hengestä siinnee Jeesuksen, niin kuin Saara oli synnyttänyt ylikuonnollisen ihmeen kautta Iisakin. Toiset näkevät Iisakissa esikuvan kristuksen kuolleista heräämisestä niin kuin heprealaiskirjeessä sanotaan. Siellä ei puhuta mitään neitsyestä syntymisestä, mutta kuolleista heräämisestä ja sitä seuraavasta tulevasta kaupungista ja Jumalan valtakunnasta kylläkin. (Hebr 11:8-19) Molempia tarjotaan meille kristuksen kautta: ylösnousemusta kuolleista ja tulevaa kaupunkia Jumalan valtakunnassa. Saakoon lukija itse päättää, kumpaan esikuvaan uskoo! :-)

11:17 Uskon kautta uhrasi Aabraham, koetukselle pantuna, Iisakin, uhrasi **ainoan poikansa** (monogenes), hän, joka oli lupaukset vastaanottanut
11:18 ja jolle oli sanottu: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläisen",
11:19 sillä hän päätti, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään; ja sen vertauskuvana hän saikin hänet takaisin.

Herran sanat Psalmissa kaksi "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin" viittaavat kaikkialla Raamatussa siihen, että Jumala herätti poikansa ylös kuolleista ja korotti hänet sen jälkeen kaikkien luotujen herraksi ja kuninkaaksi. (Psa 2:5-7; Hebr 1:4-9; 2:5-18; 5:4-11; Apt 13:20-41) Jeesuksen kristuksen kuninkuus on iankaikkista, koska hän ei kuole enää koskaan ja hallitsee ikuisesti tulevaa maailmaa ihmisenä. (Hebr 2:5-3:6; 5:4-11; 7:24-8:2; Psa 2; 45; Jes 9:5-6; Dan 7.13-14) Paavali puhui roomalaiskirjeen alussa siitä, miten Jumala on korottanut Jeesuksen kristuksen kaiken pääksi seurakunnalleen ja kaikkien luotujen herraksi sen jälkeen, kun oli herättänyt hänet ensin ylös kuolleista. (Room 1:1-4; vrt. Efe 1:1-23)

Jumala on antanut pojalleen kaiken vallan taivaassa ja maan päällä sen jälkeen, kun herätti hänet ylös kuolleista. (Matt 28:18; 1Piet 3:18-22) Tämä tapahtui Jumalan edeltä tietämisen ja tuntemisen mukaan, yksin hänen päättämänsä ja hänen aivoitustensa mukaan, Jumalan suunnitelman mukaan. (1Moos 3:15; 2Sam 7:8-16; Psa 2; 8; 22; 45; 89:20-38; 110; Jes 9:5-6; 11:1-10; 53; Dan 7:13-14; Efe 1; 2Tim 1:8-11; Room 8:17-33; 1Piet 1:1-11; Ilm 22:13-16; Apt 2:30; 13:23) Profeetat ennustivat tulevasta messiaasta, joka olisi Mooseksen kaltainen profeetta (5Moos 18:15-18), kuningas (Psa 45) ja ylimmäinen pappi (Psa 110). Kaikki nämä profetiat kuvaavat Jeesuksen ihmisenä, vaikka häntä sanotaan myös "jumalaksi" (Psa 45; Hebr 1:4-9) sen vuoksi, että hän on tuomari ja hallitsee tulevaa maailmaa. (Hebr 2:5-3:6; Ilm 19:11-20:15; vrt. ihminen "jumalana", kun on kuningas, tuomari, vapahtaja, lunastaja ja Jumalan lähettäjä sanansaattaja, Jumalan edustaja: 2Moos 4:16; 7:1; 21:6; 22:8-9; 1Sam 2:25; Psa 82:1, 6; Joh 10:24-38; Hebr 1:9; Psa 45; Apt 7:27, 35; 5:31)

Raamatussa sanotaan myös ihmisiä jumalaksi, kun he edustavat Jumalaa ja ovat kansansa päämiehiä, tuomareita, lunastajia ja vapahtajia tai ovat Jumalan lähettämiä sanansaattajia. (2Moos 4:16; 7:1; 21:6; 22:8-9; 1Sam 2:25; Psa 82:1, 6) Jeesusta sanotaan jumalaksi juuri tästä syystä. (Joh 10:24-38) Hän on meidän herramme ja jumalamme, koska Jumala on korottanut hänet siihen

asemaan herätettyään hänet ensin kuolleista. Meidän taivaallinen isämme on Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä, herra ja Jumala omalle pojalleen niin kuin on kirjoitettu. (Psa 110) Vain vallassa suurempi voi antaa vallan pienemmälleen. (vrt. Joosef faraon sijaishallitsijana Egyptissä, 1Moos 41:39-44)

Raamatun mukaan meillä on yksi ainoa Jumala, joka on meidän taivaallinen isämme. (1Kor 8:4-6) Isä on yksin ainoa Jumala, iankaikkinen kaikkivaltias kaiken luoja. (Joh 5:44; 17:3; Mark 12:28-34; 5Moos 6:4-9; Efe 4:4-6; Ilm 4:8-11; Apt 17:22-31; 4:24-31; Jes 42:1-8; 2Moos 20:1-11) Jeesus Kristus on Jumalan poika, joka on kärsinyt ihmisenä liharuumiissa kuoleman ja jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja pelastanut hänet kuolemasta. (Hebr 5:7; 13:20-21) Jumala on antanut pojalleen Jeesukselle kaiken vallan taivaassa ja maan päällä, niin että kristuksella on valta herättää kuolleita ja tuomita heitä isän tahdon mukaan. (Joh 5:17-30; Apt 17:31) Kaikki, mitä pojalla on, on isältä saatua, joten hänelle kunnia, kirkkaus, valta ja voima, meidän herramme Jeesuksen kristuksen kautta, nyt ja iankaikkisesti, aamen.

Mitkä kohdat ovat mahdollisesti myöhempiä lisäyksiä?

On mahdotonta todistaa sitä, että ne kohdat, jotka näyttävät kertovan neitseestä syntymisestä Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien alussa, olisivat myöhempi lisäys. Se voidaan kuitenkin nähdä, että apostolit ja opetuslapset eivät pitäneet sitä asiaa kovin tärkeänä, jos se on totta, koska vaikenivat siitä kokonaan evankeliumia julistaessaan ja kirjeissään (Apostolien teot ja kirjeet, Markuksen ja Johanneksen evankeliumit).

Jos nyt joitakin kohtia pitäisi poistaa myöhempinä lisäyksinä, niin ne olisivat Matteus 1:18-25 ja mahdollisesti myös Luuk 1:34-37. Vain niissä jakeissa puhutaan Jeesuksen sikiämisestä ja Mariasta ennen hänen muuttamistaan yhteen Joosefin kanssa (Matteus) tai ennen hänen raskaaksi tulemistaan (Luukas).

Matteus alkaa kertoa Jeesuksen kristuksen syntymisestä ikään kuin kaksi kertaa: ensin jakeessa 1:18 ja sitten jakeessa 2:1. Jos jakeet 1:18-25 jätetään pois, niin kertomus on yhdenmukainen kuvaus siitä, miten Jeesus on Aabrahamin ja Daavidin jälkeläisenä oikeutettu olemaan Israelin kuningas.

Outoa on silti se, miksi Matteuksen kuvaus Jeesuksen syntymästä ja sen jälkeisistä tapahtumista eroaa niin paljon Luukkaan kertomuksesta. Sen lisäksi hän hyppää ilman mitään juontoa suoraan Johannes kastajaan luvussa kolme. Matteuksen mainitsema sukuluettelo on puutteellinen, mutta sille on hyvä selitys. Matteus ei edes yrittänyt laatia täydellistä sukuluetteloa. Hän jätti tarkoituksella pois kolme pahamaista kuningasta ja nimiä Jekonjan sekä Joosefin välistä.

Matteuksen viittaus Jesajan profetiaan on outo, sillä neitsyestä syntymisen ei pitänyt olla merkki kristuksen syntymästä vaan aiemmasta tapahtumasta, joka toteutui Jesajan elinaikana. Itämaan tietäjien vierailu Jeesuksen kodissa on myös tarulta tai legendalta kuulostava, samoin asiayhteydestään irrotetut perustelut Vanhan testamentin profetioissa (Matt 2). Viittausta Nasaretilaiseen kristukseen ei löydy lainkaan profettojen kirjoituksista. (Matt 2:23)

Näiden seikkojen vuoksi on mahdollista jopa se, että Matteuksen kaksi ensimmäistä lukua olisivat kokonaan myöhempi lisäys. On omituista, miksi Jeesuksen valitsema apostoli olisi lainannut Vanhaa testamenttia väärin asiayhteydestä irrotetuilla ja virheellisesti hepreasta kreikaksi käännettyillä jakeilla. Jos evankeliumi olisi alkanut suoraan kolmannesta luvusta ja Johannes kastajan todistuksesta, niin se olisi samanlainen kuin tätä vanhempi Markuksen evankeliumi.

Virheiden vuoksi on mahdollista, että evankeliumin alkua ei kirjoittanut apostoli Matteus itse vaan joku kirjoitti sen hänen nimessään, ehkä apostolin kuoleman jälkeen.

Matteuksen sanoja "neitsyt on tuleva raskaaksi" ja "se, joka on siinnyt, on pyhästä hengestä", voidaan tulkita myös muuten kuin neitseestä syntymisen opin tueksi. Luukkaan mukaan enkeli Gabriel oli antava Marialle merkin, joka olisi pyhän hengen laskeutuminen hänen päälleen: korkeimman voima olisi verhoava hänet. Tämä olisi merkki siitä, että Mariasta syntyvästä pojasta olisi tuleva luvattu Israelin kuningas ja vapahtaja. (Luuk 1:32-35) Maria ei tahtonut millään uskoa todeksi sitä, että Jumala on valinnut hänet kristuksen äidiksi. Hän tarvitsi sen vuoksi vahvistuksen enkelin sanoille ja pyhän hengen tuleminen hänen päälleen olisi se vahvistus ja siten myös merkki, joka toteutui hänen elämässään. Sitä merkkiä ei ole tarkoitettu muille kuin hänelle itselleen. Sen vuoksi kukaan muu ei puhu siitä merkistä evankeliumeissa ja Uuden testamentin kirjeissä.

Maria ei tarvinnut tietoa siitä, miten hän voisi tulla raskaaksi. Hän oli neitsyt, kun oli kihlattu Joosefille, Daavidin pojalle (Matt 1:20; Luuk 1:26-37), mutta tiesi miten naiset tulevat raskaaksi, vaikka ei ollut itse vielä kenenkään kanssa maannut. Kun hän sitten enkelin tapaamisen jälkeen makasi Joosefin kanssa ennen avioliiton solmimista, tuli hän raskaaksi, mutta ei voinut sanoa sitä heti Joosefille, koska raskaus paljastui vasta myöhemmin hänen ollessaan vierailulla Elisabetin luona. (Luuk 1:38-56)

Kun Joosef sai sitten tietää Marian raskaudesta, niin hän epäili tämän olleen uskoton ja aikoi salaisesti hylätä hänet. (Matt 1:18-25) Joosef aikoi salata Marian uskottomuuden, niin että tämä voisi mennä naimisiin hänet raskaaksi saattaneen miehen kanssa ilman suurta häpeää. Jos tämä toinen mies ei voisi ottaa Mariaa vaimokseen tai ei tahtois häntä vaimokseen, niin silloin Joosef joutuisi maksamaan hänestä morsiamen hinnan eli myötäjäiset Marian isälle. (2Moos 22:16-17) Syntyvää lasta pidettäisiin siinä tapauksessa Joosefin lapsena, vaikka Joosef ei sitä omakseen olisi tunnustanut. Joosef osoitti siten armeliaisuutta ja oli hurskas (oikeamielinen) niin toimiessaan, sillä myös hän oli tehnyt väärin yhtyessään Mariaan ennen avioliiton solmimista, vastoin juutalaisten tapoja.

Ajatellessaan näitä asioita ilmestyi Joosefille herran enkeli hänen nukkuessaan. Enkeli sanoi hänelle, että hänen tulisi ottaa Maria luokseen asumaan ja mennä hänen kanssaan naimisiin. Lapsi olisi syntynyt Jumalan lupauksen mukaan ja hänestä olisi tuleva kansansa vapahtaja. Se lapsi, joka oli saanut alkunsa Marian kohdussa, olisi pyhästä hengestä eli Jumalan lupausten mukaan syntyvä, mutta olisi Daavidin siementä eli Joosefin siittäjä sen sijaan, että olisi aviorikoksesta syntynyt, Marian uskottomuuden hedelmä. (Luuk 1:32-35)

Jumalan lupauksen mukaan syntynyttä lasta sanotaan Raamatussa "hengen mukaan syntyneeksi" ja Matteus olisi tarkoittanut sanoillaan sitä asiaa. (Gal 4:19-31) Se, että Joosef ei yhtynyt Mariaan tämän jälkeen toistamiseen ennen lapsen syntymistä, ei todista sitä, että lapsi ei olisi saanut alkuaan luonnollisen sukupuoliyhteyden kautta eikä olisi siten Joosefin poika. (Matt 1:24-25) Matteuksen ei tarvinnut sanoa, että Joosef ei yhtynyt toistamiseen tai uudestaan Mariaan, vaikka olisi yhtynyt häneen aiemmin. (vrt. 1Sam 1:2, 19-20) Tämä tulkinta selittäisi myös sen kohun ja epäilyt, jonka Marian raskaus kihlauksen aikana oli synnyttänyt. (Luuk 1:65; Joh 8:12-58) Herran enkelin sanoma on ollut ehkä yleisesti juutalaisten tiedossa sillä alueella, jossa Joosef, Maria ja Jeesus elivät.

Luukkaan evankeliumissa on hyvin tarkkoja yksityiskohtia heti ensimmäisestä luvusta lähtien. Hän on pyrkinyt historialliseen tarkkuuteen kertomuksessaan. Sen vuoksi on vaikea pitää kahta ensimmäistä lukua kokonaan myöhempänä lisäyksenä. Jos jokin osuus olisi myöhempi lisäys, niin

silloin jakeet 1:34-37 olisivat väärennettyä evankeliumia. Luukas olisi voinut hypätä jakeesta 33 suoraan jakeeseen 38 ilman, että kertomuksessa olisi häiritsevää katkoa tai epäselvyyttä.

Kysymyksiä herättää jälleen kerran se, miksi Luukkaan kuvaus poikkeaa niin paljon Matteuksen evankeliumista? Toinen vaikuttaa sen vuoksi virheelliseltä ja "neitseestä" kertovan kohdan osalta virheellinen evankeliumi olisi Matteus 1:18-25. Ehkä Matteuksen evankeliumin toinenkin luku on väärennös ja Luukkaan versio lähempänä totuutta? Alkuperäinen evankeliumi on voinut jatkua sukuluettelon jälkeen luvusta 3, jossa kerrotaan Johannes kastajasta. Matteuksen evankeliumin sukuluettelo olisi alkuperäistä evankeliumia, koska juutalaisille oli tärkeää todistaa se, että Jeesus oli isänsä Joosefin kautta Daavidin jälkeläinen ja oikeutettu olemaan Israelin kuningas. Luukas kertoi puolestaan Marian sukuluettelon sen vuoksi, että lukijat näkisivät Jeesuksen syntyneen vaimon siemenestä valitusta sukulinjasta lupauksen mukaan. (1Moos 3:15; 12:3; 18:18; Gal 4:4)

Matteuksen ja Luukkaan kertomuksissa on joitakin selittämättömiä ristiriitoja. Matteuksen mukaan Joosef otti Marian luokseen (vaimokseen?) ennen Jeesuksen syntymistä. (1:18-25) Luukkaan mukaan Joosef ja Maria olivat kihloissa, mutta eivät naimisissa (1:27; 2:1-7) Matteus kertoi Joosefin ja Marian jääneen Betlehemiin asumaan noin kahden vuoden ajaksi ennen pakomatkaa Egyptiin. Perhe muutti sen jälkeen Nasaretiin, mutta Matteus ei sano heidän asuneen siellä ennen Jeesuksen syntymää. Luukas puolestaan kertoo Joosefin ja Marian molempien tulleen Nasaretista Betlehemiin, jossa lapsi sitten syntyi. Perhe olisi palannut pian sen jälkeen takaisin Nasaretiin. Näitä eroja ei voida sovittaa yhteen niin että muodostuisi ristiriidaton kuvaus.

Mitä voimme tästä päätellä? Evankeliumit eivät ole näiltä osin virheetöntä ja erehtymätöntä Jumalan sanaa. Jumala ei ole ohjannut pyhän hengen kautta kirjoittajien ajatuksia ja kynää, niin että jokainen sana ja kirjain olisi Jumalan vaikuttamaa. Sen vuoksi totuus jää pimentoon vilpittömän etsijän sydämeltä, ellei sitten Jumala ilmoita sitä pyhän hengen kautta tai paljastamalla totuuden käsikirjoituksista, joita ei ole vielä löydetty. Jos löydettäisiin ristiriidattomat versiot evankeliumien aluista, niin silloin epäilyksen häiväkin poistuisi. Nyt emme voi olla varmoja siitä, mitä Jumala on sanonut tästä asiasta pyhän hengen vaikuttamien kirjoitusten kautta. Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien alut eivät ole kokonaisuudessaan sellaisia pyhiä kirjoituksia.

Mitkä kirjoitukset ovat syntyneet pyhän hengen vaikutuksesta?

Jeesuksen ja apostolien sanojen mukaan pyhiä kirjoituksia olivat laki ja profeetat ja psalmit (Mooses ja profeetat ja psalmit). (Luuk 24:27, 44; 16:29, 31; Matt 5:17; 7:12; 11:13; 22:40; Luuk Joh 10:34-35; Apt 3:18, 24; 24:14; Hebr 1:1) Apostoleilla ei ollut käytössään kaikkia Uuden testamentin kirjoituksia, kun he julistivat evankeliumia, sillä ne ovat syntyneet vuosien 52 ja 95 välissä. Jeesus kuoli arviolta vuonna 30, joten opetuslapset olivat pelkästään Vanhan testamentin kirjoitusten ja apostolien perimätiedon varassa siihen asti, kunnes apostolien kirjoituksia alkoi ilmestyä. (2Tess 2:13-17)

Apostolit ja opetuslapset saarnasivat Jumalan sanaa myös silloin, kun todistivat herran Jeesuksen kristuksen ylösnousemuksesta omin sanoin. (Apt 4:1; 13:5, 7, 44, jne.) He eivät pitäneet Jumalan sanana pelkästään vanhoja kirjoituksia vaan myös puhuttua evankeliumin sanaa. (1Tess 1:5-6; 2:13; Room 10:17) Kaikki julistettu evankeliumi ei ollut silti Jumalasta, mutta pyhästä hengestä osalliset Jumalan lapset erottivat sen, mikä oli Jumalasta ja mikä ei ollut Jumalasta, vaikka heillä oli suuri vaara eksyä, minkä vuoksi apostolit varoittivat heitä jatkuvasti. (Gal 1:1-13; 2Tim 1:13-14; 1Joh 2:18-28; 4:1-5:13, 20; 2Joh 1:7-11)

Lainaan tähän Paavalia ja Pietaria, kun he sanovat lain ja profeettojen ja psalmien sisältämiä kirjoituksia Jumalan hengen vaikuttamiksi ja pyhän hengen johdossa saaduiksi. Tässä ei siis puhuta Uuden testamentin kirjoituksista vaan Mooseksesta, profetoista ja Psalmeista, jotka olivat Jeesuksen ja apostolien "Raamattu".

2.Timoteuksen kirje:

3:14 Mutta pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut,

3:15 ja koska jo lapsuudestasi saakka tunnet pyhät kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on kristuksessa Jeesuksessa.

3:16 Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa,

3:17 että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut.

2.Pietarin kirje:

1:20 Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä;

1:21 sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan pyhän hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.

Mitä kaikkia kirjoituksia Jumalan hengen vaikuttamien pyhien kirjoitusten joukkoon luetaan, sitä ei ole sanottu Uuden testamentin puolella. Sen pitäisi kuitenkin olla selvää vilpittömälle totuuden etsijälle, että Jumala ei tee virheitä eikä kirjoita totuudenvastaisia tai ristiriitaisia sanoja. Sen vuoksi monet Vanhan ja Uuden testamentin todelliset ristiriidat eivät ole Jumalan vaikutusta vaan ne ovat ihmisten tekemiä virheitä. Ne kohdat Raamatussa [eivät ole erehtymätöntä ja puhdasta Jumalan sanaa](#).

Tunnetuimpia virheitä ja sovittamattomia ristiriitoja on Raamatun sukuluetteloissa ja Israelin sekä Juudan kuningasten hallitusajoissa. Näiden lisäksi ristiriitoja ja virheitä löytyy mm. ajoissa, tapahtumajärjestyksessä, nimissä, lukumäärissä ja sanoissa, joita itse kukin henkilö on sanatarkasti kussakin tilanteessa sanonut. Raamatun henkilöiden sanat on kirjoitettu jäljestäpäin muistin varassa ja sen vuoksi niissä on poikkeuksia, kun eri kertojat lainaavat niitä sanoja. Eroja on jopa Mooseksen lain taulujen käskyjen sisällössä, kun niitä toisiinsa Mooseksen eri kirjojen kohdissa verrataan. (esim. 2Moos 20:9-11 vrt. 5Moos 5:12-15) Mikä versio on alkuperäinen ja mikä ei?

Helppoa on tietysti sanoa, että vanhin sana on alkuperäinen ja myöhempi lainaus muutettua sanaa, mutta asia ei ole aina niin yksinkertainen. Kun vielä muistamme sen Herran sanan, että hänen sanoihinsa ei saa lisätä mitään eikä ottaa niistä mitään pois, niin miten tiedämme, mikä sana on alkuperäistä Jumalan sanaa ja mikä muunneltua, sillä molempia ne eivät voi kaikissa kohdissa olla? (5Moos 4:2; 12:32; Snl 30:6; Ilm 22:18-19)

Kun olet nyt Raamatun kirjoitusten kautta varmistunut siitä, että kaikki Raamatun sisältämät kirjoitukset eivät ole virheetöntä ja puhdasta Jumalan sanaa, niin osaat jatkossa koetella myös Raamatun kirjoituksia, ovatko ne Jumalan hengen vaikutuksesta syntyneitä vai eivät. Saatanan yksi suurimmista valheista on sanoa erehtymättömäksi Jumalan sanaksi kaikkia niitä kirjoituksia, jotka on hyväksytty mukaan meidän Raamattuihimme. Kun hän on saanut valitutkin uskomaan tämän valheen, niin sitten ei uskalleta tutkia sitä, mitkä kohdat Raamatussa eivät olekaan Jumalan sanaa vaan ovat ihmisten tekemiä virheitä ja jopa väärennöksiä! Paholainen käyttää näitä virheellisiä kohtia hyväkseen eksyttäessään sieluja kadotukseen johtavalle tielle.

Lainaan vielä kahta kohtaa Raamatussa, joissa Paavali erottaa toisistaan Jumalan, meidän isämme, ja hänen poikansa herran Jeesuksen kristuksen. Niin hän tekee kaikissa kirjeissään ja puheissaan (Apt 17:22-31), mutta riittääköön nämä kaksi esimerkkiä tähän todistukseksi siitä, että minä en puhu omiani vaan tuon julki Jumalan sanan totuutta. Meillä kristityillä on vain yksi Jumala, joka on meidän taivaallinen isämme yksin: Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä. (1Kor 8:4-6; Joh 5:44; 17:3; Mark 12:28-34; Efe 4:4-6)

2.Tessalonikalaiskirje:

2:13 Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, te herran rakastetut, sentähden että Jumala alusta alkaen valitsi teidät pelastukseen hengen pyhityksessä ja uskossa totuuteen.

2:14 Siihen hän on myös kutsunut teidät meidän evankeliumimme kautta, omistamaan meidän herramme Jeesuksen kristuksen kirkkauden.

2:15 Niin seisokaa siis, veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, joita olette oppineet joko meidän puheestamme tai kirjeestämme.

2:16 Ja meidän herramme Jeesus kristus itse ja Jumala, meidän isämme, joka on rakastanut meitä ja armossa antanut meille iankaikkisen lohdutuksen ja hyvän toivon, 2:17 lohduttakoon teidän sydämiänne ja vahvistakoon teitä kaikessa hyvässä työssä ja puheessa.

Galatalaiskirje:

1:1 Paavali, apostoli, virkansa saanut, ei ihmisiltä eikä ihmisen kautta, vaan Jeesuksen kristuksen kautta ja isän Jumalan, joka on hänet kuolleista herättänyt,

1:2 ja kaikki veljet, jotka ovat minun kanssani, Galatian seurakunnille.

1:3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän isältämme, ja herralta Jeesukselta kristukselta,

1:4 joka antoi itsensä alttiiksi meidän syntiemme tähden, pelastaaksensa meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta meidän Jumalamme ja isämme tahdon mukaan!

1:5 Hänen olkoon kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.

1:6 Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät kristuksen armossa, pois toisenlaiseen evankeliumiin,

1:7 joka kuitenkin ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä kristuksen evankeliumin.

1:8 Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu.

1:9 Niin kuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu.

1:10 Ihmistenkö suosiota minä nyt etsin vai Jumalan? Tai ihmisillekö pyydän olla mieliksi? Jos minä vielä tahtoisin olla ihmisille mieliksi, en olisi kristuksen palvelija.

1:11 Sillä minä teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmisten mukaista;

1:12 enkä minä olekaan sitä ihmisiltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan Jeesus kristus on sen minulle ilmoittanut.

Aamen, tule herra Jeesus! :-)

Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien alkujen autenttisuus

Jos Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien "neitseestä syntymisestä" kertovat kohdat ovat sisältyneet alkuperäisiin teksteihin, niin silloin Jeesus on voinut syntyä neitsyestä. Jos tieto siitä on tullut suoraan Jeesukselta, niin voimme olla asiasta täysin varmoja. Sekin riittää, jos herran vanhemmat Maria ja Joosef tai hänen veljensä Jaakob ja Juuda ovat kertoneet sen muille opetuslapsille. Jeesus ei kuitenkaan itse puhunut mitään neitseestä syntymisestä evankeliumien teksteissä eivätkä hänen veljensä tai apostolit siitä myöhemmin mitään maininneet julistaessaan evankeliumia Apostolien teoissa tai opettaessaan sitä kirjeissään. Tämä herättää epäilyksiä neitseestä kertovien kohtien alkuperästä ja totuudellisuudesta.

On tunnettua, että Matteus on kirjoittanut evankeliuminsa ensin aramean murteella tai hepreaksi, mutta se on käännetty myöhemmin kreikan kielelle. (Hierapolin piispa Papias sanoi niin vuonna 130 jKr, Novum 1, ss. 219-220) Vanhimmat säilyneet kreikankieliset kopiot siitä ja Luukkaan evankeliumista ovat 100–200 -luvulta (2. ja 3. vuosisata). Kreikkalaiset käännyttäessään olivat ottaneet jo 150-luvulta lähtien vallan hiljalleen muodostuvassa katolisessa kirkossa. Ei siis olisi ihme, jos nämä katoliset isät olisivat väärentäneet jopa itse evankeliumia sen lisäksi, että opettivat väärin Jumalasta ja hänen pojastaan Jeesuksesta kristuksesta pakanoille!

Ensimmäisiä apostolien ajan jälkeen eläneitä juutalaisia kristuksen seuraajia kutsuttiin ebioniiteiksi ([ebionismi](#)). He eivät hyväksyneet neitseestä syntymistä ja pitivät Jeesusta samalla tavalla ihmisenä kuin heitä itseään. Jeesuksella oli kuitenkin erityinen asema hengestä syntyneenä Jumalan poikana ja ainoana kuolleista herätettynä miehenä, joka ei kuole enää koskaan. Jumala on korottanut tämän miehen, Nasaretilaisen Jeesuksen, kaiken pääksi seurakunnalleen ja enkeleitä ylemmäksi herraksi kaikille luoduille. Näin ebioniitit uskoivat ja apostolien opetus pitää yhtä heidän uskonsa kanssa. Myös [Klemens](#) ja [Polykarpos](#) uskoivat siten, että isä on yksin ainoa Jumala ja luonut kaiken, mitä on olemassa, mutta Jeesus kristus on hänen poikansa ja meidän herramme (ja jumalamme). Isä on poikansa herra ja Jumala ja siten yksin ainoa iankaikkinen kaikkivaltias luojia.

Tästä aiheesta löytyy jonkin verran kirjoituksia netistä, mutta ei mitään varmoja todisteita siitä, että neitseestä syntymisestä kertovat kohdat olisivat myöhempi lisäys alkuperäisiin teksteihin. ([The Virgin Birth or Virgin Conception?](#) by D. J. Love Edited By John D. Keyser) Koska niitä kohtia ei voida todistaa myöhemmiksi lisäyksiksi ja väärennöksiksi, ovat monet ryhtyneet tulkitsemaan enkeli Gabrielin sanoja Matteuksen ja Luukkaan evankeliumeissa siten, että hän olisi ennustanut Jeesuksen sikiävän Jumalan tahdosta luonnollisen sukupuoliyhteyden kautta. (Matt 1:18-25; Luuk 1:34-37) Ebioniitit ja muut Jeesukseen messiaanaan uskoneet apostolien ajan juutalaiset eivät uskoneet neitseestä syntymiseen.

Mainittakoon, että katoliset isät ovat levittäneet [valheita ebioniiteista](#) ja panneet heidän piikkiinsä monenlaisia harhaoppeja, joihin he eivät olleet osallisia. He keksivät jopa kuvitteellisen miehen nimeltään Ebion, jonka eksytykseksi monia asioita sanoivat ja pilkkasivat Jeesuksen seuraajia samalla tavalla kuin Cerinthusen opetuslapsia. Cerinthus oli 90-luvulla apostoli Johanneksen aikainen Efeson kaupungissa. Johanneksen sanotaan vastustaneen häntä sanoillaan ja myös kirjeissään. Johannes ei vastustanut niitä, jotka kielsivät Jeesuksen olevan isän vertainen Jumala, vaan niitä, jotka kielsivät sen, että Jeesus kristus on ihminen, liharuumiissa tullut Jumalan poika.

Johannes kirjoitti kaksi ensimmäistä kirjettään hänen aikanaan yleisen harhaopin levittäjiä vastaan, [doketisteja vastaan](#). He eivät uskoneet, että Jeesus kärsi ihmisenä liharuumiissa kuoleman ristillä ja että Jumala herätti hänet ruumiillisesti ylös kuolleista. Nykyään on paljon sellaisia nimeltään kristittyjä henkilöitä, jotka eivät usko, että Jeesus kristus on ihminen. He uskovat, että Jeesus on Jumala ihmisen ruumiissa. He ovat hyvin lähellä näitä doketisteiksi sanottuja harhaoppisia ihmisiä ([doketismi](#)).

Johannes sanoi [doketisteja](#) antikristuksiksi ja villitsijöiksi. (1Joh 2:20-28; 4:1-5:13, 2Joh 1:7-11) Suuri osa kolmiyhteiseen jumalaan uskovista pitää kuitenkin totena sen, että Jeesus kärsi ihmisenä liharuumiissa kuoleman ja Jumala herätti hänet ylös kuolleista, joten he eivät käy sellaisenaan antikristuksista ja villitsijöistä. Heillekin on olemassa ikuisen elämän toivo evankeliumin sanan uskomisen kautta. [Jumala kutsuu heitä nyt ulos suuresta Babylonista ja portosta](#), joka on rakentunut katolisten isien laatimien uskontunnustusten ja opetusten varaan. (Ilm 16:13-19:21)

Herran enkelin sanoma

Jos Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien "neitsyestä" kertovat kohdat ovat sisältyneet alkuperäiseen evankeliumiin, niin ne näyttävät puhuvan neitseestä syntymisestä. (Matt 1:18-25; Luuk 1:34-37) Syy tähän voi olla siinä, että olemme tottuneet pitämään näitä kohtia todisteena neitseestä syntymisestä. Emme osaa edes ajatella mitään muuta tulkintaa oikeaksi näissä kohdissa. Sittenkin on esitetty myös muita tulkintoja, joita olen käsitellyt tässä kirjoituksessa. Käyn tässä lävitse sen perinteisen tulkinnan, jonka mukaan Jeesus olisi siinnyt pyhästä hengestä ja syntynyt neitsyt Mariasta, vaikka sille opille ei löydy tukea mistään muualta Raamatussa.

Matteuksen evankeliumi:

1:16 Jaakobille syntyi Joosef, Marian mies, hänen, josta syntyi Jeesus, jota kutsutaan Kristukseksi.

1:17 Näin on sukupolvia Aabrahamista Daavidiin kaikkiaan neljätoista polvea, ja Daavidista Babyloniin siirtämiseen neljätoista polvea, ja Babyloniin siirtämisestä Kristukseen asti neljätoista polvea.

1:18 Jeesuksen Kristuksen syntyminen oli näin. Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, huomattiin hänen ennen heidän yhteen menoaan olevan raskaana pyhästä hengestä.

1:19 Mutta kun Joosef, hänen miehensä, oli hurskas, ja koska hän ei tahtonut saattaa häntä häpeään, aikoi hän salaisesti hyljätä hänet.

1:20 Mutta kun hän tätä ajatteli, niin katso, hänelle ilmestyi unessa herran enkeli, joka sanoi: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, vaimoasi; sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on pyhästä hengestä.

1:21 Ja hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä."

1:22 Tämä kaikki on tapahtunut, että kävisi toteen, minkä herra on puhunut profeetan kautta, joka sanoo:

1:23 "Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava nimi Immanuel", mikä käännettynä on: Jumala meidän kanssamme.

1:24 Herättyään unesta Joosef teki, niin kuin herran enkeli oli käskennyt hänen tehdä, ja otti vaimonsa tykönsä

1:25 eikä yhtynyt häneen, ennen kuin hän oli synnyttänyt pojan. Ja hän antoi hänelle nimen Jeesus.

Jae 16 on käännetty oikein suomeksi. Sen mukaan Jeesus syntyi Mariasta (hänestä) eikä heistä molemmista niin kuin joku on virheellisesti väittänyt. Relatiivipronomini ἡς ([hēs](#)) on tässä yksikön feminiinin genetiivi ja viittaa siten yksin Mariaan. Matteus sanoo Jeesuksen syntyneen Mariasta sen sijaan, että hänen isänsä Joosef olisi siittänyt hänet niin kuin Matteus sanoo häntä edeltävien isien siittäneen omat poikansa. Tätä seikkaa voidaan käyttää perusteluna sen puolesta, että Jeesus ei ole Joosefin siittämä poika vaan on syntynyt neitsyestä.

Jakeessa 18 sanotaan, että Maria tuli raskaaksi ennen kuin hän oli mennyt yhteen kihlattunsa Joosefin kanssa. Tämä tarkoittaa sitä, että he eivät olleet naimisissa silloin, kun hän tuli raskaaksi. Joosef epäili sitä, että Maria on ollut uskoton hänelle ja aikoi hylätä hänet salaisesti, kertomatta hylkäyksen syytä julkisesti muille. Hän ei tahtonut pahaa Marialle vaan antoi hänelle mahdollisuuden säilyttää maineensa ja kasvonsa uskottomuudesta huolimatta.

Juutalaisten kihlaus on yhtä sitova kuin avioliitto ja uskottomuudesta kihlauksen aikana on säädetty Mooseksen laissa kuolemanrangaistus. (5Moos 22:13-30) Juutalaiset eivät saaneet panna kuolemanrangaistusta käytäntöön ollessaan Rooman valtakunnan alaisia. Uskottomuus kihlauksen aikana johti siten käytännössä kihlauksen purkamiseen. Kihlausta ei saanut purkaa mistä syystä tahansa. Purkamiselle täytyi olla hyvin painava syy kuten uskottomuus tai se, että kihlattu ei ollut avioliittoon kelpaava (sukurutsa, kihlatun miehen sukuelinten silpoutuminen onnettomuudessa tai sodassa tai muu vammaisuus tai sairaus, katoaminen, tms.).

Joosef oli hurskas mies eikä tahtonut saattaa häpeään Mariaa, joten hän päätti salaisesti hylätä tämän (j. 19). Jos hän olisi ollut itse sukupuoliyhteydessä Marian kanssa ennen naimisiin menemistä, niin hän olisi hurskaana miehenä mennyt naimisiin hänen kanssaan sen sijaan, että olisi päättänyt hylätä hänet salaa. Mooseksen laissa on kohta, jonka mukaan tällaisissa tapauksissa oli mentävä naimisiin, mikäli tytär ja hänen isänsä suostuivat siihen. Jos he eivät suostuneet, niin tyttärestä oli maksettava morsiamen hinta (myötäjäiset), vaikka avioliitto ei toteutunut. (2Moos 22:15|16) Koska Joosef päätti hylätä Marian sen sijaan, että olisi mennyt hänen kanssaan naimisiin, niin se todistaa Joosefin epäilleen Mariaa uskottomuudesta.

Joosef ei tahtonut hurskaana miehenä kertoa julki kihlauksen purkamisen syytä (uskottomuus) erokirjassa (5Moos 24:1-4), joten hän päätti hylätä hänet salaa. Niin Maria olisi voinut mennä naimisiin sen miehen kanssa, jonka kanssa oli haureutta harjoittanut, kantamatta tekonsa häpeää julkisesti. Jos se mies olisi ollut naimisissa jonkun muun kanssa ja Maria olisi jäänyt yksinhuoltajaksi, olisi häpeä koitunut Joosefin osaksi, koska häntä olisi silloin pidetty lapsen isänä ja hän olisi joutunut maksamaan myötäjäiset Marian vanhemmille. Joosef osoitti siten armeliaisuutta ja anteeksiantavaa mieltä sen sijaan, että olisi tahtonut kostaa morsiamelleen tämän uskottomuuden.

Luukas on kertonut, että Gabriel ilmestyi Marialle ja sanoi tämän tulevan raskaaksi, vaikka Maria ei tiennyt miehestä vielä mitään ja oli siis neitsyt. (Luuk 1:26-37) Matteus kertoo Herran enkelin ilmestyneen sen jälkeen Joosefille tämän nukkuessa. Enkelin täytyi ilmestyä myös Joosefille, sillä muuten tämä ei olisi uskonut Marian sanoja siitä, että lapsi on sinnyt pyhästä hengestä ja Maria on vielä neitsyt sen sijaan, että olisi ollut uskoton Joosefille. Näky oli niin selvä, että Joosef uskoi sen tulleen Jumalalta. Niinpä hän totteli Gabrielin sanoja ja otti tykönsä Marian, mutta ei yhtynyt häneen ennen kuin tämä synnytti pojan, jolle hän enkelin käskyn mukaan antoi nimeksi Jeesus.

Tämä kertomus pitää tällä tavalla tulkittuna yhtä Luukkaan kertomuksen kanssa, vaikka Gabriel ei puhu Luukkaan evankeliumissa yhtä selvästi pyhästä hengestä sikiämisestä ja neitseestä syntymisestä kuin herran enkeli Matteuksen evankeliumissa. Jos jakeet 34-37 ovat sisältyneet alkuperäiseen Luukkaan evankeliumiin, niin ne tukevat näennäisesti sitä oletusta, jonka mukaan Jeesus on syntynyt neitsyt Mariasta, vaikka tätä asiaa ei myöhemmin missään kohdassa Uutta testamenttia sanota. On silti hyvin kyseenalaista, että Maria olisi kysynyt Gabrielilta sitä, millä tavalla nainen voi tulla raskaaksi ja että Gabriel olisi vastannut siihen kysymykseen. Maria tiesi aivan varmasti sen, miten nainen tulee raskaaksi, joten tämä tulkinta on ilmeisen virheellinen.

Luukkaan evankeliumi:

1:26 Kuudentena kuukautena sen jälkeen Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galilean kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret,

1:27 neitsyen tykö, joka oli kihlattu Joosef nimiselle miehelle Daavidin suvusta; ja neitsyen nimi oli Maria.

1:28 Ja tullessaan sisälle hänen tykönsä enkeli sanoi: "Terve, armoitettu! Herra olkoon sinun kanssasi."

1:29 Mutta hän hämmästyi suuresti siitä puheesta ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi tarkoittaa.

1:30 Niin enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Maria; sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä.

1:31 Ja katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus.

1:32 Hän on oleva suuri, ja hänet pitää kutsuttaman korkeimman pojaksi, ja herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen,

1:33 ja hän on oleva Jaakobin huoneen kuningas iankaikkisesti, ja hänen valtakunnallansa ei pidä loppua oleman."

1:34 Niin Maria sanoi enkelille: "Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä mitään tiedä?"

1:35 Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: "Pyhä henki tulee sinun päällesi, ja korkeimman voima varjoaa sinut; sentähden myös se pyhä, mikä syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan pojaksi.

1:36 Ja katso, sinun sukulaisesi Elisabet, hänkin kantaa kohdussaan poikaa vanhalla iällään, ja tämä on kuudes kuukausi hänellä, jota sanottiin hedelmättömäksi;

1:37 sillä Jumalalle ei mikään ole mahdotonta."

1:38 Silloin Maria sanoi: "Katso, minä olen herran palvelijatar; tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan." Ja enkeli lähti hänen tykönsä.

Enkelin sanojen mukaan syy miksi Jeesusta kutsutaan Jumalan pojaksi, on katolisen tulkinnan mukaan se, että kristus on siinnyt pyhästä hengestä. (Luuk 1:35; Matt 1:20) Jos enkeli olisi tarkoittanut sanoillaan jotakin muuta, niin miten ne sanat olisivat perusteena sille, että Jeesusta kutsutaan Jumalan pojaksi? Jumala on vaikuttanut ihmeellisiä syntymiä muidenkin Raamatun henkilöiden elämässä, mutta heitä ei kutsuta sen vuoksi Jumalan pojaksi tai korkeimman pojaksi. Syy tähän voisi olla se, että Jeesus on "ainoa laatuaan" Jumalan poikana. Hänestä oli määrä tulla ikuinen kuningas Israelille ja vapahtaja, jossa kaikki kansat ja sukukunnat tulevat siunatuiksi. (1Moos 12:3; 2Sam 7:8-16; Psa 89:20-38; 2:7)

Johannes kastaja syntyi ihmeen kautta hedelmättömäksi käyneestä äidistään, Elisabetista. Jumalalle on mahdollista saattaa luonnollisen sukupuoliyhteyden kautta raskaaksi hedelmättömäksi havaittu nainen. Samalla tavalla kävi Saaralle, josta syntyi Iisak Aabrahamille luvattuna poikana. Johannes kastajaa ja Iisakkia ei kutsuta Jumalan pojaksi sen vuoksi, että he ovat syntyneet Jumalan hengen vaikuttaman ihmeen kautta ja saaneet alkunsa luonnollisen sukupuoliyhteyden kautta. Niinpä on haasteellista perustella väite, jonka mukaan Jeesus olisi saanut alkunsa Joosefin ja Marian sukupuoliyhteyden kautta, jos jakeet Matt 1:18-25 ja ehkä myös Luuk 1:34-37 ovat sisältyneet alkuperäisiin evankeliumien teksteihin.

Jos ne tekstit ovat myöhempi lisäys (Matt 1:18-25; Luuk 1:34-37), niin silloin asia on toisin. Tätä ei voida kuitenkaan todistaa, joten jäämme pelkkien arvailujen varaan tässä asiassa. Sen vuoksi ei ole väärin uskoa, että Jeesus on syntynyt neitsyt Mariasta, mutta heitäkään ei ole lupa tuomita, jotka ovat hyvien perustelujen kautta kyseenalaistaneet tämän asian. Molemmat tuomitsee Jumala sinä

päivänä, kun Jeesus saapuu hänestä annettujen ennustusten mukaan pelastukseksi häntä odottaville ja tuomioksi muille. (Apt 1:9-11; Hebr 9:24-27)

Minulla on tämän [kirjoituksen lopussa myös vaihtoehtoinen selitys](#) jakeiden Matt 1:18-25 ja Luuk 1:34-37 sanomalle. Sen mukaan ne jakeet eivät olisi myöhemmin tehty lisäys, mutta ne eivät kertoisi silti neitseestä syntymisestä. Hyvä oivallus tuossa selityksessä on se, että miksi ihmeessä Maria olisi kysynyt enkeli Gabrielilta sitä, miten hän voisi tulla raskaaksi? Vaikka hän oli nuori tyttö, niin kyllä hänen on täytynyt kihlattuna morsiamena tietää se, miten naiset tulevat raskaaksi. Sen sijaan, että hän olisi tätä asiaa kysynyt, oli hän hämmästynyt siitä, miksi Jumala oli valinnut juuri hänet tulevan messiaan ja kuninkaan äidiksi.

Syntyikö Jeesus neitsyt Mariasta Joosefin lapseksi?

Matteuksen evankeliumissa yritetään todistaa sukuluettelon kautta sitä, että Jeesus on Daavidin jälkeläisenä oikeutettu olemaan Israelin kuningas. (Matt 1:1-17) Kuninkaan piti olla alenevassa polvessa kuningas Daavidin ja kuningas Salomon jälkeläinen.

Profeetat olivat ennustaneet, että Daavidin poika oli hallitseva Israelia iankaikkisesti. (2Sam 7:8-16; Psa 89:20-38; Jes 9:5-6; Dan 7:13-14) Tämä poika olisi samalla se vaimosta syntynyt luvattu messias, jota Israel odotti. (1Moos 3:15, 1Moos 12:3; 18:18) Hän olisi vapahtava oman kansansa kuolemasta. (Psa 68:21) Jeesuksen opetuslapset ja juutalaiset eivät ymmärtäneet tätä asiaa vielä ennen kristuksen kuolleista heräämistä. (Luuk 18:34; 24:44-47) Monet pitivät Jeesusta silti oikeutettuna olemaan Israelin kuningas, kun tämä saapui viimeisen kerran Jerusalemiin ennen pääsiäistä. Hänen kannattajansa huusivat "Hoosianna Daavidin pojalle!" ja ottivat hänet vastaan niin kuin kuninkaan. (Matt 21:1-16) Eivät silti kaikki hyväksyneet häntä kuninkaakseen ja vapahtajakseen. Fariseukset ja valtaapitävät hallitusmiehet vainosivat Jeesusta tappaakseen hänet. (Joh 12:12-19) Osa kansaa seurasi näitä johtajiaan, osa Jeesusta, osa ei ottanut välttämättä kantaa koko asiaan.

Israelin kuninkuus periytyi isältä pojalle kuninkaan suorassa sukulinjassa. Matteus kertoo Jeesuksen isän Joosefin sukuluettelon kuningas Salomon kautta Daavidiin ja aina Aabrahamiin asti. (Matt 1:1-17) Paavalin mukaan Kristus oli oleva lihan mukaan Daavidin siementä ja myös Abrahamin siemen – hänen, joka on uskon isä. (Apt 13:22-23; Room 1:1-4; Gal 3-4) Matteuksen sukuluettelo on puutteellinen, mutta sen mukaan Joosef olisi ollut oikeutettu olemaan Israelin kuningas, samoin kuin hänen poikansa, koska hän oli kuningas Daavidin jälkeläinen. Jos Joosef ei olisi ollut Jeesuksen isä, niin mitä järkeä olisi ollut todistaa hänen sukupuunsa kuningas Daavidiin asti?

Joku voi ajatella, että Jeesus olisi ollut oikeutettu Israelin kuninkaaksi, vaikka hän olisi siinnyt pyhästä hengestä ja syntynyt neitsyestä. Hän olisi Joosefin ottopoikana kelvannut perimysjärjestyksen mukaan kuninkaaksi. Joku toinen pitää tätä vääränä perusteluna, koska vain "lihan mukaan Daavidin jälkeläinen" kelpaisi Israelin kuninkaaksi. Pietari, Paavali ja Johannes todistivat, että Jeesus on "lihan mukaan" Daavidin jälkeläinen. (Matt 1:20; Luuk 1:26-35; Apt 2:30; 13:22-23; Room 1:3; 9:5; Ilm 22:16; 5:5; Jes 11:1, 10; Jer 23:5-6) Jeesuksen täytyi siten olla Joosefin poika, vaikka hän on samalla myös Jumalan poika, tavalla tai toisella.

Ratkaisuksi tähän ongelmaan on tarjottu sitä, että Jumala otti Joosefilta siittiösolun tai siemennestettä ja hedelmöitti sillä Marian munasolun. Jumala olisi tehnyt ihmeen, jonka kautta Maria olisi tullut raskaaksi Joosefin siemenestä, ilman että hän yhtyi hänen kanssaan. Tämä on tietysti täysin mahdollista ja se selittäisi sen, miten Jeesus voi olla "lihan mukaan" Daavidin

siementä ja hengen mukaan Jumalan poika, tarkoitettiinpa tällä sitten pyhän hengen saamista kasteen jälkeen (Joh 1:32-34; Matt 3:17) tai pyhän hengen saamista hedelmöityksen hetkellä Marian kohdussa. (Luuk 1:35)

Matteuksen evankeliumin mukaan Joosef ei yhtynyt vaimoonsa Mariaan ennen kuin lapsi oli syntynyt (1:25). Jeesus on siinnyt joko pyhästä hengestä ilman Joosefin siementä tai sitten Jumala on siirtänyt Joosefin siementä Mariaan yliluonnollisen ihmeen kautta ilman sukupuoliyhteyttä. On kyseenalaista, miksi Jumala olisi tehnyt tämän ihmeen, kun hän olisi voinut yksinkertaisesti antaa Jeesuksen saada alkunsa Joosefin ja Marian sukupuoliyhteydestä. Olisiko Jeesus sen puhtaampi ihmeen kautta Joosefin pojaksi neitsyestä syntyessään kuin kihlaparin sukupuoliyhteyden kautta alkunsa saaneena?

Luukkaan evankeliumin sukuluettelo poikkeaa Matteuksen sukuluettelosta. (Luuk 3:21-38) Se on johdettu kuningas Daavidin pojan Naatanin sukulinjasta. Naatan ei ollut kuningas, joten hänen jälkeläisensä eivät olisi perimysjärjestyksen mukaan kelpollisia olemaan Israelin kuninkaita, ellei sitten Salomon sukulinja olisi päättynyt ilman jälkeläistä jossakin vaiheessa. Matteuksen mukaan näin ei ollut tapahtunut, joten Luukkaan mainitsema sukulinja ei ole Jeesuksen isän Joosefin sukulinja. [Se on hänen äitinsä Marian sukulinja.](#) Matteus sanoo, että Jaakob siitti Joosefin, joka on Jeesuksen isä. Luukas sanoo, että Joosef oli Eelin poika. Eeli oli Joosefin appi ja Marian isä. Isän tyttären aviomiestä sanotaan Raamatussa tämän pojaksi. (1Sam 17:17; 18:27) Luukas kertoo siten Marian sukulinjan, ehkä sen vuoksi, että lukijat näkisivät kristuksen syntyneen luvatususta vaimon siemenestä valittua sukulinjaa pitkin. (1Moos 3:15; 12:3; 18:18; Gal 3-4)

Luukkaan evankeliumin sukuluettelo on hieman virheellinen, koska se on lainattu kreikankielisestä käännöksestä Septuagintasta eikä sitä ole otettu suoraan hepreankielisestä kirjoituksesta. Suurin osa opetuslasten käyttämistä lainauksista on otettu Septuagintasta sen sijaan, että olisi käytetty pohjana hepreankielistä alkutekstiä. Tämä on ymmärrettävää, koska oli helpompaa käyttää sitä lähteenä kuin hepreankielistä alkutekstiä, kun apostolien opetuksia kirjoitettiin ylös kreikkaa puhuville pakanoille.

Ensimmäinen suora ennustus kristuksesta on jakeessa 1Moos 3:15, jossa herra sanoi panevansa vainon käärmeen siemenen ja vaimon siemenen välille. Vaimon siemenestä olisi syntyvä aikanaan Kristus, joka olisi vapahtava kansansa kuoleman pelosta voittamalla kuoleman. Kristus on kiistämättä syntynyt vaimosta, kun syntyi Mariasta, olipa tämä sitten neitsyt tai ei, silloin kun Jeesus sikisi hänen kohdussaan. (Gal 4:4)

Jeesusta sanotaan joissakin kohdissa Joosefin pojaksi tai Joosefia sanotaan hänen isäkseen, joten ei ole täysin perusteetonta ajatella hänen siinseen Joosefin siemenestä. (Joh 1:45; 6:42; Luuk 2:33, 41, 48) On myös kohtia, joiden perusteella Joosef olisi ollut vain Jeesuksen kasvattaja ja perheen pää hänen isänään, mutta Jumala olisi hänen todellinen isänsä pyhästä hengestä sikiämisen kautta. (Luuk 2:48; Matt 1:20) Luukas alkaa sukuluettelonsa sanomalla, että Jeesusta luultiin Jumalan pojaksi, mikä voisi tarkoittaa sitä, että Joosef ei ollut hänen oikea isänsä. (Luuk 3:23) Tämä voidaan selittää silti myös niin, että Joosef oli Jeesuksen biologinen isä, mutta Jumala hänen hengellinen isänsä. (Luuk 1:21-22; Matt 3:17)

Kaiken kaikkiaan neitseestä syntymisestä kertovat kohdat Raamatussa eivät ole yksiselitteiset. Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien aluissa on eroja, joita ei voida sovittaa täysin yhteen, niin että ristiriidat katoavat. Koska opetuslapset ja apostolit eivät puhu myöhemmin mitään neitsyestä syntymisestä eivätkä sitä tee evankeliumeissa Jeesus ja Mariakaan, niin emme voi olla täysin varmoja siitä, onko se kertomus myöhempi lisäys vai totisinta totta ja elettyä historiaa. On myös mahdollista, että Jumala siirsi Joosefin siementä Marian kohtuun yliluonnollisella tavalla, jolloin

neitsestä syntyminen olisi totta, vaikka Joosef olisi Jeesuksen isä. Miksi Jumala näin olisi tehnyt: sille ei löydy järkevää perustelua Raamatusta.

Sillä ei ole pelastumisen kannalta mitään merkitystä, miten itse kukin Jumalan lapsi tämän asian usko ja ymmärtää. Jos olisi, niin siitä olisi puhuttu evankeliumia julistettaessa Apostolien teoissa ja kirjeissä, joissa evankeliumia opetettiin. Koska neitsestä syntymistä ja Mariaa ei niissä mainita, ei sillä asialla ole pelastumisen kannalta mitään merkitystä.

Joojakimin ja Konjan eli Jekonjan kiros Jer 22:30 ja 36:30

Jeremia:

22:18 Sentähden, näin sanoo Herra Joojakimista, Joosian pojasta, Juudan kuninkaasta: Ei hänelle pidetä valittajaisia eikä huudeta: 'Voi veljeni! Voi sisareni!' Ei hänelle pidetä valittajaisia eikä huudeta: 'Voi herraamme! Voi hänen loistoansa!'

22:19 Hänet haudataan niin kuin aasi haudataan: raahataan pois ja viskataan Jerusalemin porttien tuolle puolen.

...

2:28 Onko sitten tämä mies, Konja, arvoton, rikottu astia, kelvoton kapine? Minkä tähden on hänet ja hänen jälkeläisensä heitetty pois, viskattu pois - maahan, jota eivät tunne?

22:29 Maa, maa, maa! Kuule Herran sana!

22:30 Näin sanoo Herra: Merkitkää tämä mies lapsettomaksi, mieheksi, jolla ei elinpäivinänsä onnea ole. Sillä ei kenellekään hänen jälkeläisistänsä sitä onnea tule, että istuisi Daavidin valtaistuimella ja hallitsisi vielä Juudaa."

36:30 Sentähden sanoo Herra Juudan kuninkaasta Joojakimista näin: Hänellä ei ole oleva jälkeläistä, joka istuisi Daavidin valtaistuimella; ja hänen ruumiinsa viskataan pois, virumaan päivän helteessä ja yön kylmässä.

36:31 Ja minä rankaisen häntä ja hänen jälkeläisiänsä ja hänen palvelijoihinsa heidän pahojen tekojensa tähden. Ja minä annan tulla heille ja Jerusalemin asukkaille ja Juudan miehille kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen heitä uhannut, vaikka he eivät ole kuulleet.

On sanottu, että Jeesus ei voi olla Joosefin jälkeläinen, koska Herra kirosi Juudan kuninkaan Jekonjan (Konja) lapsettomaksi. Jekonja ei ollut kuitenkaan lapseton, sillä hänelle syntyi Sealtiel ja Sealtielin pojanpojasta Serubbaabelista tuli Juudan käskynhaltija Babylonin vallan alaisuudessa. (1Aik 3:16-19; Hagg 1:1) Lapsettomuus ei siis tarkoita sitä, että Joojakim tai Jekonja eivät olisi saaneet lapsia. Jeremia ei puhu siitä vaan sanoo, että Joojakimin poika Konja ei saisi enää hallita Juudan kuningaskuntaa.

Tämä profetia toteutui Jekonjan elinaikana. Jeremia ei tarkoita Jekonjan jälkeläisillä kaikkia sukupolvia hänen jälkeensä. Hän tarkoittaa pelkästään Jekonjan omia lapsia, joista kukaan ei hallinnut Juudaa. Jekonja sai itsekin hallita Juudan kuninkaana vain kolme kuukautta ennen kuin joutui pakkosiirtolaisuuteen. Tätä kohtaa ei siis voida käyttää oikeutetusti sen tukena, että Jeesus ei voisi hallita Israelia sen laillisena kuninkaana perimysjärjestyksen mukaan, Joosefin poikana ja Daavidin jälkeläisenä.

Juutalaiset eivät tulkinneet tätä profetiaa siten, että Jekonjan jälkeläinen ei voisi hallita enää ikinä Israelia Jerusalemissa. He päinvastoin odottivat kuninkaan nousevan hänen sukulinjastaan. Mitä

Jeesukseen kristukseen tulee, niin hän ei hallinnut kuninkaana yhtään päivää, mutta on hallitseva tulevaa maailmaa ja iankaikkisuutta kuninkaana. Juuri siitä ovat profeetat ennustaneet.

Jos oletetaan Herran kirouksen koskeneen kaikkia Jekonjan jälkeläisiä, niin voisiko Jeesus hallita tulevaa maailmaa ja ikuisuutta laillisin oikeuksin, mikäli hän olisi Joosefin poika ja lihan mukaan Daavidin siementä? Kyllä voisi. Kaikki kiroukset ovat poistuneet Israelin yltä sen jälkeen, kun vanha liitto vaihtui uudeksi liitoksi. Herra ei muista enää kansansa syntejä ja hänen langettamansa kiroukset päättyvät kristuksen hallituskauteen tulevassa maailmassa. (Jer 31:31-34; Hebr 8:8-13) Mitään kirousta ei ole silloin oleva. (Ilm 22:3) Jeesus Kristus, Daavidin poika, on istuva silloin isänsä Daavidin valtaistuimella iankaikkisesti, ennustusten mukaan, mutta hänen kuninkuutensa ei ole tästä maailmasta vaan taivaasta, Jumalan valtakunnan kuninkuus. (Luuk 1:32; Joh 18:36-37)

Neitseestä syntyminen ja pelastus

Vaikuttaako meidän sielujemme pelastumiseen mitään se, millä tavalla uskomme tämän asian? Joudunko "helvettiin" (kadotukseen), jos en pidä totena neitseestä syntymistä? Joudunko helvettiin jos pidän sen totena? Voinko pelastua, jos en tiedä, mikä on totuus tässä asiassa?

Niin kuin olen edellä sanonut, niin neitseestä syntymisen totena pitäminen ei ollut pelastumisen ehto apostolien aikana, koska siitä ei puhuttu evankeliumia julistettaessa eikä kirjeissä. Saatan pelastua, vaikka en pitäisi sitä asiaa totena tai en tietäisi, mikä on totta ja mikä tarua. Neitseestä syntymisen totena pitäminen ei sekään ole pelastumisen este. Vaikka Jeesus olisi syntynyt neitsyestä, niin hän on silti ihminen, liharuumiissa tullut ja kuoleman kärsinyt vapahtaja, herra Kristus. Se asia ei muutu miksikään olipa herra sitten syntynyt neitseestä tai ei. Syntiä hän ei tehnyt ja se antaa meillekin toivon, että emme ylösnousemuksen jälkeen enää syntiä tee, vaikka olemme ihmisiä niin kuin Kristus Jeesus ihminen on.

Jumalan seurakunnassa on monia, jotka eivät usko Jeesuksen olleen isän tykönä ennen maailman luomista ja ennen syntymistään ihmiseksi. He pelastuvat, jos ovat osallisia pyhästä hengestä ja saavat syntinsä anteeksi loppuun saakka. Jumalan seurakunnassa on myös niitä, jotka uskovat, että Jeesus on ollut isän tykönä ennen maailman luomista ja ennen ihmiseksi syntymistään. Hekin pelastuvat yksin Jumalan armosta syntien anteeksisaamisen ja pyhän hengen osallisuuden kautta. Sitten on niitä, jotka eivät usko neitseestä syntymiseen ja niitä, jotka siihen uskovat. Molemmat voivat pelastua, jos saavat syntinsä anteeksi ja ovat osallisia pyhästä hengestä.

Opillisten asioiden oikein ymmärtäminen ei ole pelastumisen ehto. Monet ovat menneet tässä harhaan ja seuraavat katolisten isien tapaa sanoa Kristuksen ruumiin ulkopuolelle kuuluviksi niitä, jotka eivät yhdy heidän uskontunnustuksiin ja opetuksiin. Jumala ei ole väärämielinen tuomari, niin että hylkäisi vilpittömästi erehtyneen ja eksyneen lapsensa, vaikka tämä uskoisi kolmiyhteiseen Jumalaan, Isään ja Poikaan ja Pyhään Henkeen. Jos hän pitää totena, että Jeesus Kristus on kärsinyt ihmisenä liharuumiissa kuoleman ja Jumala, hänen isänsä, on herättänyt hänet ylös kuolleista kirjoitusten mukaan, niin hän voi myös pelastua saamalla synnit anteeksi ja olemalla osallinen pyhästä hengestä.

Sitä en uskalla luvata, että joku sellainen pelastuisi, joka ei tunnusta, että meidän herramme Jeesus Kristus on ihminen. Hän kieltää silloin evankeliumin perussanomaa eikä pidä totena sovituksen sanaa. Jeesus kärsi ja kuoli ihmisenä. Jumala herätti kuolleista ihmisen, ei kaikkivaltiasta Jumalaa ja kaiken luoja. (Room 5:10-21; 1Kor 15:1-28; Hebr 2:5-18; 4.15, 5:4-11; 13:20-21) Ihminen Kristus Jeesus on välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä. (1Tim 2:5) Amen.

Joosefin poika ja Jumalan poika

Kun tutkin, mitä neitseestä syntymisestä on kirjoitettu Raamatussa, niin tarkoitukseni ei ole epäillä Jumalan kykyä saattaa neitsyt raskaaksi ja synnyttää poika hänen kohdustaan. Jumala, joka herättää kuolleet ja on luonut koko maailman, on kykenevä siittämään lapsen neitsyen kohdussa, niin että tämä ei ole ollut sukupuoliyhteydessä miehen kanssa. Jumala ei tee silti järjettömyyksiä.

Jumala ei tee ihmistä, joka olisi luonut tämän maailman. Sellainen on sisäisesti ristiriitainen ja järjetön ajatus, jota on mahdotonta edes Jumalan toteuttaa. Jos Jeesus kristus on ihminen, niin hän ei ole voinut luoda tätä maailmaa. Jos hän on ihminen, niin hän on eri olevainen kuin hänen isänsä, jota Raamattu sanoo yksin ainoaksi totiseksi Jumalaksi. (Joh 5:44, 17:3; Mark 12:28-34; 1Kor 8:4-6; Efe 4:4-6; Ilm 4:8-11; Apt 17:22-31; 4:24-31; Jes 42:1-8; 5Moos 6:4-9; 4.35, 39; 2Moos 20:1-11)

Tarkoitukseni on tutkia sitä, mitä Raamatussa on tästä aiheesta kirjoitettu ja miten tärkeänä neitseestä syntymistä on pidetty apostolien aikana. Niin kuin olen moneen otteeseen kirjoituksista osoittanut, ei neitseestä syntymisen totena pitämällä ollut mitään vaikutusta sielun pelastumiseen apostolien aikana. Sen asian totena pitäminen on nostettu sielujen pelastumisen ehdoksi vasta apostolien ajan jälkeen katolisten isien toimesta. Koska he ovat väärentäneet Raamattua monin eri tavoin ja tulkinneet sitä väärin, niin on tarpeen tutkia juurta jaksain tämäkin asia.

Minä en perusta pelastumiseni toivoa sen varaan, miten tämän asian ymmärrän, joten en ole sidottu minkään tulkinnan kannalle tai toista tulkintaa vastaan. Olen sen vuoksi täysin vapaa pitämään totena sen näkemyksen, jota Raamatun kirjoitukset eniten puoltavat. Jos asiaa ei ole riittävän selvästi Raamatussa kerrottu, niin sitten jätän kantani avoimeksi. En asetu jonkin näkemyksen puolelle ja toista näkemystä vastaan. Voin silti perustella eri näkemysten ja tulkintojen mielekkyyttä ja sanoa, mikä tulkinta vaikuttaa missäkin kohdassaärkevimmältä ja kuulostaa parhaalta vaihtoehdolta ollakseen totta.

Olen käsitellyt aiemmin vaihtoehtoja, joiden mukaan osa Matteuksen ja Luukkaan evankeliumeista olisi myöhemmin tehtyjä lisäyksiä, katolisten isien tekemiä väärennöksiä. Niitä väärennöksiä voi olla enemmän tai vähemmän molempien evankeliumien kahdessa ensimmäisessä luvussa. Se, että pidän mahdollisena tällaisten väärennösten esiintymisen Raamatussa, ei tarkoita sitä, että hylkäisin koko Raamatun ja kulkisin sokeasti ilman karttaa tai matkalippua kohti ikuista päämäärääni, niin kuin [Anthony Buzzard](#) valitettavasti virheellisesti tavallani uskovista todistaa.

Buzzard on antanut neitseestä syntymisen totena pitämislle aivan liian suuren merkityksen Raamatun ilmoituksessa. Hän on langennut tässä asiassa katolisten isien kehittämään valheeseen, niin että ei erota mittasuhteita, joita tässä asiassa on. Profeetat eivät puhuneet mitään neitseestä syntymisestä ennen kristuksen syntymistä, Jeesus ei itse mainitse sitä sanallakaan ja apostolit vaikenivat siitä kokonaan evankeliumia julistaessaan ja opettaessaan sitä kirjeissään. Miten voisi olla siis totta, että hylkäisin koko Raamatun, jos en pitäisi totena neitseestä syntymistä? On ikävä havaita, miten korkeasti oppinut teologi voi erehtyä näin pahasti arvioissaan. Suhteellisuuden taju on pettänyt täysin.

Tuon vielä esille yhden tulkinnan, jonka mukaan evankeliumeihin ei olisi tehty myöhempiä lisäyksiä, mutta ne eivät silti puhu neitseestä syntymisestä. Kun niitä kohtia (Matt 1:18-25 ja Luuk 1:34-37 ja 3:23) luetaan ennakoasenteisesti siten, että niissä puhutaan neitseestä syntymisestä, niin silloin mitään muuta vaihtoehtoa ei pidetä edes mahdollisena. Sanoja ei tutkita tarkemmin vaan hyväksytään suoraan perinteinen tulkinta oikeaksi.

Luukkaan mukaan enkeli Gabriel ilmestyi Marialle, kun tämä oli vielä neitsyt (ei tiennyt miehestä mitään). (Luuk 1:26-38) Gabriel profetoi tulevasta Israelin kuninkaasta ja messiaasta, jota kansa odotti vapahtajakseen. Häntä pitäisi kutsuttaman korkeimman pojaksi. (jj.26-33) Maria oli hämmästynyt siitä sanomasta, että tämä messias ja kuningas olisi syntyvä hänestä. Miten se voisi tapahtua? Marian kysymys ja Gabrielin vastaus on tulkittu perinteisesti siten, että sen täytyy tarkoittaa neitsyestä syntymistä. (jj. 34-35)

Maria kysyi: "Miten tämä tapahtuu, koska minä en tiedä miehestä?" (Luuk 1:34)

Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: "Pyhä henki tulee sinun päällesi ja korkeimman voima peittää sinut. Siksi myös sitä pyhää, joka syntyy, kutsutaan Jumalan pojaksi." (Luuk 1:35)

Maria kysyy, miten Israelin kuningas ja messias, jota sanotaan korkeimman pojaksi, voi syntyä hänestä, koska hän on vielä neitsyt. Vaikka tämä kysymys on mielletty uteluksi siitä tavasta, jolla hän voi tulla raskaaksi, niin olisiko Maria todella kysynyt sitä asiaa? "Miten minä voin tulla raskaaksi?" Hänelle oli varmasti selvillä se tapa, jolla nainen tulee raskaaksi, joten miksi hän olisi kysynyt sitä asiaa? Sen sijaan, että hän olisi kysynyt lapsen sikiämisen tapaa, oli hän hyvin hämmästynyt siitä sanomasta, että Jumala oli valinnut juuri hänet luvatus messiaan ja Israelin kuninkaan äidiksi.

Voimme kuvitella itsemme Marian asemaan. Hän on nuori neito ja kihlattu Joosefille, joka oli Daavidin sukua ja huonetta, Israelin kuninkaan Salomon jälkeläinen alenevassa polvessa. (Matt 1:1-17) Maria ei ollut varmastikaan varautunut siihen, että juuri hän olisi tulevan messiaan ja kuninkaan äiti. Voimme kuvitella hänen hämmästyksensä ja ajatuksensa: sen, mitä kysymyksiä hänen mielessään on saattanut liikkua tuossa hetkessä.

"Kuinka tämä voisi tapahtua"? "Miksi juuri minä?" "Miksi Jumala on valinnut juuri minut luvatus kuninkaan äidiksi?" "Minähän olen vielä niin nuorikin ja kaiken päälle vielä neitsyt!" "En ole vielä edes naimisissa, joten miten minä voisin synnyttää pojan, josta tulee Israelin kuningas!"

Tämä hämmästyminen ja nämä ajatukset kumpusivat sitten Marian suusta ulos kysymyksenä:

"Miten tämä tapahtuu, koska minä en tiedä miehestä?" (Luuk 1:34)

Maria ei siis kysynyt sitä tapaa, jolla hän oli tuleva raskaaksi, vaan sitä, miten oli mahdollista, että juuri hän olisi tulevan kuninkaan äiti, koska hän ei ollut vielä edes naimisissa! Enkeli vastasi tähän:

"Pyhä henki tulee sinun päällesi ja korkeimman voima peittää sinut. Siksi myös sitä pyhää, joka syntyy, kutsutaan Jumalan pojaksi. Ja katso, sinun sukulaisesi Elisabet, hänkin kantaa kohdussaan poikaa vanhalla iällään, ja tämä on kuudes kuukausi hänellä, jota sanottiin hedelmättömäksi; sillä Jumalalle ei mikään ole mahdotonta." (Luuk 1:35-37)

Gabriel ei sano, että se poika, joka olisi sikiävä Marian kohdussa, on pyhän hengen siittäjä, sen sijaan, että hän olisi Joosefin siittäjä. Matteuksen evankeliumista voi tosin saada sellaisen käsityksen, että Gabriel sanoi Jeesuksen siinseen pyhästä hengestä sen sijaan, että Joosef olisi pannut hänet alulle sukupuoliyhteyden kautta. (Matt 1:20) Sanat "se, joka on hänessä siinnyt, on pyhästä hengestä", voivat tarkoittaa kuitenkin myös sitä, että se lapsi, jonka Joosef on siittänyt, on saanut alkunsa Jumalan lupauksen mukaan ja on siten pyhästä hengestä. Paavali sanoo Jumalan lupauksesta syntyneitä Iisakkia "hengen mukaan" syntyneeksi. (Gal 4:29)

Iisak on kristuksen esikuva ja syntyi lupauksen mukaan Saaran kautta, vaikka tämä oli jo vanha ja hedelmättömänä pidetty. (1Moos 12:3; 18:18, 21) Samalla tavalla Jumalan lupauksen mukaan syntyi Johannes kastaja Marian sukulaisesta, Elisabetista. Gabriel valaa uskoa Mariaan ottamalla esimerkiksi Elisabetin, joka oli raskaana miehestään Sakariaasta Jumalan lupauksen mukaan, vaikka ihmiset pitivät mahdottomana sitä, että Elisabet saisi enää lapsia, koska oli niin vanhaksi käynyt.

Gabriel painottaa siis sitä, että Jumala pitää lupauksensa, sen sijaan, että Jumala tekisi ihmeen, jonka kautta Maria tulisi raskaaksi yhtymättä miehen kanssa. Tärkein sanoma ei ole tässä se, millä tavalla nainen tulee raskaaksi, vaan se, että Jumala pitää lupauksensa! Marialle oli jo entuudestaan selvää se, millä tavalla naiset tulevat raskaaksi sukupuoliyhteyden kautta, mutta sitä hän ei tahtonut ymmärtää ja pitää totena, että juuri hän oli oleva luvatus kuninkaan äiti! Gabrielin täytyi sen vuoksi vahvistaa Mariaa tämän uskossa, jotta tämä luottaisi Jumalan lupaukseen!

Kaikki tapaukset Raamatussa, joissa "Jumala on avannut vaimon kohdun" ja tämä on synnyttänyt pojan "Herran avulla", puhuvat luonnollisen sukupuoliyhteyden kautta raskaaksi tulemisesta.

Aatami yhtyi vaimoonsa ja Eeva sai "Herrasta" pojan, joka sai nimekseen Kain. (1Moos 4:1) Vuoden 1933 käännös sanoo "Herran avulla", mutta tarkan käännöksen mukaan hän sai pojan "Herrasta". Monet englanninkieliset käännökset sanovat aivan oikein: "I have gotten a man from the LORD." Suomeksi: "Minä olen saanut miespuolen (pojan) Herrasta." Herrasta saatu lapsi on siten Jumalan antama, mutta ei pyhästä hengestä siinnyt. Lapsi saa alkunsa äitinsä kohdussa miehen siemenestä, sukupuoliyhteyden kautta.

Saara sai pojan, jonka Jumala oli hänelle ja Aabrahamille luvannut, vaikka oli jo iälliseksi käynyt ja hedelmättömäksi todettu. (1Moos 21) "Jumala antoi" heille Iisakin (1Moos 15:3-4), mutta Iisak sai alkunsa sukupuoliyhteydestä niin kuin muutkin Aabrahamin lapset. (1Moos 25)

Iisak poikkeaa muista Aabrahamin pojista sen vuoksi, että vain hän syntyi lupauksen voimasta. (1Moos 12:3; 18:18) Erityisesti Ismael syntyi "lihan mukaan" Aabrahamin tahdosta, mutta vain Iisak syntyi Jumalan lupauksen mukaan. (1Moos 16; Mal 2:15; Gal 4:22-31)

Raamatussa sanotaan muitakin "ainoaksi pojaksi" kuin vain Jeesusta. Kreikankielessä on käytetty sanaa "[monogenes](#)", joka on suomeksi "ainoa laatuaan" ja "ainoa". Sitä on käytetty vanhempiensa ainoasta lapsesta (pojasta tai tyttärestä) ja kristuksesta, jota sanotaan usein suomeksi Jumalan "ainosyntyiseksi" pojaksi. Tätä sanaa on käytetty vahvana todisteena sen puolesta, että Jeesus on syntynyt neitseestä, koska vain häntä sanotaan "ainosyntyiseksi" Jumalan pojaksi Raamatussa. Sen sanan ei tarvitse kuitenkaan tarkoittaa neitseestä syntymistä. Se voi tarkoittaa myös sitä, että Jeesus on "ainoa laatuaan" luvattuna messiaana ja Israelin kuninkaana. Sitä se juuri tarkoittaa. Israelille luvattua kuningasta kutsutaan profetian sanassa Jumalan pojaksi ja Jumalaa sanotaan hänen isäkseen. (1Sam 7:8-16; 1Aik 17:11-14; 22:10; 28:6; Psa 2:7) Jeesuksen ei tarvinnut syntyä neitsyestä, jotta häntä kutsuttaisiin Jumalan pojaksi ja korkeimman pojaksi. (Luuk 1:32-35) Näihin arvonimiin riitti se, että hän olisi se luvattu kuningas ja vapahtaja, jota Israel odotti.

Sanaa "[monogenes](#)" on käytetty Iisakista siinä merkityksessä, että hän on ainoa laatuaan Jumalan lupaamana poikana. (Hebr 12:17) Vaikka Aabrahamilla oli jo "lihan mukaan" syntynyt Ismael poikanaan, niin sanotaan Iisakia silti "ainoaksi" pojaksi. (1Moos 22:2, 12) Häntä sanotaan ainoaksi pojaksi juuri siitä syystä, että vain hän on se luvattu "siemen", josta piti syntyä aikanaan Kristus – Jumalan antaman lupauksen mukaan, ei "lihan tahdosta". (1Moos 12:3; 18:18; Gal 3-4) Iisak on "ainoana poikana" myös esikuva kristuksesta. Aabraham oli valmis uhraamaan hänet Jumalalle, sillä hän uskoi, että Jumala on voimallinen herättämään poikansa ylös kuolleista. Juuri tässä

merkityksessä sanaa "[monogenes](#)" on käytetty sekä Iisakista että Jeesuksesta. (1Moos 22; Hebr 11:8-19)

Sanaa "monogenes" on käytetty Jeesuksesta jakeissa Joh 1:14 ja 3:16. Niissä molemmissa puhutaan Jeesuksen kuolleista heräämisen jälkeisestä asemasta Jumalan ainoana poikana, sen sijaan, että sanottaisiin hänen syntyneen neitsyestä. Jakeissa 1:12-13 puhutaan uudestisyntyneistä Jumalan lapsista. Opetuslapset olivat syntyneet uudesti elävään toivon Jeesuksen kristuksen kuolleista herättämisen kautta. (1Piet 1:1-5) He saivat pyhän hengen ja syntyivät Jumalan lapsiksi vasta sen jälkeen, kun Jeesus oli otettu ylös taivaaseen ja kirkastettu. (Joh 7:37-39; Apt 1:4-8; 2:1-38)

Johannes puhuu jakeessa 1:14 siitä kirkkaudesta, joka Jumalan "ainoalla" pojalla oli isältä. He olivat omin silmin katselleet sitä kirkkautta. Johannes viittaa tässä siihen tapahtumaan, kun Jeesus ilmestyi heille kirkastetussa muodossa jo ennen kuolemaansa ristillä ja ennen taivaaseen nousemistaan. (Matt 17:1-8) Tämä ilmestys oli esikuvaa siitä kirkkaudesta, jonka Jeesus oli saava kuolleista herättämisen ja taivaaseen nousemisen jälkeen isän tykönä. (Hebr 2:5-18) Jumala oli nähnyt mielessään sen kirkkauden pojalla jo ennen kuin hän loi maailman, sillä hän oli suunnitellut herättävänsä kristuksen ylös kuolleista ja korottavansa hänet ikuisiksi kuninkaaksi sen jälkeen. (Joh 17:5; Mka 5:1|2)

Jae Joh 3:16 on Johanneksen kerrontaa, ei Jeesuksen omia sanoja Nikodeemukselle. Ne sanat eivät voi olla Jeesuksen sanoja, koska Jeesus ei ollut tuolloin vielä kuollut ristillä eikä noussut ylös taivaaseen. Johannes kertoo jakeesta 13 lähtien siitä, että Jeesus on noussut taivaaseen ja on korotetussa asemassa isän tykönä taivaassa. Johannes sanoo jakeessa 16, että "Jumala antoi ainoan poikansa", jotta yksikään häneen uskova ei hukkuisi. Jakeessa 17 hän sanoo, että "Jumala ei lähettänyt poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa vaan pelastamaan sen".

Milloin Jumala antoi poikansa pelastukseksi maailmalle? Mariasta syntymisen hetkellä vai myöhemmin, kun Jeesus antoi henkensä ristillä isän käteen? Eikö pikemmin niin, että Jumala antoi poikansa maailman vapahtajaksi siinä hetkessä, kun Jeesus kuoli ristillä! Jakeessa 3:16 ei siis ole viittausta neitseestä syntymiseen vaan kristuksen kuolemaan ristillä ja ylösnousemukseen kuolleista! Se asia on evankeliumin ydin ja siitä apostolit kertoivat kaikkialla Jeesuksen lähetyksensä mukaan. (Luuk 24:47-50) Neitseestä syntymistä he eivät maininneet sanallakaan, ellei sitten Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien alkua tulkita sillä tavalla katolisten isien opin tueksi. (Matt 1:18-25; Luuk 1:34-37)

Jeesus sanoi ruumiin ylösnousemuksesta uudestisyntymiseksi. (Matt 19:28) Jumala sanoi Israelin tulevasta kuninkaasta näin: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin." (Psa 2:7) Jumala kutsuu synnyttämiseksi sitä tapahtumaa, kun herätti poikansa ylös kuolleista. Paavali ja heprealaiskirjeen kirjoittaja ymmärsivät tämän kohdan juuri tällä tavalla. (Hebr 1:5; 5:5; Apt 13:33) Johanneksen mukaan kukaan muu ei ollut noussut isän tykö taivaaseen kuin Jeesus. (Joh 3:13)

Pietari sanoi, että Daavid ei ole noussut ylös kuolleista, kun saarnasi evankeliumia pyhän hengen saamisen jälkeen. (Apt 2:12-38) Paavali sanoi, että pois nukkuneet pyhät nousevat kuolleista vasta kristuksen tulemuksessa. (1Tess 4:13-17) Jeesus on siten ainoa kuolleista herätetty poika. Kristus on ainoa laatuaan veljien joukossa. Sitä sana "monogenes" hänestä puhuttaessa tarkoittaa. Se sana ei viittaa lainkaan hänen biologiseen syntymäänsä: siihen, kun hän syntyi äidistään Mariasta.

Johannes kastaja ja Iisak eivät ole ainoat "Jumalan avulla" syntyneet poikalapset Raamatun historiassa. Elkanalla oli kaksi vaimoa, joista toisen nimi oli Hanna. Hanna oli lapseton. (1Sam 1:2) Herra oli sulkenut hänen kohtunsa, mutta Elkana rakasti häntä siitä huolimatta. (j. 5) Hanna rukoili

Herraa, jotta saisi häneltä poikalapsen. Jumala vastasi hänen rukoukseensa. Kun Elkana yhtyi Hannaan, niin Herra muisti häntä ja antoi hänen tulla raskaaksi miehestään Elkanasta. (jj. 19-20) Niin syntyi profeetta Samuel.

Jaakobin vaimo Raakel oli hedelmätön eikä saanut heti lapsia, koska "Herra oli sulkenut hänen kohtunsa". (1Moos 29:31ss.) Jumala muisti lopulta myös Raakelia ja "avasi hänen kohtunsa". (30:22ss.) Niin syntyi Herran avulla Joosef, mutta hän sai alkunsa luonnollisen sukupuolilyhteyden kautta. Kaikki Jaakobin lapset saivat alkunsa samalla tavalla, mutta hän sanoi silti, että "Jumala on lahjoittanut" lapset hänelle. (1Moos 33:5)

Näemme näistä kohdista sen, että kun joku lapsi saa alkunsa "Jumalan lupauksesta" tai syntyy "hänen avatessa hedelmättömäksi todetun vaimon kohdun" tai kun miespuoli syntyy "Herrasta", niin sikiäminen tapahtuu silti luonnollisen sukupuolilyhteyden kautta. Voimme tulkita enkeli Gabrielin sanat Marialle sillä tavalla, että hän vahvisti Marian epäuskoa ja sanoi Jumalan pitävän sanansa lupauksen. Maria ei tahtonut ensin uskoa sitä, että Korkein on valinnut juuri hänet synnyttämään tulevan kuninkaan ja vapahtajan, mutta tyytyi lopulta kohtaloonsa Jumalan valitsemana äitinä kristukselle. Gabriel sai hänet vakuutetuksi siitä asiasta.

Silloin Maria sanoi: "Katso, minä olen herran palvelijatar; tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan." Ja enkeli lähti hänen tykönsä. (Luuk 1:38)

Kun enkeli lähti pois Marian luota, niin Maria oli vielä neitsyt. Hän ei mennyt ehkä ihan heti sukulaisensa Elisabetin tykö, niin kuin voitaisiin päätellä Luukkaan evankeliumista. (Luuk 1:39ss.) Hän saattoi pysyä hetken Nasaretissa ja tavata Joosefin siellä tai matkallaan Elisabetin luokse. He asuivat tuolloin vielä erillään, mutta tapasivat ehkä toisensa ja se saattoi johtaa siihen, että he yhtyivät toisiinsa. Niin Maria olisi tullut raskaaksi enkeli Gabrielin sanan mukaan, vaikka ei ihan Jumalan tahdon mukaisesti vasta hääyön jälkeen. Se lapsi, joka sikisi Marian kohdussa, olisi silti se sama luvattu Israelin kuningas ja vapahtaja, josta Gabriel oli puhunut Marialle aiemmin. Häntä kutsuttaisiin Jumalan pojaksi ja korkeimman pojaksi sen lisäksi, että hän on Israelin kuningas. (Luuk 1:32-35; Psa 2)

Israelilla ei ole ollut kuningasta Jekonjan jälkeen ja se odotti kansan vapahdusta Jumalan lupaaman kuninkaan kautta, jonka piti olla Daavidin jälkeläinen ja "Jumalan poika" profetian sanan mukaan. Psalmi kaksi kertoo siitä, miten Herra kutsuu tulevaa Israelin kuningasta omaksi "pojaksen". (ks. myös Psalmi 45 ja Jesaja 9:5-6 [oikein käännettynä](#)) Jumalan lupaama kuningas ja messias olisi siten kutsuttava "Jumalan pojaksi" sen lisäksi, että hänen piti olla kuninkaana Daavidin jälkeläinen ja messiaana Aabrahamin siementä. (2Sam 7:8-16; Psa 89:20-38; 1Moos 12:3; 18:18) Gabriel sanoi tästä syystä, että Mariasta syntyvää poikaa piti kutsuttaman Jumalan pojaksi ja korkeimman pojaksi. (Luuk 1:32-35) Nämä sanat eivät todista sitä, että Jeesus olisi syntynyt neitsyestä ja pyhä henki olisi siittänyt hänet.

Matteus kertoo tästä asiasta näin:

Matteuksen evankeliumi:

1:1 Jeesuksen kristuksen, Daavidin pojan, Aabrahamin pojan, syntykirja.

...

1:6 Isaille syntyi Daavid, kuningas. Daavidille syntyi Salomo Uurian vaimosta;

...

1:16 Jaakobille syntyi Joosef, Marian mies, hänen, josta syntyi Jeesus, jota kutsutaan kristukseksi.

...

1:18 Jeesuksen kristuksen syntyminen oli näin. Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, huomattiin hänen ennen heidän yhteen menoaan olevan raskaana pyhästä hengestä.

1:19 Mutta kun Joosef, hänen miehensä, oli hurskas, ja koska hän ei tahtonut saattaa häntä häpeään, aikoi hän salaisesti hyljätä hänet (lähettää hänet pois).

1:20 Mutta kun hän tätä ajatteli, niin katso, hänelle ilmestyi unessa herran enkeli, joka sanoi: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, vaimoasi; sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on pyhästä hengestä.

1:21 Ja hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä."

1:22 Tämä kaikki on tapahtunut, että kävisi toteen, minkä herra on puhunut profeetan kautta, joka sanoo:

1:23 "Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava nimi Immanuel", mikä käännettynä on: Jumala meidän kanssamme.

1:24 Herättyään unesta Joosef teki, niin kuin herran enkeli oli käsenyt hänen tehdä, ja otti vaimonsa tykönsä.

1:25 eikä yhtynyt häneen, ennen kuin hän oli synnyttänyt pojan. Ja hän antoi hänelle nimen Jeesus.

Matteus kertoo ensin Jeesuksen kristuksen sukuluettelon alkaen Aabrahamista, koska kristus on se Aabrahamin siemen, jossa kaikki sukukunnat ja kansat tulevat siunatuiksi, lupauksen mukaan. (1Moos 12:3; 18:18; Gal 3–4) Matteus sanoo Jeesusta sen vuoksi Aabrahamin pojaksi ja Daavidin pojaksi. Matteus ei ole edes yrittänyt laatia täydellistä sukuluetteloa vaan on jättänyt tarkoituksella pois kolmen pahamaineisen kuninkaan nimet ja muutamia nimiä Jekonjan sekä Joosefin välistä. (1Aik 3:16-24) Matteuksen tarkoitus on osoittaa vain se, että Jeesus polveutuu isänsä Joosefin kautta kuninkaallista linjaa pitkin ja on siten oikeutettu olemaan Israelin kuningas. (2Sam 7:8-16; Psa 89:20-38)

Jakeessa 18 sanotaan, että Marian huomattiin olevan raskaana ennen kuin hän ja Joosef olivat menneet yhteen. Yhteen menemisellä ei tarkoiteta tässä kohdassa sukupuoliyhteyttä vaan avioliiton solmimisen jälkeistä yhteen muuttamista. Verbi [synerchomai](#) on suomeksi "tulla yhteen, kokoontua, olla yhdessä, olla seurueessa, tulla yhdessä jonkun kanssa," jne. Se esiintyy Uudessa testamentissa 32 kertaa, mutta ei kertaakaan sukupuoliyhteydestä puhuttaessa. Niinpä se ei tarkoita tässäkin sitä. Se tarkoittaa kuitenkin sitä, että Marian havaittiin olevan raskaana ennen kuin hän oli mennyt naimisiin Joosefin kanssa. Tämä johti sitten epäilyihin siitä, oliko hän ollut uskonon Joosefille.

Sanat "havaittiin olevan raskaana" puhuvat kirjaimellisesti siitä, että Marian vatsasta näki hänen odottavan lasta. Lapsi hänen kohdussaan oli jo niin suureksi kasvanut, että maha alkoi pullottaa. Milloin raskaus oli edennyt niin pitkälle, että se havaittiin ja missä Maria oli silloin, kun se havaittiin? Maria oli lähtenyt Luukkaan mukaan pian enkelin hänelle ilmestymisen jälkeen sukulaisensa Elisabetin tykö Galilean Nasaretista Juudean vuoristoon. (Luuk 1:39-56) Jakeista 42 ja 49 on päätelty mielestäni ihan oikein, että Maria oli raskaana jo silloin, kun hän tapasi Elisabetin.

Jos Joosef olisi Jeesuksen biologinen isä, niin silloin Marian on täytynyt käydä ensin Joosefin luona ennen Elisabetin tykö menemistä. Hän on saattanut kertoa silloin Joosefille enkelin ilmestymisestä, mutta se ei ole välttämätöntä. Enkelin lupaus tulevasta kuninkaasta on voinut toimia silti yllykkeenä nuorten harjoittamalle seksille (tai sitten ei). Koska Maria oli hyvin nuori ja Joosef on ollut ehkä nuoren miehen tyyppilliseen tapaan halukas harjoittamaan seksiä kihlattunsa kanssa ennen avioliittoon vihkimistä, niin sen tapaamisen aikana olisi tapahtunut "väistämätön" asia: Joosef ja

Maria yhtyivät toisiinsa. Tämän seurauksena Maria tuli raskaaksi ja sai siitä varmistuksen, kun Elisabeth sai sanan herralta heidän kohdatessaan toisensa myöhemmin tämän kotona. (jj. 39-45)

Maria on tämän teorian mukaan ollut raskaana siinä vaiheessa ja hän on pitänyt totena enkelin sanan, jonka mukaan hänen pojastaan olisi tuleva Israelin kuningas ja vapahtaja, Jumalan poika ja korkeimman poika. Tämä siitä huolimatta, että lapsi olisi saanut alkunsa avioliittoa edeltävästä yhdynnästä. Se ei vähennä Jeesuksen arvoa Jumalan valittuna poikana, ellei sitten pidä neitseestä syntymistä välttämättömänä perisyntiopin vuoksi. Lapsi on itse syytön siihen, miten hän on saanut alkunsa ja millainen hän on syntyessään tähän maailmaan. Perisyntioppia ei ole Raamatussa siinä muodossa kuin sitä kirkkoissa on opetettu.

Elisabetin herraa ylistävien sanojen jälkeen myös Maria sai sanoja herralta pyhän hengen kautta, niin että lausui Marian ylistyslauluna tunnetut sanat. (jj. 46-55) Molemmat naiset uskoivat enkeli Gabrielin sanat, joiden mukaan Marian kohdussa siinnyt poika olisi Israelin tuleva kuningas ja vapahtaja, se luvattu Aabrahamin siemen ja Daavidin poika, josta profeetat olivat ennustaneet. Marian ylistyslaulussa ei viitata sanallakaan siihen, että lapsi olisi siinnyt pyhästä hengestä ja Maria olisi ollut neitsyt siinä vaiheessa, kun lapsi sikisi hänen kohdussaan. Sen sijaan Maria viittaa profeettojen ennustuksiin pyhissä kirjoituksissa. Niihin myös enkelit viittasivat sanoessaan, että Jeesus-lapsesta olisi tuleva Israelin kuningas ja vapahtaja. (Luuk 1:32-35; 2:8-18)

Evankeliumit eivät kerro sitä, milloin Maria täytettiin pyhällä hengellä ja korkeimman voima peitti hänet (varjosi hänet). (Luuk 1:35) Sen ei ole tarvinnut tapahtua sillä hetkellä, kun Maria yhtyi Joosefin kanssa, sikäli kuin Joosef on Jeesuksen isä. Maria on voinut täytyä pyhällä hengellä ennen hänen yhtymistään Joosefin kanssa tai se on tapahtunut sen jälkeen. Sillä ei ole väliä sen suhteen, että Marian kohdussa siinnyt lapsi on saanut alkunsa Jumalan lupauksesta ja hänen hengestään. Lapsi sikiää niin, että saa alkunsa miehen siemenestä, mutta pyhä henki tulee häneen Jumalalta. Näin on kaikkien Jumalan lasten laita, mutta vain Jeesus on se luvattu kuningas ja kristus, josta profeetat olivat ennustaneet edeltä. Jeesusta sanotaan sen vuoksi Jumalan (ainoaksi) pojaksi ja korkeimman pojaksi.

Maria viipyi Elisabetin luona kolme kuukautta ennen kuin palasi kotiinsa Nasaretiin. (Luuk 1:56) Hänen havaittiin olevan raskaana silloin, kun hän oli Elisabetin luona, joten lapsi on saanut alkunsa ennen hänen vierailuaan Juudeassa. Kun Joosef sai nyt kuulla, että hänen kihlattunsa Maria on raskaana, niin hän ei voinut olla varma siitä, että se lapsi on hänen. Hän saattoi epäillä Mariaa uskottomuudesta jopa siinä tapauksessa, että Maria olisi kertonut hänelle Gabrielin ilmestymisestä ja sanoista ennen kuin he harjoittivat seksiä, jos niin oli tapahtunut.

Kun nainen menettää neitsyytensä ja immenkalvo puhkeaa, niin hän vuotaa verta. Nykyisen tietämyksen mukaan näin ei kuitenkaan aina tapahdu. Sen vuoksi ns. neitsyyden merkki eli naisen verenvuoto ei ole varma tapa todeta neitsyyttä. Mooseksen laissa on silti pidetty immenkalvon puhkeamista neitsyyden merkinä (veren vuoto). (5Moos 22:13-21)

Jos Maria ja Joosef yhtyivät toisiinsa ennen kuin Maria meni kylään Elisabetin luokse, niin Joosef on todennäköisesti todennut hänet silloin neitsyeksi tämän immenkalvon puhkeamisen ja veren vuodon kautta. [Immenkalvo ei kuitenkaan puhkea aina ja nainen voi tulla siitä huolimatta raskaaksi jo ensimmäisen yhdynnän aikana.](#) Puhkesipa Marian immenkalvo yhdynnässä tai ei, niin Joosef on voinut silti epäillä tätä uskottomuudesta, koska tämä oli kolme kuukautta pois hänen tyköään ja hänen havaittiin olevan raskaana silloin, kun hän oli poissa kotoaan. Joosef ei välttämättä tavannut Mariaa sinä aikana, kun tämä oli Elisabetin luona.

Tämä on saattanut herättää epäilyksiä Joosefin mielessä, niin että hän luuli Marian pettäneen häntä. Joosef oli kuitenkin hurskas mies eikä tahtonut saattaa Mariaa häpeään, sillä hän oli itsekin tehnyt väärin yhtyessään morsiamensa ennen häitä. Niinpä hän aikoi hylätä hänet salaisesti, ilmoittamatta syytä kihlauksen purkamiselle erokirjassa, sikäli kuin kihlauksen purkamisessa sellainen annettiin. (Matt 1:19; 5:31-32) Joka tapauksessa, Joosef ei olisi paljastanut sitä, että Maria on ollut uskoton hänelle. Tämän johdosta Maria olisi voinut mennä naimisiin sen miehen kanssa, jonka kanssa oli pettänyt Joosefia, jos tämä vain oli vapaa ja halukas ottamaan hänet vaimokseen. Jos Maria olisi jäänyt yksin, niin Joosefin olisi pitänyt kantaa häpeä lapsen siittämisestä ja maksaa Mariasta morsiamen hinta hänen isälleen, lain vaatimalla tavalla. (2Moos 22:16-17)

1:19 Mutta kun Joosef, hänen miehensä, oli hurskas, ja koska hän ei tahtonut saattaa häntä häpeään, aikoi hän salaisesti hyljätä hänet (lähettää hänet pois).

Mooseksen laissa on säädetty kuolemanrangaistus naiselle, joka pettää miestänsä kihla-aikana. (5Moos 22:13-29) Juutalaiset eivät saaneet kuitenkaan panna täytäntöön kuolemanrangaistusta ollessaan Rooman vallan alaisia. Niinpä uskottomuus johti käytännössä kihlauksen purkamiseen ja julkiseen häpeään. Kihlausta pidettiin lähes yhtä sitovana kuin avioliittoa. Sen sai purkaa vain hyvin pätevistä syyistä. Syyksi kelpasi uskottomuus, miehen sukuelinten silpoutuminen, muu vamma tai sairaus tai katoaminen.

Kun Marian huomattiin olevan raskaana, niin Joosef olisi luultavasti ottanut hänet vaimokseen sen perusteella, mitä laissa on sanottu, ellei hän sitten epäillyt Mariaa uskottomuudesta. (2Moos 22:16-17) Jos hän olisi tunnustanut rehdisti olevansa lapsen isä, niin silloin ei mitään neitsyyden merkkiä olisi tarvittu todisteeksi häyön jälkeen. Kaikki olisivat tienneet, että hän on lapsen isä ja asia olisi ollut sillä selvä. Kukaan ei olisi joutunut suureen häpeään. Nuorten hairahdus tässä asiassa on hyvin ymmärrettävää.

Jotkut tulkitsevat tätä kohtaa silti siten, että Joosef olisi Marian hylkäämisen sijasta lähettänyt hänet pois luotaan, jotta lapsen syntyminen ja sitä edeltävä avioliiton ulkopuolinen raskaus olisivat pysyneet salassa. Kreikankielen verbi "[apolyō](#)" tarkoittaa pois lähettämistä ja vapauttamista sen lisäksi, että sitä on käytetty avioerosta ja erokirjan antamisesta. (Matt 5:31-32; 14:15, 22-23) Tämä ei vaikuta kovin uskottavalta teorialta. Elisabetin on täytynyt tietää siitä asiasta ja niin myös ehkä muiden Marian omaisten, etenkin hänen vanhempiansa. Marian raskautta ei ole edes yritetty pitää salassa sen mukaan, mitä kirjoituksista voidaan päätellä. Luukas sanoo:

"...koko Juudean vuorimaassa puhuttiin kaikista näistä tapahtumista." (Luuk 1:65)

Vaikka nämä sanat liittyvät Johannes kastajan syntymään, niin on Luukas puhunut sitä ennen Marian vierailusta Elisabetin luona ja hän voi tarkoittaa sanoillaan myös sitä, että Marian raskaus ja enkelin kautta tullut lupaus lapsen tulevasta kuninkuudesta olisi ollut monien tiedossa jo ennen Jeesuksen syntymää. Täysin varma tästä tulkinnasta ei voida silti olla.

Uskottavammalta kuulostaa se teoria, että Joosef olisi ottanut jopa syyn niskoilleen lapsen syntymisestä, vaikka Maria olisi ollut uskonon häntä kohtaan. Mitä hurskautta siinä olisi, että Joosef olisi yrittänyt pestä kätensä ja salata koko asian? Jos lapsi olisi ollut hänen oma lapsensa, niin hän olisi hurskaana miehenä tunnustanut sen avoimesti Marian vanhemmille ja pyytänyt hänen kättään. He olisivat menneet naimisiin ja pitäneet lapsen itsellään sen sijaan, että olisivat antaneet lapsen pois, mihin tuo toinen teoria nyt viittaa.

Näyttää siis melko varmalta, että Joosef on epäillyt Mariaa uskottomuudesta, kun aikoi hylätä hänet salaisesti. Tämä selittäisi sen, miksi lapsen syntymisestä oli kohua ja mahdollisia epäilyjä Marian uskottomuudesta myöhemmin Jeesuksen elämässä. (Joh 8:12-58) Kun Joosef nyt ajatteli sydämessään hylkäävänsä Marian, niin hänelle ilmestyi enkeli hänen nukkuessaan. Matteus kirjoittaa:

1:20 Mutta kun hän tätä ajatteli, niin katso, hänelle ilmestyi unessa herran enkeli, joka sanoi: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, vaimoasi; sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on pyhästä hengestä.

1:21 Ja hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistensä."

Sana "vaimo" hämää suomalaisia Raamatun lukijoita, sillä he ajattelevat Joosefin ja Marian olleen jo naimisissa tuolloin. Kreikankielessä ei ollut tuolloin erikseen sanaa "vaimo" ja "nainen". Kihaus tai vaimona oleminen ilmaistiin käyttämällä genetiiviä niin kuin tässä: "sinun naistasi". "Sinun naisesi" tarkoittaa tässä "sinun morsiantasi" eikä "vaimoa".

Herran enkeli puhui Joosefille unessa ja sanoi, että tämän ei pitäisi hylätä Mariaa vaan ottaa hänet omaksi vaimokseen, koska se lapsi, joka on siinnyt hänessä, on pyhästä hengestä. Olen selittänyt jo aiemmin tätä tulkintaa siten, että pyhästä hengestä oleva lapsi tarkoittaisi Jumalan lupauksen mukaan syntyvää poikaa sen sijaan, että se lapsi olisi siinnyt pyhästä hengestä: saanut alkunsa ilman sukupuoliyhdyntää.

Nyt Herran enkeli sanoo selvästi sen, että tuleva lapsi on vapahtava kansan sen synneistä ja hänelle on annettava nimeksi Jeesus. Matteuksen evankeliumi jatkuu sitten näin:

1:22 Tämä kaikki on tapahtunut, että kävisi toteen, minkä herra on puhunut profeetan kautta, joka sanoo:

1:23 "Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava nimi Immanuel", mikä käännettynä on: Jumala meidän kanssamme.

Matteuksen evankeliumissa on lainattu tähän Jesajan kirjan profetiaa 7:14-16 sen kreikankielisestä käännöksestä, johon on käännetty kyseenalaisesti sana [`almah](#) neitsyttä tarkoittavalla sanalla. Se profetia toteutui ensimmäisen kerran jo Jesajan eläessä. Syntyi lapsi, joka ei oppinut erottamaan hyvää ja pahaa, ennen kuin Juudan kuningaskuntaa vastaan sotineet Israel ja Aram (Syyria) olivat kukistuneet Assyrian armeijan edessä. Samaria ja Damaskos, niiden pääkaupungit, olivat kukistuneet ja tulleet ryöstetyiksi. Tästä kertovat jakeet 7:17-8:13. Molemmat kansat vietiin pakkosiirtolaisiksi Assyriaan. Assyria oli hyökkäävä myös Juudan kuningaskuntaa vastaan: Immanuelin maata vastaan. Sana Immanuel on tässä kuvaava sana ja kertoo siitä, miten Jumala oli oleva kansansa jäännöksen kanssa ja pelastava sen. (vrt. Jes 37)

On varmaa, että se nuori nainen, josta Jesajan ajan ennusmerkin poika syntyi, ei ollut neitsyt. Niinpä on hyvin kyseenalaista sanoa Marian olleen neitsyt, sikäli kuin tämä profetia on edes ennustus kristuksesta. Se voi olla sitä, mutta sen perusteella ei voida todistaa Mariaa neitsyeksi. Pikemmin päinvastoin. Hän ei tämän profetian mukaan olisi voinut olla neitsyt tullessaan raskaaksi ja synnyttäessään lapsen.

Joku voi tietenkin tulkita sillä tavalla, että nainen on neitsyt vielä ensimmäisellä kerralla, kun yhtyy miehen kanssa. Jos hän tulee silloin raskaaksi, niin silloin neitsyt tulee raskaaksi, mutta hän ei ole enää neitsyt sillä hetkellä, kun lapsi saa alkunsa hänen kohdussaan. Jos tätä profetiaa sovellettaisiin

Mariaan, niin hänestä tulisi ajatella juuri tällä tavalla. Hän tuli raskaaksi yhtyessään ensimmäisen kerran Joosefin kanssa.

On tarkoitushakuista selittää tätä profetiaa siten, että se toteutui kaksi kertaa. Ensimmäisellä kerralla poika syntyi nuoresta naisesta, joka ei ollut neitsyt: hän oli nuori naimaikäinen nainen, mitä sana "[almah](#)" tarkoittaa sen lisäksi, että sitä on käytetty myös neitsyestä ja neitsyyden merkistä. Toisella kerralla se sama sana tarkoittaisi sitten ehdottomasti neitsyttä, joka olisi vielä neitsyt sillä hetkellä, kun luvattu poika syntyisi. Jos vaikka muissa tulkinnoissa on "vähän selityksen makua", niin eikö tässä sitten ole sitä yhtään? :-)

Jeesusta ei kutsuta missään Raamatun kohdassa nimellä [Immanuel](#). Nimi Immanuel on kielikuva sen sijaan, että se olisi jonkun ihmisen erisnimi. Se on suomeksi "Jumala on kanssamme". Sillä nimellä viitataan todellakin siihen, että Jumala oli oleva kansansa jäännöksen kanssa Jesajan aikana, kun viholliskansat piirittivät Juudan kuningaskuntaa. (Jes 8:6-10) Tämä sana on samalla lupaus siitä, että Jumala on pelastava tulevaisuudessa uudestisyntymisen kautta Israelin kansan jäännöksen valitut ja pyhät Jumalan lapset. Niin kaikki Israel on pelastuva (tarkoittaa valittuja pakanoita ja juutalaisia). (Room 11)

1:24 Herättyään unesta Joosef teki, niin kuin herran enkeli oli käskennyt hänen tehdä, ja otti vaimonsa tykönsä.

1:25 eikä yhtynyt häneen, ennen kuin hän oli synnyttänyt pojan. Ja hän antoi hänelle nimen Jeesus.

Vaikka Joosef on epäillyt Mariaa uskottomuudesta, oli tämä näky niin voimakas, että Joosef ei epäillyt sen tulleen Jumalalta. Niinpä hän teki niin kuin enkeli oli unessa häntä käskennyt. On todennäköistä, että hänellä on ollut viimeistään tässä vaiheessa tai pian tämän jälkeen tiedossaan myös se, että Gabriel oli ilmestynyt aiemmin Marialle ja sanonut samankaltaisia sanoja syntyvästä pojasta hänelle. (Luuk 1:26-38) Niinpä Joosef ei epäröinyt enää ottaa Mariaa tykönsä asumaan. Menikö hän naimisiin jo ennen kuin Jeesus syntyi vai vasta sen jälkeen, niin kuin Luukkaan evankeliumista voidaan päätellä, se on sivuseikka. (Luuk 2:1ss.)

Jakeen 25 mukaan Joosef ei yhtynyt Mariaan ennen kuin tämä oli synnyttänyt pojan. Tämän perusteella on sanottu, että Joosef ei yhtynyt häneen myöskään aiemmin, koska tässä ei sanota: "eikä yhtynyt häneen uudestaan". Tämä ei vielä yksin todista sitä, että Joosef ei olisi voinut yhtyä Mariaan aiemmin. Raamatussa ei tarvitse mainita erikseen sitä, että kyse ei ole ensimmäisestä yhtymisestä, kun mies yhtyy vaimoonsa. Tästä on esimerkkinä Elkanan vaimo Hanna, joka ei saanut ensin lapsia monista yhdynnöistä huolimatta, mutta kun Jumala avasi hänen kohtunsa, niin hän tuli raskaaksi Elkanan yhdyttyä häneen. (1Sam 1:2, 19-20) Tässä ei sanota sitä, että Elkana yhtyi häneen "taas" tai "uudestaan" tms. Silti on selvää, että kyseessä ei ollut ensimmäinen kerta.

Painavampi peruste Marian neitsyydelle on tässä tapauksessa se, että miksi Joosef ei olisi yhtynyt häneen, jos hän oli jo saattanut hänet raskaaksi ja ottanut tykönsä? Mooseksen laki ei kiellä miestä yhtymästä vaimoonsa tämän ollessa raskaana. Miehen ja vaimon tulisi sitä vastoin täyttää velvollisuutensa puolisoaan kohtaan myös raskauden aikana. On tietysti mahdollista, että Joosef ja Maria eivät olleet vielä naimisissa, vaikka asuivat yhdessä (Luuk 2:1ss. puhuu kihlaparista), mutta olisiko se estänyt heitä enää sen jälkeen, kun Maria oli jo raskaana? En näe mitään syytä pidättyä yhdynnästä siinä tapauksessa, että niin on tapahtunut jo kihlauksen aikana, mutta ehkäpä nuoripari ajatteli silloin toisin?

On vielä yksi kohta, jota on käytetty ehkä virheellisesti neitseestä syntymisen tukena. Luukas sanoo sukuluettelon alussa näin:

3:23 Ja hän, Jeesus, oli aloittaessaan vaikutuksensa noin kolmenkymmenen vuoden vanha, ja oli, niin kuin luultiin, Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika,

Sanat "niin kuin luultiin" tai "niin kuin arveltiin" on tulkittu perinteisesti neitseestä syntymisen opin tueksi. Ne voidaan tulkita myös päinvastoin. Ihmisen arvelut pitivät paikkansa ja Jeesus oli todellakin Joosefin poika siitä huolimatta, että hänen syntymäänsä on voinut liittyä edellä kuvattua epävarmuutta pojan isästä (epäilyt uskottomuudesta). Jos Jeesus ei olisikaan Joosefin poika, niin miksi Luukas sitten kuitenkin kertoo hänen sukuluettelonsa tässä? Tätä on perusteltu siten, että Luukas kertoisi tässä Marian sukuluettelon. Matteuksen ja Luukkaan sukuluettelot eroavat toisistaan hyvin paljon. Luukas kertoo Jeesuksen sukuun Naatanin kautta, Matteus Salomon kautta. Molemmat olivat Daavidin poikia. Naatan ei ollut kuningas, mutta Salomo oli kuningas.

Matteus kertoi kuninkaallisen sukulinjan, jonka perusteella Jeesus oli oikeutettu olemaan Israelin kuningas laillisen perimysjärjestyksen mukaan Daavidin jälkeläisenä. Luukas kertoi Jeesuksen sukuun Marian kautta, koska hän on se luvattu "vaimon siemen", joka olisi polkeva rikki käärmeen pään ja vapahtava kansansa. (1Moos 3:15; Gal 4:4) Tästä oli ennustettu jo Edenin puutarhassa heti lankeemuksen jälkeen. Luukas jatkaa sen vuoksi luetteloaan Aatamiin asti, josta sanoo, että tämä oli "Jumalan poika". (j. 38) Aatami oli Jumalan poika sen vuoksi, että Jumala teki hänet maan savesta. Jeesus on katolisen tulkinnan mukaan Jumalan poika sen vuoksi, että sikisi pyhästä hengestä eikä hänen isänsä ole ihminen niin kuin ei Aataminkaan isä ihminen ole.

Jeesuksen asemaa Jumalan poikana voidaan perustella tässä yhteydessä myös siten, että hän oli hengellisen syntymän kautta Jumalan poika. Luukas on maininnut edellä sen, kun Jeesus sai pyhän hengen olemaan hänen kanssaan pysyvästi. (Luuk 3:21-22) Jos Jeesus olisi iankaikkinen pyhä henki ihmisen liharuumiissa, niin miksi Jumala olisi lähettänyt häneen pyhän hengen? Monet sanovat, että Jeesus on iankaikkinen (pyhä) henki ihmisen liharuumiissa sen sijaan, että pitäisivät häntä täydellisesti ihmisenä, sellaisena kuin me olemme. Koska tätä asiaa on niin vaikea ymmärtää ja katolinen opetus on juurtunut syvään tajuntaamme, niin tällä tavalla on mahdollista ajatella ja pitää luuloaan totuutena.

Luukas kirjoitti näin:

3:21 Kun siis kaikkea kansaa kastettiin ja myöskin Jeesus oli saanut kasteen ja rukoili, niin tapahtui, että taivas aukeni

3:22 ja pyhä henki laskeutui hänen päällensä ruumiillisessa muodossa, niin kuin kyyhkynen, ja taivaasta tuli ääni: "Sinä olet minun rakas poikani; sinuun minä olen mielistynyt."

3:23 Ja hän, Jeesus, oli aloittaessaan vaikutuksensa noin kolmenkymmenen vuoden vanha, ja oli, niin kuin luultiin, Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika,

...

3:38 tämä Enoksen, tämä Seetin, tämä Aadamin, tämä Jumalan.

Näin tulisi selitetyksi se, miksi Luukas sanoi juutalaisten luulle, että Jeesus on Joosefin poika. Hän on tosin Joosefin poika "lihan mukaan", koska on Daavidin sukua (Luuk 2:4; Apt 2:30; 13:22-23; Room 1:1-4, Ilm 22:16; Jes 11:1, 10), mutta Jumalan poika "hengen mukaan", koska on Jumalan hengestä syntynyt uuden ihmistyyppin esikoinen. Isä tuli asumaan poikaansa pyhän hengen kautta, jonka antoi hänelle kasteen jälkeen. (Joh 1:32-34; 10:34-38; 14:9-11) Jeesusta sanottiin

Jumalan pojaksi myös siitä syystä, että luvattua kuningasta sanotaan Jumalan pojaksi profetian sanassa Vanhan testamentin puolella. (2Sam 7:8-16; 1Aik 17:11-14; 22:10; 28:6; Psa 2:7)

Jeesusta on sanottu Joosefin pojaksi muutaman kerran Raamatussa. Johannes tai Natanael eivät oikaisseet Filippuksen sanoja, kun tämä sanoi löytäneensä Jeesuksen, Joosefin pojan. (Joh 1:1-45-50) Juutalaiset arvelivat Jeesuksen olleen Joosefin poika. (Joh 6:42) Luukkaan evankeliumissa sanotaan Jeesusta kiertoilmauksien kautta Joosefin pojaksi: Joosef ja Maria olivat hänen vanhempiaan ja Joosef oli hänen isänsä. (Luuk 2:33, 41, 48) Joosef ja Maria eivät ymmärtäneet Jeesuksen sanoja, kun tämä sanoi, että hänen piti niissä oleman, jotka hänen isänsä ovat. (Luuk 2:48-49) Toisten mukaan Jeesus kielsi tässä olevansa Joosefin poika ja sanoi Jumalaa isäkseen. Toisten mielestä Jeesus ei kieltänyt olevansa Joosefin poika, mutta tunnusti Jumalan hengelliseksi isäkseen sen lisäksi, että Joosef oli hänen biologinen isänsä.

Niin kuin kaikesta tästä tutkimisesta ja pohdiskelusta näemme, ei tämä asia ole yksiselitteinen. Paavali piti vaarallisena tai vähintään turhana kiistelyn sukuluetteloista ja laista. (Tiit 3:9-11) Tämän perusteella voidaan uskoa, että aiheesta kinasteltiin jo apostolien aikana. Meidän ei pidä riidellä eikä käydä taitamattomia väittelyjä tästä aiheesta, mutta sen tutkiminen ei ole silti kiellettyä. Aiheesta voidaan myös keskustella ja vaihtaa ajatuksia vuorovaikutteisesti niiden kanssa, jotka ovat siihen kykeneviä. Meidän ei ole kovin tärkeää tietää sitä, mikä sukuluettelo on oikea ja kenen sukulinjan se kertoo.

Tähän loppuun sopivatkin Paavalin sanat:

2.Korinttolaiskirje:

5:10 Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän kristuksen tuomioistuimen eteen, että kukin saisi sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää tai pahaa.

5:11 Kun siis tiedämme, mitä herran pelko on, niin me koetamme saada ihmisiä uskomaan, mutta Jumala kyllä meidät tuntee; ja minä toivon, että tekin omistatunnoissanne meidät tunnette.

5:12 Emme nyt taas suosittelle itseämme teille, vaan tahdomme antaa teille aihetta kerskata meistä, että teillä olisi mitä vastata niille, jotka kerskaavat siitä, mikä silmään näkyy, eikä siitä, mikä sydämessä on.

5:13 Sillä jos me olemme olleet suunniltamme, niin olemme olleet Jumalan tähden; jos taas maltamme mieleemme, teemme sen teidän tähtenne.

5:14 Sillä kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet;

5:15 ja hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut.

5:16 Sentähden me emme tästä lähtien tunne ketään lihan mukaan; jos olemmekin tunteneet kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne.

5:17 Siis, jos joku on kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut.

Aamen, tule herra Jeesus! :-)

Johtopäätös

Onko Jeesus syntynyt neitsyestä vai ei? En voi antaa tähän varmaa vastausta. Voin ainoastaan arvioida eri perusteluja ja vetää johtopäätökset niistä. On joitakin asioita, joista olen varma. On myös asioita, joista en ole varma.

Olen varma siitä, että

- sana "monogenes" (ainoa, ainosyntyinen) ei viittaa neitseestä syntymiseen vaan on suomeksi "ainoa laatuaan". (Joh 1:14; 3:16; Hebr 12:17; 1Moos 22:2, 12)
- vain jakeet Matt 1:18-25 ja Luuk 1:34-37 kertovat näennäisesti neitsyestä syntymisestä, mutta nekin voidaan tulkita eri tavalla kuin sen opin tueksi.
- Maria ei kysynyt enkeli Gabrielilta sitä, miten hän voi tulla raskaaksi, joten Gabriel ei vastannut siihen kysymykseen. (Luuk 1:34-35)
- neitsyestä syntymisen totena pitäminen ei ole pelastumisen ehto niin kuin ei sen kieltäminenkään (epätotena pitäminen).
- Jesaja 7:14-16 ennustus toteutui ensimmäisen kerran Jesajan aikana, eikä silloin syntyneen pojan äiti ollut neitsyt tullessaan raskaaksi (7:1-8:13; 37). Niinpä sana [`almah](#) ei tarkoittanut alun perin neitsyttä vaan se tarkoitti nuorta naimaikäistä naista, joka ei ole neitsyt synnyttäessään lapsen. On kyseenalaista, että se profetia olisi toteutunut kaksi kertaa: ensimmäisellä kerralla olisi puhuttu nuoresta naisesta, joka ei ole neitsyt saadessaan luvatus poikalapsen, mutta toisella kerralla olisi puhuttu neitsyestä. Lisäksi on mahdollista tulkita tämä sana siten, että nuori nainen oli neitsyt tullessaan raskaaksi ensimmäisen yhdyntän seurauksena, mutta ei ollut enää neitsyt synnyttäessään lapsen.

Olen melko varma siitä, että Jeesuksen syntymään on liittynyt jotakin epäselvyyttä: Mariaa epäiltiin luultavasti uskottomuudesta. Jos jakeet Matt 1:18-25 sisältyivät alkuperäiseen evankeliumiin, niin silloin Joosef olisi epäillyt Mariaa uskottomuudesta. Tätä tukevat myös Luukkaan evankeliumin jakeet 1:26-56, joiden mukaan Marian havaittiin olevan raskaana vasta Elisabetin luona ja raskaus oli edennyt silmin havaittavaksi hänen ollessaan eri paikassa kuin Joosef (Matt 1:18-20). On mahdollista, että Jeesuksen epäiltiin syntyneen aviorikoksesta myöhemmin hänen keskustellessaan juutalaisten kanssa. (Joh 8:12-58)

Pidän mahdollisena sitä, että jakeet Matt 1:18-25 ja Luuk 1:34-37 ovat myöhempi lisäys, mutta sitä ei ole voitu todistaa. Jos ne jätetään pois, niin kertomukset ovat yhtäjaksoiset ja selvät. Mitään viittausta neitseestä syntymiseen ei jää jäljelle, joten silloin tätä asiaa ei tarvitsisi edes miettiä tai tutkia tarkemmin. Myös Matteuksen evankeliumin toinen luku vaikuttaa kyseenalaiselta ollakseen osa alkuperäistä evankeliumia. Tietäjien vierailu Joosefin ja Marian sekä Jeesus-lapsen luona Betlehemissä noin kaksi vuotta hänen syntymänsä jälkeen kuulostaa tarulta. Perheen pako Egyptiin on perusteltu täysin asiayhteydestään irrotetulla Hoosean kirjan profetialla: Hoosea puhui Israelista, ei kristuksesta. (Hoos 11:1ss.) Kristuksen ei ole ennustettu tulevan Nasaretista ainakaan Raamatun kirjoituksissa, vaikka Matteus viittaa sellaiseen profetiaan. (Matt 2:23)

Yksi tekemäni huomio puhuttelee minua erityisen paljon. Maria ei kysynyt enkeli Gabrielilta sitä, miten hän voi tulla raskaaksi. (Luuk 1:34-37) Maria tiesi, miten nainen tulee raskaaksi, joten hän ei kysynyt sitä asiaa. Koska hän ei kysynyt sitä, miten hän voi tulla raskaaksi, niin Gabriel ei oletettavasti myöskään vastannut siihen kysymykseen. Sen vuoksi hänen vastaustaan jakeessa 35 ei voida pitää kuvauksena siitä, miten Maria tulisi raskaaksi. Se tulisi tulkita siten, että Maria oli saava vahvistuksen tulevan lapsensa kuninkuudesta sitä kautta, että pyhä henki tulisi hänen päälleen ja korkeimman voima peittäisi hänet. Se tapahtuma olisi merkinä itselleen Marialle siitä, että Jumala oli pitävä lupauksensa. Se ei olisi merkinä kenellekään muulle, koska kukaan muu ei sitä tapahtumaa luultavasti todistanut: sitä, että pyhä henki tuli Marian päälle.

Maria ei ymmärtänyt sitä, miten juuri hänelle tapahtuisi se, että Israelin kuningas olisi syntyvä hänestä. Miksi Jumala oli valinnut juuri hänet kuninkaan äidiksi? "Miksi juuri minä?" hän ajatteli ja kysyi, miten se voisi olla mahdollista, koska hän ei ollut vielä edes naimisissa. Maria piti itseään liian alhaisena olemaan tulevan kuninkaan äiti. (Luuk 1:48) Hän ei tahtonut millään uskoa sitä, että Jumala olisi valinnut juuri hänet olemaan Israelin kuninkaan äiti: sen yhden ainoan luvatus kuninkaan äiti, joka olisi hallitseva Israelia iankaikkisesti.

Sen sijaan että Gabriel olisi kertonut vastauksessaan siitä tavasta, jolla lapsi saa alkunsa hänen kohdustaan, sanoi hän Marian saavan vahvistuksen epäuskolleen sitä kautta, että oli täyttyvä pyhällä hengellä ja korkeimman voima oli varjoava hänet (peittävä hänet). Milloin tämä tapahtui, sitä ei sanota, niin kuin ei sitäkään, milloin lapsi sai alkunsa Marian kohdussa. Marian ei ole tarvinnut täyttyä pyhällä hengellä juuri sillä hetkellä, kun hän tuli raskaaksi.

Matteuksen evankeliumissa käytetty perustelu neitseestä syntymisestä on huono. (Jes 7:14-16) Jesaja ei kertonut sen poikalapsen syntyvän neitsyestä, joka syntyi hänen aikanaan ja oli merkinä Israelin sekä Aramin valtakuntien tuhosta Assyrian sotajoukkojen käsissä. (Jes 7:1-8:13; 37) Sen lapsen äiti ei ollut neitsyt. Tämän vuoksi on omituista, jos se profetia tarkoittaisi neitsyttä, kun sovelletaan sitä profetiaa Mariaan. Miksi sama sana tarkoittaisi samassa profetiassa kahta eri asiaa, toistensa vastakohtia? Maria on voinut tosin olla neitsyt yhtyessään Joosefin kanssa ensimmäisen kerran ja hän on voinut tulla raskaaksi heti silloin, mutta hän ei ollut neitsyt enää synnyttäessään pojan, Jeesuksen. Silloin sana "almah" voisi tarkoittaa sekä Jesajan ajan nuorta vaimoa ja Mariaa ilman ristiriitaa.

Sanaa "merkki" on käytetty väärin Matteuksen evankeliumin alussa, kun sanotaan neitsyestä syntymistä merkiksi kristuksen syntymisestä 730 vuotta myöhemmin. Kun profeetat antoivat Vanhassa testamentissa "merkin" tulevasta tapahtumasta, niin se ennustus toteutui heidän elinaikanaan ja merkistä voitiin silloin vahvistaa se, että profeetta oli puhunut siitä tapahtumasta etukäteen. Jeesus käytti sanaa "merkki" samassa merkityksessä, mutta ei viitannut sillä neitseestä syntymiseen vaan tulevaan tapahtumaan: kärsimykseensä, kuolemaansa ja kuolleista heräämiseen. Jumalan antamalle merkille löytyi aina myös useampi kuin yksi todistaja, jotka todistivat ennustuksen toteutumisen elinaikanaan. (lue koko jakso Jes 7:14-8:10)

Jeesuksen mukaan ainoa merkki, joka Israelille hänen aikanaan annettaisiin, oli Joonaan merkki. (Matt 12:39-40) Kristus oli kärsivä pakanoiden käsissä, kuoleva ristillä ja Jumala oli herättävä hänet ylös kuolleista "kolmantena päivänä". Tästä olivat laki ja profeetat ja Psalmi ennustaneet. Tätä sanomaa Jeesus lähetti opetuslapset julistamaan. (Luuk 24:44-47) Evankeliumin julistukseen ja opetukseen ei sisältynyt opetusta neitseestä syntymisestä. Sitä ei mainita Apostolien teoissa eikä kirjeissä. Sen sijaan Jeesuksen herääminen ylös kuolleista ja nouseminen isän tykö taivaaseen olivat se asia, josta opetuslapset todistivat ja jota he opettivat evankeliumin perussanomana parannusaarnan lisäksi. (Apt 2:12-42; 3:19-4:31; 10:34-48; 11:11-18; 13:22-41; 17:2-3, 22-31; 1Kor 15)

Näiden ja monien muiden seikkojen vuoksi on viisainta pitää neitseestä syntymistä huonosti perusteltuna. Todisteet ovat vahvemmat sen tulkinnan puolesta, että Jeesus ei olisi syntynyt neitsyestä. Koska tämän asian totena pitämisellä tai kieltämisellä ei ole mitään vaikutusta sielujen pelastumiseen, niin sitä ei pidä painottaa väärällä tavalla Jumalan seurakunnassa.

Matteuksen ja Luukkaan sukuluetteloiden erot voivat johtua siitä, että Matteus kertoo Joosefin sukuluettelon, mutta Luukas Marian sukuluettelon. Jeesus on Daavidin jälkeläisenä oikeutettu

olemaan Israelin kuningas isänsä Joosefin kautta. Hänen sukulinjansa on ns. kuninkaallinen sukulinja. Se on johdettu Daavidin pojasta Salomosta, joka oli kuningas. Matteus kertoo sen vuoksi Jeesuksen sukulinjan hänen isänsä Joosefin kautta.

Luukas kertoo Jeesuksen äidin Marian sukuluettelon luultavasti osoittaakseen sen, että Maria on syntynyt siinä sukulinjassa, josta luvatus messiaan piti syntyvän. Luukas sanoo, että Joosef on Eelin poika. (Luuk 3:23) Tämä ei tarkoita sitä, että Eeli oli Joosefin biologinen isä. Matteuksen mukaan Jaakob siitti Joosefin, joten Jaakob on Joosefin isä. (Matt 1:16) Matteus johtaa Joosefin sukulinjan Jaakobin kautta kuningas Salomoon, mutta Luukas johtaa Eelin kautta Marian sukulinjan Naataniin, joka ei ollut kuningas.

Eeli olisi tämän perusteella Marian isä. Luukas sanoo Joosefia Eelin pojaksi, koska Israelissa oli tapana sanoa vävyä tyttären isän pojaksi. Tästä on hyvä esimerkki. Iisai oli Daavidin isä. (1Sam 17:17) Saul oli Daavidin appi eli Daavid oli Saulin vävy. (1Sam 18:27) Saul kutsui Daavidia pojakseen, vaikka tämä ei ollut hänen biologinen poikansa vaan vävy: tyttären aviomies. (1Sam 26:17) Voimme ymmärtää samalla tavalla Luukkaan sukuluettelossa sen, miksi Luukas sanoo, että Joosef oli Eelin poika. Eeli oli Joosefin appi ja Marian isä.

Mitä muuta sanottavaa minulla tästä asiasta mahdollisesti vielä on, sen kirjoitan myöhemmin.

Copyright: Saa julkaista vapaasti, mutta ei mielellään taloudellisen voiton tekemiseksi. Tekijä ja julkaisija, inri.fi.

Luettavaa

[Mitä meidän tulee pitää totena, jotta voisimme pelastua?](#)

[Jumala ja kristus evankeliumin julistuksessa ja rukouksessa](#)

[Kirkkauden Jumala ilmestyi Aabrahamille](#)

[Kristuksen kaksiluonto-oppi paljastettuna ja kumottuna](#)

[Jeesuksen kristuksen sukuluettelo \(pdf\)](#)

[Portto eli Suuri Babylon](#)

[Hakemisto](#)

The Tribe of Judah, [The Virgin Birth Deception](#), Lagrand Anthony, Youtube video. (sama kuin seuraava)

[The Virgin Birth or Virgin Conception?](#) by D. J. Love Edited By John D. Keyser.

Bible.org, [Lesson 14: The Genealogy of Jesus \(Luke 3:23-38\)](#) Steven J. Cole, 1998.

Michael Pedrin, [Clear Bible Answers](#), Matt. 1:16 vs. Luke 3:23